

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 15 – 23 Aralık 2009	Yayımlandığı Tarih 24 Aralık 2009	Sayı 431
--	--------------------------------------	-------------

İÇİNDEKİLER

- [08.12.2009 Tarih ve 3939 Sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun \(R.G. 17 Aralık 2009 – 27435\)](#)
- [09.12.2009 Tarih ve 5940 Sayılı İmar Kanunu İle Bayındırlık ve İskan Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 17 Aralık 2009 – 27435\)](#)
- [20.12.2009 Tarih ve 5941 Sayılı Çek Kanunu \(R.G. 20 Aralık 2009 – 27438\)](#)
- [Adalet Bakanlığından 2 Adet Atama Kararı \(R.G. 17 Aralık 2009 – 27435\)](#)
- [4749 Sayılı Kanun Kapsamında Dış Finansman Sağlanmasına İlişkin Usul ve Esaslara Dair Yönetmelik \(R.G. 17 Aralık 2009 – 27435\)](#)
- [Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 18 Aralık 2009 – 27436\)](#)
- [4915 Sayılı Kara Avcılığı Kanununa Göre El Konularak Mülkiyeti Kamuya Geçirilen Sair Eşyalarla İlgili Yapılacak İş ve İşlemler Hakkında Yönetmelik \(R.G. 19 Aralık 2009 – 27437\)](#)
- [Başbakanlıktan “Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu” Konulu 2009/21 Sayılı Genelge \(R.G. 17 Aralık 2009 – 27435\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 15 Aralık 2009 – 27433\)](#)
- [Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden 13 Adet Karar \(R.G. 19 Aralık 2009 – 27437\)](#)
- [Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 19 Aralık 2009 – 27437\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 19 Aralık 2009 – 27437\)](#)
- [Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar \(R.G. 22 Aralık 2009 – 27440\)](#)
- [Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar \(R.G. 22 Aralık 2009 – 27440\)](#)
- [Yargıtay 12. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)

- (R.G. 22 Aralık 2009 – 27440)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Danıştay Üyeliklerine Seçme Kararı](#) (R.G. 16 Aralık 2009 – 27434)
  - [Adalet Bakanlığında Yurt Dışı Tebligat ve İstinabe Taleplerinde Uyulması Gereken Usul ve Esaslara Dair Tebliğ](#) (R.G. 15 Aralık 2009 – 27433)
  - [Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından Kamu Personelinin Genel Sağlık Sigortası Kapsamına Alınması Hakkında Tebliğ](#) (R.G. 18 Aralık 2009 – 27436)
  - [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2009/9\)](#) (R.G. 19 Aralık 2009 – 27437)
  - [Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında İşkolu Tespit Kararı](#) (R.G. 22 Aralık 2009 – 27440)
  - [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından 1 Adet Karar](#) (R.G. 22 Aralık 2009 – 27440)
  - [Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu Kararı](#) (R.G. 17 Aralık 2009 – 27435)
  - [Kamu İhale Kurumundan Kamu İhale Kurulu Kararı](#) (R.G. 17 Aralık 2009 – 27435)
  - [Kamu Görevlileri Etik Kurulundan Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kararı](#) (R.G. 18 Aralık 2009 – 27435)
  - [Adalet Bakanlığında 2 Adet İlân](#) (R.G. 16 Aralık 2009 – 27434)
  - [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânı](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

KONUT EDİNDİRME YARDIMI HAK SAHİPLERİNE ÖDEME YAPILMASINA DAİR KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5939

Kabul Tarihi: 8/12/2009

MADDE 1 – 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu fıkra uyarınca ana para ve fer'ilerinin ayrımı yapılmaksızın 410 numaralı hesaba aktarılan tutarlar bütçeye gelir kaydedilir."

MADDE 2 – 5664 sayılı Kanunun 5 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiş, maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi ile üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"(4) İkinci fıkrada belirlenen sürenin sonuna kadar ilgili kurum ve kuruluşlarca Bankaya gönderilen listelerde belirlenen hatalı bildirimler, Banka tarafından azami 3 ay içinde ilgili kurumlara düzeltme işlemleri için iade edilir. Hatalı bildirimlerin düzeltilmesi ile ilgili süre 31/12/2010 tarihinde sona erer. Ancak kurum ve kuruluşlar süre sonunu beklemeden düzeltilmesi tamamlanan listeleri üçer aylık dönemler halinde Bankaya gönderir. Bu düzeltme sırasında, 30/6/2010 tarihinden sonra yeni hak sahibi bildirimleri yapılamaz. Banka, ikinci

fıkra belirlenen sürenin sonuna kadar yapılacak bildirimlerden hatasız olanlara göre hazırlanacak listeleri 31/3/2010 tarihine kadar, kurum ve kuruluşlarca düzeltme işlemleri yapılarak gönderilen listeleri ise üçer aylık dönemler halinde EGYO'ya gönderir. Düzeltmeler neticesinde hazırlanacak son liste 31/3/2011 tarihine kadar EGYO'ya gönderilir. Bankaca EGYO'ya bildirilen listeler hak sahipliğinin tespitine esas olmak üzere EGYO tarafından Resmî Gazete'de ilan edilir.

(5) Dördüncü fıkraya göre Resmî Gazete'de ilan edilen ilk listede yer alan hak sahipleri için 4 üncü maddeye göre yapılan nema hesaplaması neticesinde oluşan yardım tutarına ilk ilanın yapılacağı tarihe kadarki dönem için % 10 artış uygulanır. İlk ilan tarihinden sonraki listelerde isimleri yer alan hak sahiplerine ise her ilan dönemi için başlangıçtaki % 10 artışa ilave olarak basit usulde % 1,25 artış uygulanır.

(6) Deprem, sel, yangın gibi sebeplerle konut edindirme yardımı hak sahiplerinin bildirimlerini bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvele uygun şekilde yapamayan kurum ve kuruluşların, bu bilgilerin yukarıda belirtilen sebeplerle zayi olduğuna ilişkin mahkeme kararını ekleyerek hak sahiplerinin kurum ve kuruluşlarında çalıştıkları tarihleri 30/6/2010 tarihine kadar bu Kanuna ekli (2) sayılı cetveldeki formatta ve elektronik ortamda Bankaya bildirmeleri halinde, hak sahiplerinin bu kurum ve kuruluşlarda çalıştıkları tarihlere isabet eden kanuni yardım dilimleri dikkate alınmak suretiyle beşinci fıkra çerçevesinde nema hesaplaması yapılır.

(7) Birinci fıkra uyarınca Resmî Gazete'de ilan edilen listelerde yer aldığı halde hatalı bildirimler nedeniyle yardım tutarını alamayanların bilgileri de dördüncü fıkrada belirtilen usul ve esaslar doğrultusunda işleme alınarak Resmî Gazete'de iptal ve düzeltme listesi olarak ilan edilir. Bu listelerdeki hak sahiplerinin alacakları da beşinci fıkra çerçevesinde nemalandırılır.

(8) Birinci fıkra uyarınca Resmî Gazete'de ilan edilen listelerde yer aldığı halde, yardım tutarını eksik alan hak sahiplerinin alacakları ile Resmî Gazete'de ilan edilen listelerde yer almayıp hak sahibi oldukları ilgili kurum ve kuruluşlarca bildirilen kişilerin alacakları ile ilgili olarak; düzeltme, nemalandırma ve ilan işlemleri dördüncü ve beşinci fıkrada belirtilen esaslar uyarınca yapılır.

(9) Belediyeler, bu Kanunda belirlenen kriterlere ve nema hesaplama yöntemine göre nemalandırılacakları tutarı kendi kaynaklarından çalışanlarına ödeyebilir.

(10) Bu madde uyarınca yapılan ilan tarihlerinden itibaren beş yıl içinde talep edilmeyen alacaklar Hazineye irad kaydedilir.

(11) Bu maddede yapılan düzenlemeler uyarınca ilan edilen listelerde yer alan;

a) 3 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde ve bu maddenin ikinci ve altıncı fıkralarında tanımlanan gruptaki hak sahiplerine 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 18 inci maddesi uyarınca,

b) 3 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde tanımlanan gruptaki hak sahiplerine 4 üncü maddenin dördüncü fıkrası uyarınca,

ödenmek üzere Hazine Müsteşarlığı tarafından EGYO'ya kaynak aktarılır.”

MADDE 3 – 5664 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasındaki 8 aylık süre içerisinde yapmaları gereken bildirimleri Bankaya yapamamış olan kurum ve kuruluşlara, bildirimlerini yapabilmeleri için bu maddenin yayımı tarihinden itibaren 1 aylık süre verilmiştir.”

MADDE 4 – Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesi ve 2 nci maddesiyle 5664 sayılı Kanunun 5 inci maddesine eklenen dokuzuncu fıkra 30/5/2007 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

16/12/2009

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

 [İçindekilere dön](#)

İMAR KANUNU İLE BAYINDIRLIK VE İSKAN BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5940

Kabul Tarihi: 9/12/2009

MADDE 1 – 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 28 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Müelliflik, fenni mesuliyet, şantiye şefliği, yapı müteahhitliği ve kayıtlar:

MADDE 28- Bu Kanun kapsamındaki mimarlık, mühendislik ve planlama hizmetine ilişkin harita, plan, etüt, proje ve eklerinin düzenlenmesi ve bunların yerine getirilmesinin; uygulamada bulunulacak alanın, yerleşme merkezinin ve yapının sınıfına, özelliğine ve büyüklük derecesine göre, uzmanlık alanlarına uygun olarak 38 inci maddede belirtilen meslek mensuplarına yaptırılması mecburidir. Müellifler ve uygulamada bulunan meslek mensupları, işlerini bu Kanuna ve ilgili diğer mevzuata uygun olarak gerçekleştirmekten sorumludur.

Yapıda inşaat ve tesisat işleri ile kullanılan malzemelerin kamu adına denetimine ilişkin fenni mesuliyet, ruhsat eki etüt ve projelerin gerektirdiği uzmanlığı haiz meslek mensupları tarafından ayrı ayrı üstlenilmek zorundadır. Fenni mesul mimar ve mühendisler uzmanlık alanlarına göre; yapının, tesisatı ve malzemeleri ile birlikte, bu Kanuna, ilgili diğer mevzuata, uygulama imar planına, ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere, standartlara ve teknik şartnamelere uygun olarak inşa edilmesini denetlemekle görevlidir. Yapı sahibine ve idareye karşı sorumlu olan fenni mesuller, uzmanlık alanına uygun olarak yapıda yetki belgesi olmayan usta çalıştırılması veya şantiye şefi bulundurulmaksızın yapım işinin sürdürülmesi veya yapının mevzuata aykırı yapılması veya istifaları halinde, bu durumları altı iş günü içinde ilgili idareye yazılı olarak bildirmek zorundadır. Aksi takdirde, fenni mesuller kanuni mesuliyetten kurtulamaz. Bildirim üzerine, en geç üç iş günü içinde 32 nci maddeye göre işlem yapılır.

Fenni mesulün istifası veya ölümü halinde, başka bir meslek mensubu fenni mesuliyeti üstlenmedikçe yapının devamına izin verilmez. Fenni mesulün istifası halinde, istifa tarihinden önce yapılan işlere dair sorumluluğu devam eder. Yeni atanan fenni mesul, daha önce yapılan işlerin denetlenmesinden ve eksiklik ve hata var ise giderilmesini sağlamaktan ve bildirimde bulunmaktan da sorumludur. Tespit edilen bu eksiklik ve hatalar giderilmedikçe inşaatın devamına izin verilmez.

Fenni mesuller, Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikte belirlenen sınıf, özellik ve büyüklüğe sahip bulunan yapıların denetimi faaliyetine yardımcı olmak üzere, 38 inci maddeye göre uygun nitelikte ve sayıda fen adamı istihdam etmek mecburiyetindedir.

Fenni mesuller, uzmanlık alanlarına göre yapım işlerinin denetimine ilişkin ayrıntılı bütün belgeler ile mimarlık ve mühendislik hizmetleri raporunu idareye vermek ve yapı kullanma izin belgesini imzalamak mecburiyetindedir. Yapıya ilişkin bilgiler, ilgili idarece, etüt ve proje müelliflerinin, fenni mesullerin, yapı müteahhitlerinin ve şantiye şefi mimar veya mühendisin üyesi bulunduğu meslek odasına, üyelik kayıtlarına işlenmek üzere bildirilir.

Fenni mesuller, mesuliyet üstlendikleri yapı ile alakalı olarak yapı müteahhitliği, şantiye şefliği, taşeronluk ve malzeme satıcılığı yapamaz. Yapı sahibi, yapısının fenni mesuliyetini üstlenemez.

27 nci madde kapsamındaki yapılar ile entegre tesis niteliğinde olmayan ruhsata tabi tarım ve hayvancılık yapılarına ait 22 nci maddede yer alan etüt ve projeler, il özel idarelerince veya Bakanlığın taşra teşkilatınca hazırlanabilir. Bu tarım ve hayvancılık yapılarına dair fenni mesuliyet, il özel idaresinin veya Bakanlığın taşra teşkilatının mimar ve mühendisleri tarafından üstlenilebilir.

Yapı müteahhidi ve şantiye şefi; yapıyı, tesisatı ve malzemeleriyle birlikte bu Kanuna, ilgili diğer mevzuata, uygulama imar planına, ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere, standartlara ve teknik şartnamelere uygun olarak inşa etmek, neden olduğu mevzuata aykırılığı gidermek mecburiyetindedir. Yapı müteahhidi ve şantiye şefi, ilgili fenni mesullerin denetimi olmaksızın inşaat ve tesisatlarına ilişkin yapım işlerini sürdüremez, inşaat ve tesisat işlerinde yetki belgesi olmayan usta çalıştıramaz.

Bakanlıktan veya Bakanlıkça yetkilendirilmiş idareden yetki belgesi almaksızın, inşaat ve tesisat dahil yapım işlerinin müteahhitliği üstlenilemez. Yetki belgeleri geçici veya daimi olarak düzenlenebilir. Gerçek kişilere ve özel hukuk tüzel kişilerine yapı inşa eden müteahhitlerin kayıtları, her yapı için ayrı ayrı tutulur. Bu kayıtların birer nüshası, ilgili yapı müteahhidinin yetki belgelendirmesi işlemlerinde değerlendirilmek üzere Bakanlığa gönderilir. Müteahhitlere yetki belgesi verilmesi işlemleri, bu kayıtlar da değerlendirilerek Bakanlıkça yürütülür.

Fenni mesullerce denetime ilişkin mimarlık ve mühendislik raporları hazırlanan, yapı sahibi, fenni mesuller ve ilgili idare elemanlarının birlikte düzenlediği tespit tutanağı ile tamamlandığı belirlenen, ancak, yapı müteahhidinin yapım işlerinden doğan vergi ve sigorta primi borçlarının ve diğer sorumluluklarının gereğinin yerine getirilmemesi sebebiyle yapı kullanma izin belgesi verilmesi işlemleri tamamlanamayan yapılar için, yapının müteahhidi olmayan yapı sahibinin talebi üzerine, ilgili idarece durum tespit edilerek yapı kullanma izin belgesi verilir. Bu belgenin bir örneği, ilgili kurumlara ve ilgililerin kayıtlarına işlenmek ve değerlendirilmek üzere ilgili meslek odalarına ve Bakanlığa gönderilir.

Yapı sahibi, ruhsat süresi dolmamış olan bir yapının etüt ve proje müellifliği, yapı müteahhitliği ve şantiye şefliği görevlerinden herhangi birini üstlenmemiş ise bütün sorumluluk, ilgisine göre etüt ve proje müelliflerine, yapı müteahhidine, şantiye şefine ve ilgili fenni mesullere aittir.”

MADDE 2 – 3194 sayılı Kanununun 42 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari müeyyideler:

MADDE 42- Bu maddede belirtilen ve imar mevzuatına aykırılık teşkil eden fiil ve hallerin tespit edildiği tarihten itibaren on iş günü içinde ilgili idare encümenince sorumlular hakkında, üstlenilen her bir sorumluluk için ayrı ayrı olarak bu maddede belirtilen idari müeyyideler uygulanır.

Ruhsat alınmaksızın veya ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının sahibine, yapı müteahhidine veya aykırılığı altı iş günü içinde idareye bildirmeyen ilgili fenni mesullere yapının mülkiyet durumuna, bulunduğu alanın özelliğine, durumuna, niteliğine ve sınıfına, yerleşmeye ve çevreye etkisine, can ve mal emniyetini tehdit edip etmediğine ve aykırılığın büyüklüğüne göre, beşyüz Türk Lirasından az olmamak üzere, aşağıdaki şekilde hesaplanan idari para cezaları uygulanır:

a) Bakanlıkça belirlenen yapı sınıflarına ve gruplarına göre yapının inşaat alanı üzerinden hesaplanmak üzere, mevzuata aykırılığın her bir metrekaresi için;

1) I. sınıf A grubu yapılara üç, B grubu yapılara beş Türk Lirası,

2) II. sınıf A grubu yapılara sekiz, B grubu yapılara onbir Türk Lirası,

3) III. sınıf A grubu yapılara onsekiz, B grubu yapılara yirmi Türk Lirası,

4) IV. sınıf A grubu yapılara yirmiüç, B grubu yapılara yirmibeş, C grubu yapılara otuzbir Türk Lirası,

5) V. sınıf A grubu yapılara otuzsekiz, B grubu yapılara kırkaltı, C grubu yapılara elliiki, D grubu yapılara altmışüç Türk Lirası,

idari para cezası verilir. Bu miktarlar her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında bir Türk Lirasının küsuru da dikkate alınmak suretiyle artırılarak uygulanır.

b) Mevzuata aykırılığı yapı inşaat alanı üzerinden hesaplanması mümkün olmayan, yapının cephelerini ve diğer yapı elemanlarını değiştiren veya yapı malzemesi için öngörülen gereklere aykırı bulunan uygulamalar için, Bakanlıkça yayımlanan ve aykırılığa konu imalatın tespiti tarihinde yürürlükte bulunan birim fiyat listesine göre ilgili idarece belirlenen bedelin % 20'si kadar idari para cezası verilir.

c) (a) ve (b) bentlerine göre cezalandırmayı gerektiren aykırılığa konu yapı;

1) Hisseli parselde diğer maliklerin muvafakati alınmaksızın yapılmış ise cezanın % 30'u,

2) Kamuya veya başkasına ait bir parselde yapılmış ise cezanın % 40'ı,

3) Uygulama imar planında veya parselasyon planında "Kamu Tesisi Alanı veya Umumî Hizmet Alanı" olarak belirlenmiş bir alanda yapılmış ise cezanın % 60'ı,

4) Mevcut haliyle veya öngörülen bir afet tehlikesi karşısında can ve mal emniyetini tehdit ediyor ise cezanın % 100'ü,

5) Uygulama imar planı bulunan bir alanda yapılmış ise cezanın % 20'si,

6) Yapılaşmaya yasaklanmış bir alanda yapılmış ise cezanın % 80'i,

7) Özel kanunlar ile belirlenmiş özel imar rejimine tabi bir alanda yapılmış ise cezanın % 50'si,

8) Ruhsatsız ise cezanın % 180'i,

9) Ruhsatı hükümsüz hale gelmesine rağmen inşaatı sürdürülüyor ise cezanın % 50'si,

10) Yapı kullanma izin belgesi alınmış olmakla birlikte, ruhsat alınmaksızın yeni inşaf faaliyete konu ise cezanın % 100'ü,

11) İnşaf faaliyetleri tamamlanmış ve kullanılmıyor ise cezanın % 10'u,

12) İnşaf faaliyetleri tamamlanmış ve kullanılıyor ise cezanın % 20'si,

13) Çevre ve görüntü kirliliğine sebebiyet veriyor ise cezanın % 20'si,

(a) ve (b) bentlerinde belirtilen şekilde tespit edilen para cezalarının miktarına göre ayrı ayrı hesap edilerek ilave olunur. Para cezalarına konu olan alanın hesaplanmasında, aykırılıktan etkilenen alan dikkate alınır.

18, 28, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 40 ve 41 inci maddelerde belirtilen mükellefiyetleri yerine getirmeyen veya bu maddelere aykırı davranan yapı veya parsel sahibine, harita, plan, etüt ve proje müelliflerine, fenni mesullere, yapı müteahhidine ve şantiye şefine, ilgisine göre ayrı ayrı olmak üzere ikibin Türk Lirası, bu fiillerin çevre ve sağlık şartlarına aykırı olması halinde dörtbin Türk Lirası, can ve mal emniyetini tehdit etmesi halinde altıbin Türk Lirası idari para cezası verilir.

Yapıldığı tarih itibarıyla plana ve mevzuata uygun olmakla beraber, mevcut haliyle veya öngörülen bir afet tehlikesi karşısında can ve mal emniyetini tehdit ettiği veya edeceği ilgili idare veya mahkeme kararı ile tespit olunan yapılara, ilgili idarenin yazılı ikazına rağmen idarece tanınan süre içinde takviyede bulunmayan veya bu yapıları 39 uncu madde uyarınca yıkmayan yapı sahibine onbin Türk Lirası idari para cezası verilir.

27 nci maddeye göre il özel idaresince belirlenmiş köy yerleşme alanı sınırları içinde köyün nüfusuna kayıtlı olan ve köyde sürekli oturanlar tarafından, projeleri il özel idaresince incelenerek fen, sanat ve sağlık şartlarına uygun olmasına rağmen muhtarlık izni olmaksızın konut ve zatî maksatlı tarım ve hayvancılık yapısı inşa edilmesi halinde yapı sahibine üçyüz Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu yapılardaki diğer aykırılıklar ve ruhsata tabi tarım ve hayvancılık maksatlı yapılardaki aykırılıklar için verilecek olan idari para cezası, üçyüz Türk Lirasından az olmamak üzere, ikinci fıkraya göre hesaplanan toplam ceza miktarının beşte biri olarak uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen fiil ve hallerin, yapının inşa edilmesi süreci içinde tekrarı halinde, idari para cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

Yukarıdaki fıkralar uyarınca tahsil olunan idari para cezaları, aynı fiil nedeniyle 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 184 üncü maddesine göre mahkûm olanlara faizsiz olarak iade edilir.

Yapının bu Kanuna, ilgili diğer mevzuata, plana, ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere uygun hale getirilmesi için idarenin yazılı izni dahilinde yapılan iş ve işlemler mühür bozma suçu teşkil etmez.

Müelliflerin, fenni mesul mimar ve mühendislerin, yapı müteahhitlerinin, şantiye şefi mimar ve mühendislerin, imar mevzuatına aykırı fiillerinden dolayı verilen cezaları ve haklarındaki kesinleşmiş mahkeme kararları, kendi kayıtlarına işlenmek ve ilgili mevzuata göre cezai işlem yapılmak üzere, üyesi buldukları meslek odasına ve Bakanlığa ilgili idarece bildirilir. Bu kişiler, verilen ceza süresi içinde yeni bir iş üstlenemez.

Yapı müteahhidinin yetki belgesi;

a) Yapım işinin ruhsata ve ruhsat eki etüt ve projelere aykırı olarak gerçekleştirilmesi ve 32 nci maddeye göre verilen süre içinde aykırılığın giderilmemesi halinde beş yıl,

b) Yapım işinde ruhsat eki etüt ve projelere aykırı olarak gerçekleştirilen imalatın can ve mal güvenliğini tehdit etmesi halinde on yıl,

c) Bakanlıkça olumsuz kayıt değerlendirmesi yapılan hallerde bir yıl,

süreyle Bakanlıkça iptal edilir. Yapı müteahhidinin, yapım işlerinden doğan vergi ve sigorta primi borçlarını ödememesi ve diğer sorumluluklarını yerine getirmemesi hallerinde yetki belgesi bir yıldan az olmamak üzere Bakanlıkça iptal edilir ve bunlara sorumluluklarını yerine getirinceye kadar yeni yetki belgesi düzenlenmez. Yetki belgesi iptal edilen yapı müteahhidi yeni yetki belgesi düzenleninceye kadar yeni iş üstlenemez, ancak mevcut işlerini tamamlar. Yetki belgeli yapı müteahhidi olmaksızın başlanılan yapının ruhsatı iptal edilir ve yapı mühürlenir.”

MADDE 3 – 3194 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (I) numaralı fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Her türlü inşaat ve tesisat dahil yapım işlerine dair yapı müteahhitlerinin yetki belgelendirilmesi işlemlerine; yapı müteahhitlerinin iş gruplarına, ihtisaslaşmalarına ve yüklenilecek işin büyüklüğüne göre sınıflandırılmasına ve bunların sahip olmaları gereken asgari eğitim, iş tecrübesi, teknik donanımı ve kapasitesi, mali durumu, idari yapısı ve personel şartları ile niteliklerine; yapı müteahhitlerinin faaliyetlerinin denetlenmesine, kayıtlarının tutulmasına ve değerlendirilmesine; mimar ve mühendis unvanlı şantiye şefi çalıştırılması mecburi ve yapı müteahhidi olmaksızın da yapılması mümkün olan yapılara; şantiye şeflerine, yapım ve denetim işlerinde istihdam edilecek fen adamlarına ve yetki belgeli ustalara ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar, Milli Eğitim Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Mesleki Yeterlilik Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin görüşleri alınarak,”

MADDE 4 – 3194 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu Kanunun 44 üncü maddesinin (I) numaralı fıkrasının (e) bendinde öngörülen konulara ilişkin yönetmelik bir yıl içinde yürürlüğe konulur.

GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girmesinden sonra inşaat, tesisat, elektrik, siva ve benzeri branşlarda yetki belgesi almak isteyenlerden, hangi branşta iş yaptıklarını belgeleyenlere usta olduklarını gösterir geçici yetki belgesi verilir. Bu belgeler 1/1/2012 tarihinden itibaren sürekli yetki belgesine dönüştürülür.”

MADDE 5 – 13/12/1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskan Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin mülga (g) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, (i) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (j) bendinde yer alan “sicillerini” ibaresi “kayıtlarını” olarak değiştirilmiştir.

“g) Türkiye Coğrafi Bilgi Sisteminin oluşturulmasına, iyileştirilmesine ve işletilmesine dair iş ve işlemleri yapmak, yaptırmak, yaygın olarak kullanılmasını teşvik etmek,”

“i) Gerçek kişilerin, özel hukuk tüzel kişilerinin ve kamu kurum ve kuruluşlarının yurt içindeki inşaat ve tesisat dahil yapım işlerini üstlenmek isteyen ve mevzuatta belirlenen nitelikleri taşıyan gerçek kişilere ve özel hukuk tüzel kişilerine idarelerce tutulan kayıtlarını da değerlendirerek yapı müteahhitliği yetki belgesi vermek,”

MADDE 6 – 180 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesinin (h) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“h) Gerçek kişilerin, özel hukuk tüzel kişilerinin ve kamu kurum ve kuruluşlarının yurt içindeki harita ve plan işleri ile inşaat ve tesisat dahil yapım işlerini üstlenmek isteyen, ilgili mevzuatında belirlenen nitelikleri taşıyan gerçek kişilere ve özel hukuk tüzel kişilerine; tutulan kayıtları da dikkate alarak yetki belgesi vermek, bu faaliyetler ile etüt, proje, kontrollük ve müşavirlik işleri ile ilgili olarak yurt dışında müteahhitlik hizmeti verenler hakkında gerekli iş ve işlemleri yapmak, ilgililerin kayıtlarını tutup değerlendirmek ve belge vermek,”

MADDE 7 – Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesi ile değiştirilen 3194 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin sekizinci fıkrasının son cümlesinde yer alan “inşaat ve tesisat işlerinde yetki belgesi olmayan usta çalıştıramaz” hükmü ile dokuzuncu fıkrasının müteahhitlere yetki belgesi verilmesine ilişkin hükümleri 1/1/2012 tarihinde,

b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 8 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

16/12/2009

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ÇEK KANUNU

Kanun No. 5941

Kabul Tarihi: 14/12/2009

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı, çek defterlerinin içeriklerine, çek düzenlenmesine, kullanımına, çek hamillerinin korunmalarına ve kayıt dışı ekonominin denetim altına alınması önlemlerine katkıda bulunmaya ilişkin esaslar ile çekin karşılıksız çıkması ve belirlenen diğer yükümlülüklerle aykırılık hâllerinde ilgililer hakkında uygulanacak yaptırımları belirlemektir.

(2) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde genel hükümler uygulanır.

Bankanın araştırma yükümlülüğü, çek hesapları ve çek defterleri

MADDE 2 – (1) Bankalar, çek hesabı açılması ile ilgili olarak bu Kanunla kendilerine verilen görev ve yükümlülükleri yerine getirirken, çek hesabı açtırmak isteyen yasaklı olup olmadığını bu Kanun hükümlerine göre araştırırlar; ayrıca ilgili kişinin ekonomik ve sosyal durumunun belirlenmesinde gerekli basiret ve özeni gösterirler.

(2) Bankalar, çek hesabı açtırmak isteyenlerin yasaklılık durumuna ilişkin adlî sicil kayıtlarını, açık kimliklerini saptamak için fotoğraflı nüfus cüzdanı, pasaport veya sürücü belgesi örneklerini, yerleşim yeri belgelerini, vergi kimlik numaralarını, tacir olanların ayrıca ticaret sicili kayıtlarını, esnaf ve sanatkâr olanların ise esnaf ve sanatkâr sicili kayıtlarını almak ve çek hesabının kapatılması hâlinde bunları, hesabın kapatıldığı tarihten itibaren on yıl süreyle saklamakla yükümlüdür. Yerleşim yeri yurt dışında bulunan kişiler, bankaya kendileri ile ilgili olarak Türkiye’de bir adres bildirmek zorundadır. Çekin karşılığının tamamen veya kısmen bulunmaması hâlinde, çek düzenleyenin bankaca bilinen adresleri, talebi hâlinde hamile verilir.

(3) Çek hesabı ilgilinin, vekilin veya yasal temsilcisinin imzası olmadan açılmaz. Çek hesabı açılmasını veya mevcut çek hesabından çek defteri verilmesini isteyen kişi, her defasında tacir veya esnaf ve sanatkâr olup olmadığı ve kendisi hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı bulunmadığı hususunda bankaya yazılı beyanda bulunur. Tüzel kişiler adına verilecek beyannamede ayrıca, tüzel kişinin yönetim organında görev yapan, temsilcisi olan veya imza yetkilisi olan kişilerin çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı bulunmadığı belirtilir.

(4) Hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı bulunan gerçek kişinin, yönetim organında görev yaptığı, temsilcisi veya imza yetkilisi olduğu tüzel kişiye çek defteri verilmez.

(5) Çek defterleri bankalarca bastırılır.

(6) Çek defterlerinin baskı şeklini belirleyen esaslar, Maliye Bakanlığı, Türkiye Bankalar Birliği ve Türkiye Katılım Bankaları Birliğinin görüşü alınarak, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınınca Resmî Gazete’de yayımlanacak tebliğle düzenlenir. Tacir olan ve tacir olmayan kişilere verilecek çekler ile hamiline düzenlenecek çekler, açıkça ayırt edilebilecek biçimde bastırılır. Hamiline düzenlenecek çekler için sadece bu çeklere ilişkin işlemlerin işlendiği ayrı çek hesapları açılır. Hamiline düzenlenecek çeklerde, hamiline çek defteri yapraklarının kullanılması gerekir. Çek yapraklarının üzerinde “hamiline” ibaresi matbu olarak yer alır.

(7) Çek defterinin her bir yaprağına;

a) Çek hesabının numarası,

b) Çek hesabının bulunduğu banka şubesinin adı,

c) Çek hesabı sahibi gerçek kişinin adı ve soyadı, tüzel kişinin adı,

ç) Çek hesabı sahibi gerçek veya tüzel kişinin vergi kimlik numarası, yazılır.

(8) Tüzel kişi adına çek düzenleyen kişinin adı ve soyadı, düzenlenen çek üzerine açıkça yazılır.

(9) Türk Ticaret Kanunundaki unsurları taşıması kaydıyla, düzenlenen çekin bu maddede yer alan koşullara aykırı olması çekin geçerliliğini etkilemez.

(10) Çek hesabı, ancak sahibinin veya yasal temsilcisinin yazılı talebi ya da mevduat veya katılım fonu zamanaşımı süresinin dolması üzerine kapatılabilir. Çek hesabı kapatıldıktan sonra, üzerinde yazılı bulunan düzenleme tarihine göre kanunî ibraz süresi içinde ibraz edilen çekler karşılıksızdır işlemine tabi tutulur.

(11) Esnaf ve sanatkâr odalarına kayıtlı olanlardan, tacir kişilere özgü çek hesabı açtıranlar hakkında bu Kanunun tacirlere ilişkin hükümleri uygulanır.

İbraz, ödeme, çekin karşılıksız olduğunun tespiti ve gecikme cezası

MADDE 3 – (1) Karşılığı bulunan çek, hesabın bulunduğu muhatap bankanın herhangi bir şubesine ibraz edildiğinde hamilin varsa vergi kimlik numarası saptandıktan sonra ödenir. Ancak çek, hesabın bulunduğu şubeden başka bir şubeye ibraz edildiğinde, o şubece karşılığı sorulmak suretiyle ödenir.

(2) “Karşılıksızdır” işlemi, muhatap bankanın hamile kanunen ödemekle yükümlü olduğu miktarın dışında, çek bedelinin karşılanamayan kısmıyla sınırlı olarak yapılır.

(3) Muhatap banka, ibraz eden düzenleyici dışındaki hamile, süresinde ibraz edilen her çek yaprağı için;

a) Karşılığının hiç bulunmaması hâlinde,

1) Çek bedeli altıyüz Türk Lirası veya üzerinde ise altıyüz Türk Lirası,

2) Çek bedeli altıyüz Türk Lirasının altında ise çek bedelini,

b) Karşılığının kısmen bulunması hâlinde,

1) Çek bedeli altıyüz Türk Lirası veya altında ise, çek bedelini aşmamak koşuluyla, kısmî karşılığı altıyüz Türk Lirasına tamamlayacak bir miktarı,

2) Çek bedeli altıyüz Türk Lirasının üzerinde ise, çek bedelini aşmamak koşuluyla, kısmî karşılığa ilave olarak altıyüz Türk Lirasını,

ödemekle yükümlüdür. Bu husus, hesap sahibi ile muhatap banka arasında çek defterinin teslimi sırasında yapılmış olan dönülemeyecek bir gayri nakdî kredi sözleşmesi hükmündedir. Bu fıkradaki miktar, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayımlanan fiyat endekslerindeki yıllık değişimler göz önünde tutularak Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından her yıl Ocak ayında belirlenir ve Resmî Gazete’de yayımlanır.

(4) Hamilin talepte bulunması hâlinde, karşılıksızdır işlemi; çekin arka yüzüne tahsil için bankaya ibraz edildiği tarih, hesap durumu, bankanın yükümlülüğü çerçevesinde ödediği miktar ve ibraz eden gerçek kişinin adı ve soyadı yazılmak, bu kişinin tüzel kişi adına bedeli tahsil etmesi hâlinde bu husus belirtilmek ve bu kişi ile birlikte banka yetkilisi tarafından imzalanmak suretiyle yapılır. Banka tarafından ödenen miktar düşüldükten sonra karşılıksız kalan tutar açıkça belirtilir. Hamilin imzalamaktan kaçınması hâlinde, karşılıksızdır işlemi yapılmaz.

(5) Muhatap bankanın üçüncü fıkraya göre ödemekle yükümlü olduğu tutar dahil, kısmî ödemenin hamil tarafından kabul edilmemesi hâlinde, ikinci fıkra hükmüne göre karşılıksızdır işlemi yapılır; ibraz tarihi ile ödememe nedeni çekin üzerine yazılır ve çek, üzerine imzası alınarak hamiline geri verilir; ön ve arka yüzünün fotokopisi banka tarafından saklanır. Çek hesabında hiç karşılığın bulunmaması ve hamilin sadece muhatap bankanın üçüncü fıkraya göre ödemekle yükümlü olduğu tutarın ödenmesini talep etmesi hâlinde de bu fıkra hükmüne göre işlem yapılır.

(6) Muhatap bankanın üçüncü fıkraya göre ödemekle yükümlü olduğu tutar dahil kısmî ödeme hâlinde, çekin ön ve arka yüzünün onaylı fotokopisi ücretsiz olarak hamile verilir. Çek hamili, bu fotokopiyle müracaat borçlularına veya kambiyo senetleri hakkındaki takip usullerine başvurabileceği gibi, Cumhuriyet başsavcılığına şikâyette bulunurken dilekçesine bu fotokopiyi ekleyebilir ve bunu icra daireleri ile mahkemelerde ispat aracı olarak kullanabilir. Mahkeme veya icra dairesinin istemi hâlinde çekin aslı bu mercilere gönderilir.

(7) Banka;

a) Çekin karşılığının hesapta bulunmasına rağmen hamiline ödenmesinin geciktirilmesi,

b) Kanunen ödemekle yükümlü olduğu miktarın hamile ödenmesinin geciktirilmesi,

hâllerinde, çek hamiline, her geçen gün için binde üç gecikme cezası öder. Bu hâllerde 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun hükümleri uygulanmaz.

(8) Üzerinde yazılı bulunan düzenleme tarihinden önce ibraz edilen çekin karşılığının Türk Ticaret Kanununun 707 nci maddesi uyarınca kısmen veya tamamen ödenmemiş olması hâlinde, bu çekle ilgili olarak hukukî takip yapılamaz. İleri düzenleme tarihli çekle ilgili olarak hukukî takip yapılabilmesi için, çekin üzerindeki düzenleme tarihine göre kanunî ibraz süresi içinde bankaya ibraz edilmesi ve karşılıksızdır işlemine tabi tutulması şarttır.

Bankaların bildirim yükümlülüğü

MADDE 4 – (1) Hamiline çek hesabı sahiplerinin açık kimlikleri, adresleri, vergi kimlik numaraları, bu hesaplardan ödeme yapılan kişilere ait bu bilgiler ile bu kişilere yapılan ödemelerin tutarları ve üzerinde vergi kimlik numarası bulunmayan çeklere ilişkin bilgiler, ilgili bankalar tarafından, dönemler itibarıyla, Gelir İdaresi Başkanlığına elektronik ortamda bildirilir. Bildirim dönemleri ve süreleri Türkiye Bankalar Birliği ve Türkiye Katılım Bankaları Birliğinin görüşleri alınarak Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenir.

(2) Tacir tüzel kişi veya onun faaliyetleri ile ilişkilendirilmek kaydıyla, tüzel kişinin gerçek kişi ortakları, ortakların ilgili bulunduğu veya tüzel kişinin veya ortaklarının etkisi altında bulundurduğu gerçek kişiler ile tüzel kişinin yönetim organında görev alan veya temsilcisi sıfatını taşıyan gerçek kişiler adına açılmış olan çek hesapları, tacir tüzel kişiye ait kabul edilir. Söz konusu ilişkinin varlığına yönelik emarelerin bulunması hâlinde, hesabın bulunduğu banka şubesi durumu Gelir İdaresi Başkanlığına bildirir.

(3) Bankalar, hamiline çek defteri yaprağını kullanmadan hamiline çek düzenlendiğini tespit etmeleri hâlinde, mevcut delilleriyle birlikte durumu, tespit tarihinden itibaren en geç

bir hafta içinde Cumhuriyet başsavcılığına ve Gelir İdaresi Başkanlığına bildirmekle yükümlüdür.

Ceza sorumluluğu, çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı

MADDE 5 – (1) Üzerinde yazılı bulunan düzenleme tarihine göre kanunî ibraz süresi içinde ibrazında, çekle ilgili olarak karşılıksızdır işlemi yapılmasına sebebiyet veren kişi hakkında, hamilin şikâyeti üzerine, her bir çekle ilgili olarak, binbeşyüz güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Ancak, hükmedilecek adli para cezası, çek bedelinin karşılıksız kalan miktarından az olamaz. Mahkeme ayrıca, çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağına; bu yasağın bulunması hâlinde, çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağının devamına hükmeder. Bu davalar, çekin tahsil için bankaya ibraz edildiği veya çek hesabının açıldığı banka şubesinin bulunduğu yer ya da hesap sahibinin yahut şikâyetçinin yerleşim yeri mahkemesinde görülür.

(2) Birinci fıkra hükmüne göre çek karşılığını ilgili banka hesabında buldurmakla yükümlü olan kişi, çek hesabı sahibidir. Çek hesabı sahibinin tüzel kişi olması hâlinde, bu tüzel kişinin malî işlerini yürütmekle görevlendirilen yönetim organının üyesi, böyle bir belirleme yapılmamışsa yönetim organını oluşturan gerçek kişi veya kişiler, çek karşılığını ilgili banka hesabında buldurmakla yükümlüdür.

(3) Çek hesabı sahibi gerçek kişi, kendisi adına çek düzenlemek üzere bir başkasını temsilci veya vekil olarak tayin edemez. Gerçek kişinin temsilcisi veya vekili olarak çek düzenlenmesi hâlinde, bu çekten dolayı hukukî ve cezaî sorumluluk çek hesabı sahibine aittir.

(4) Karşılıksız çek düzenleyen, adına karşılıksız çek düzenlenen ve ileri düzenleme tarihli çek üzerinde yazılı tarihe göre kanunî ibraz süresi içinde ibrazında, karşılığını ilgili banka hesabında buldurmayan gerçek ve tüzel kişi hakkında, soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısının talebi üzerine, sulh ceza hâkimi tarafından, kovuşturma evresinde resen mahkeme tarafından, karşılıksız çıkan her bir çekle ilgili olarak, çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı verilir.

(5) Çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı ile ilgili olarak, herhangi bir adres değişikliği bildiriminde bulunulmadığı sürece ilgilinin çek hesabı açtırırken bildirdiği adrese 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun 35 inci maddesine göre derhal tebligat çıkarılır. Adresin bankaya yanlış bildirilmesi veya fiilen terkedilmiş olması hâlinde de, tebligat yapılmış sayılır.

(6) Hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı verilmiş olan kişi, elindeki bütün çek yapraklarını ait olduğu bankalara iade etmekle yükümlüdür. Bu kişi adına yeni bir çek hesabı açamaz.

(7) Hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı verilmiş olan kişi, kararın kendisine tebliğ edildiği tarihten itibaren on gün içinde, düzenlemiş bulunduğu ve henüz karşılığı tahsil edilmemiş olan çekleri, düzenleme tarihlerini, miktarlarını ve varsa lehtarlarını da göstermek suretiyle, muhatap bankaya liste hâlinde vermekle yükümlüdür.

(8) Çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararına ilişkin bilgiler, güvenli elektronik imza ile imzalandıktan sonra, Adalet Bakanlığı Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına elektronik ortamda bildirilir. Bu bildirimler ile bankalara yapılacak duyurulara ilişkin esas ve usuller, Adalet Bakanlığının uygun görüşü alınarak Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından belirlenir.

(9) Karşılıksız kalan bir çekle ilgili olarak yapılan soruşturma veya kovuşturma neticesinde;

a) Cumhuriyet savcısı tarafından kovuşturmayla yer olmadığına,

b) Mahkeme tarafından, beraat, ceza verilmesine yer olmadığı, davanın düşmesi veya davanın reddine,

karar verilmesi hâlinde, aynı kararda, çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağının kaldırılmasına da karar verilir. Bu karar, kesinleşmesi hâlinde, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına sekizinci fıkradaki usullere göre bildirilir ve ilân olunur.

(10) Koruma tedbiri olarak verilen çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararına yapılan itirazın kabulü hâlinde, bu kararla ilgili olarak da sekizinci fıkradaki bildirim ve yayımlanma usulü izlenir.

(11) Birinci fıkrada tanımlanan suç nedeniyle kamu davasının açılmasının ertelenmesine, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, ön ödemeye ve 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 297 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki tebliğnamenin tebliğine ilişkin hükümler uygulanmaz.

Etkin pişmanlık ve yasak kararının kaldırılması

MADDE 6 – (1) Karşılıksız kalan çek bedelini, üzerinde yazılı bulunan düzenleme tarihine göre kanunî ibraz tarihinden itibaren işleyecek 3095 sayılı Kanuna göre ticarî işlerde temerrüt faiz oranı üzerinden hesaplanacak faizi ile birlikte tamamen ödeyen kişi hakkında;

a) Soruşturma aşamasında Cumhuriyet savcısı tarafından kovuşturmayla yer olmadığına,
b) Kovuşturma aşamasında mahkeme tarafından davanın düşmesine,
c) Mahkûmiyet hükmünün kesinleşmesinden sonra mahkeme tarafından hükmün bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılmasına,
karar verilir.

(2) Şikâyetten vazgeçme hâlinde de birinci fıkra hükmü uygulanır.

(3) Kişi, mahkûm olduğu adlî para cezası tamamen infaz edildikten veya bu cezayı ödemediği için hakkında hapis uygulanıp serbest bırakıldıktan itibaren üç yıl ve her hâlde yasağın konulduğu tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra, hükmü veren mahkemeden çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağının kaldırılmasını isteyebilir; mahkemenin vereceği karara itiraz edebilir. Çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağının kaldırılmasına ilişkin karar kesinleştiğinde, yasağın kaldırıldığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına 5 inci maddenin sekizinci fıkrasındaki usullere göre bildirilir ve ilân olunur.

Diğer ceza hükümleri

MADDE 7 – (1) Tacirin ticarî işletmesiyle ilgili iş ve işlemlerinde, tacir olmayan kişinin çek defterini kullanarak çek düzenleyen ve düzenleten kişi altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Tacir olmayan kişiye tacir kişiye verilmesi gereken çek defteri veren banka görevlisi hakkında elli günden yüzelli güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

(3) 2 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki yükümlülüğe aykırı olarak bankaya gerçek dışı beyanda bulunan kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Beyanname almadan veya beyannameye rağmen, hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı bulunan kişiye veya bu kişinin yönetim organında görev yaptığı veya temsilcisi ya da imza yetkilisi olduğu tüzel kişiye çek defteri veren banka görevlileri elli günden yüzelli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

(4) Kısmen veya tamamen karşılığı bulunmayan çekle ilgili olarak, talebe rağmen, karşılıksızdır işlemi yapmayan banka görevlisi, şikâyet üzerine bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(5) Karşılığı tahsil edilmek üzere bankaya ibraz edilen çekin karşılığının hesapta mevcut olmasına rağmen, hamile ödemede bulunmayan ya da bankanın kanunen ödemekle yükümlü olduğu miktarı hamile ödemeyen banka görevlisi, şikâyet üzerine bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(6) Hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı verilmiş olan kişi, buna rağmen çek düzenlerse, fiil daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(7) Hakkında çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı verilmiş olan kişi adına çek hesabı açan banka görevlisi, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(8) Çek defteri basmaya veya bastırmaya kanunen yetkili kılınanlar dışında çek defteri basanlar ve bastıranlar iki yıldan beş yıla kadar hapis ve binbeşyüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

(9) Hamiline çek defteri yaprağını kullanmadan hamiline çek düzenleyen kişi, bu aykırılığı içeren her bir çekle ilgili olarak, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(10) 2 nci maddenin, sağlanması ve saklanması gereken bilgi ve belgelere ilişkin hükmüne aykırı hareket edilmesi veya çekin karşılıksız çıkması dolayısıyla hamili tarafından talep edilmesi üzerine düzenleyicinin banka kayıtlarındaki adreslerinin kendisine verilmemesi hâlinde, ilgili bankaya Cumhuriyet savcısı tarafından beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Hesaben ödeme

MADDE 8 – (1) Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, çeklerin banka şubeleri arasında hesaben ödenmesini sağlayacak tüzel kişiliği haiz sistemi kurmaya ve gözetimi altında yürütmeye yetkilidir. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, bu yetkiyi uygun göreceği başka bir kuruluş aracılığıyla da kullanabilir.

(2) Hesaben ödeme sisteminin kuruluş ve işleyişi, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca çıkarılacak ve Resmî Gazete’de yayımlanacak bir yönetmelikle düzenlenir.

(3) Yönetmelikte belirtilen esaslar çerçevesinde çeklerin fizikî olarak ibraz edilmeksizin sadece çek bilgileri üzerinden bankalararası takas odaları aracılığı ile elektronik ortamda muhatap bankaya gönderilerek işlem görmesi, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 710 uncu maddesine göre takas odasına ibraz hükmündedir.

(4) Takas odaları aracılığıyla ibraz edilmiş çekler için, 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasında belirlenen sorumluluk miktarı dâhil, kısmî ödeme yapılmaz. Bu durum, muhatap bankanın sorumluluk tutarını ödeme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz. Ancak, takas odaları aracılığıyla ibraz edilen çekin, hesapta yeterli karşılığının olmadığı belirlenmesi hâlinde muhatap banka tarafından, hesapta bulunan kısmî karşılık tutarı, çeki ibraz eden hamil lehine onbeş gün süreyle bloke edilir.

Yürürlükten kaldırılan mevzuat

MADDE 9 – (1) 19/3/1985 tarihli ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun ile 26/2/2003 tarihli ve 4814 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun geçici 1 ilâ geçici 5 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bankalar, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde, 2 nci maddeye göre yayımlanacak tebliğde belirlenen esaslara uygun olarak yeni çek defterleri bastırırlar.

(2) Bankalar, 1/7/2010 tarihine kadar müşterilerine yeni çek defterlerini verir ve ellerindeki eski çek defterlerini imha ederler.

(3) Bankaların müşterilerine verdikleri eski çek defterleriyle ilgili olarak, 3167 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasına devam olunur. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesi hükmü saklıdır.

(4) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar 3167 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde tanımlanan suçtan dolayı açılmış olan davalar bakımından asliye ceza mahkemesinin görevi devam eder.

(5) 31/12/2011 tarihine kadar, üzerinde yazılı düzenleme tarihinden önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersizdir.

(6) Bu Kanunun 5 inci maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca yapılacak bildirimler, 1/7/2010 tarihine kadar yazılı ortamda yapılabilir.

(7) Bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 3167 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca kurulmuş olan Bankalararası Takas Odaları Merkezi, bu Kanunun 8 inci maddesinde öngörülen tüzel kişiliği haiz sistem kuruluncaya kadar faaliyetlerine devam eder ve yeni kurulacak tüzel kişiliğe herhangi bir işleme gerek kalmaksızın devrolunur. Yeni kurulacak tüzel kişilik bu devir nedeniyle doğacak her türlü vergi, resim, harç ve fondan muaftır.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 3167 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde tanımlanan suçtan dolayı, 1/11/2009 tarihi itibarıyla, haklarında soruşturma veya kovuşturma başlatılmış ya da kesinleşmiş bir hükümle mahkûm olan kişilerin;

a) Şikâyetçi ile belirledikleri miktarın belirli vadelerde ödenmesi hususunda anlaşmaya varmaları ve anlaşmanın bir nüshasının şikâyetçi veya yasal temsilcisi tarafından Cumhuriyet başsavcılığına veya mahkemeye verilmesi hâlinde, anlaşmada öngörülen süre kadar soruşturma veya kovuşturmanın durmasına, hükmün infazının ertelenmesine veya durdurulmasına karar verilir. Anlaşmaya varılmış olması, şikâyetçi bakımından şikâyetin geri alınması sonucunu doğurmaz.

b) Bu Kanunun 6 ncı maddesi hükmüne göre ödenmesi gereken miktarı belirli vadelerde ödeyeceğini taahhüt etmesi ve taahhütnamenin, kendisi veya yasal temsilcisi tarafından Cumhuriyet başsavcılığına veya mahkemeye verilmesi hâlinde, anlaşma aranmaksızın, taahhütnamede belirtilen süre kadar, soruşturma veya kovuşturmanın durmasına, hükmün infazının ertelenmesine veya durdurulmasına karar verilir. Bu durumda, ödeme süresi, taahhütnamenin yapıldığı tarihten itibaren iki yılı geçemez. Taahhütnamede yer alacak birinci yıl taksidi, borcun üçte birinden az olamaz. Taahhütnamenin bir örneği alacaklıya gönderilir.

(2) Birinci fıkrada yazılı anlaşma veya taahhütnamenin en geç 1/4/2010 tarihine kadar düzenlenmiş ve mercîlerine verilmiş olması şarttır. Birinci fıkranın (b) bendinden yararlanan kişi, taahhütnamede belirttiği süre içinde şikâyetçi ile anlaşmaya varması ve bu anlaşmanın bir nüshasının şikâyetçi veya yasal temsilcisi tarafından mercîlerine verilmiş olması hâlinde, aynı fıkranın (a) bendi hükmünden yararlanır.

(3) Soruşturma veya kovuşturmanın durması hâlinde dava zamanaşımı; hükmün infazının ertelenmesi veya durdurulması hâlinde ise ceza zamanaşımı işlemez.

(4) Anlaşmanın gereği gibi ifa edilmiş veya bu Kanunun 6 ncı maddesi hükmüne göre ödenmesi gereken miktarın ödenmiş olması hâlinde; kovuşturmaya yer olmadığına, davanın düşmesine veya hükmün bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılmasına karar verilir.

(5) Şikâyetçinin başvurusu üzerine, anlaşma veya taahhüde uyulmadığının tespiti hâlinde, soruşturmaya, kovuşturmaya veya hükmün infazına devam edilir.

(6) Soruşturma veya kovuşturması durdurulan ya da hükmün infazı ertelenen veya durdurulan kişi hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan adlî kontrol tedbirine karar verilebilir.

Yürürlük

MADDE 10 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 11 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

19/12/2009

[R.G. 20 Aralık 2009 – 27438]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararları

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2009/11456

1 – Adlî Tıp Kurumu Birinci Adlî Tıp İhtisas Kurulu Başkanlığına, Adlî Tıp Kurumu Üçüncü Adlî Tıp İhtisas Kurulu Adlî Tıp Üyesi Uzm. Dr. Ahmet Sadi ÇAĞDIR'ın atanması, 2659 sayılı Adlî Tıp Kurumu Kanununun 26 ncı maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

16/12/2009

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2009/11457

1 – Adli Tıp Kurumu Birinci Adli Tıp İhtisas Kurulu Adli Tıp Üyeliğine Uzm. Dr. Tansev BORAN'ın atanması,

2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 26 ncı maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

16/12/2009

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Başbakanlık (Hazine Müsteşarlığı)'tan:

4749 SAYILI KANUN KAPSAMINDA DIŞ FİNANSMAN SAĞLANMASINA İLİŞKİN USUL VE ESASLARA DAİR YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar ve Kısaltmalar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun çerçevesinde dış finansman sağlanmasına, sağlanan dış finansmanın dış borcun tahsisi, dış borcun ikrazı yöntemleriyle veya Hazine geri ödeme garantisi altında kuruluşlara kullandırılmasına ve Dış Borç Ödeme Hesabının oluşturulmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik,

a) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun I ve II/A sayılı cetvellerinde yer alan kamu idareleri,

b) 5018 sayılı Kanunun II/B, III ve IV sayılı cetvellerinde yer alan kamu idareleri ve kurumları,

c) Kamu iktisadi teşebbüsleri,

ç) Özel hukuk hükümlerine tabi olmakla beraber sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait olan kuruluşlar,

d) Büyükşehir belediyeleri, belediyeler, bunlara bağlı idareler ile sair yerel yönetim kuruluşları,

e) Fonlar,

f) Kamu bankaları,

g) Yatırım ve kalkınma bankalarını

kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 4 üncü, 8 inci, 11 inci ve 16 ncı maddeleri uyarınca çıkarılmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Bakan: Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanı,

b) Banka: 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 12 nci ve 16 ncı maddelerine dayanılarak hazırlanan Kamu Haznedarlığı uygulamasına ilişkin mevzuat kapsamında kamu kuruluşlarının her türlü mali kaynağının tutulması öngörülen, hesabın açılacağı bankaları,

c) Dış borcun ikrazı: Müsteşarlık tarafından herhangi bir dış finansman kaynağından sağlanan dış finansman imkânlarının ekonominin çeşitli sektörlerinde gelişmeyi sağlamak ve/veya finansman ihtiyacını karşılamak üzere, bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b), (c), (ç), (d), (e), (f) ve (g) bentlerinde yer alan kuruluşlara gerektiğinde anlaşmanın mali şartlarına bağlı kalmaksızın aktarılmasını,

ç) Dış borcun tahsisi: Müsteşarlık tarafından herhangi bir dış finansman kaynağından sağlanan dış finansman imkânlarının, ekonominin çeşitli sektörlerinde gelişmeyi sağlamak ve/veya finansman ihtiyacını karşılamak üzere, bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki kamu idarelerine ve savunma ve güvenlik hizmetleri sektörleri ile sınırlı olmak üzere, nihai kullanıcısının bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki kamu idarelerinden olması durumunda projeyi yürüten özel bütçe kapsamındaki kuruluşlara anlaşmadaki amaca sadık kalınarak kullandırılmasını,

d) Dış finansman: Herhangi bir dış finansman kaynağından sağlanan Devlet dış borcu, garantili imkân veya münferiden bunların her birini,

e) Dış finansman kaynağı: Dış finansman sağlayan yabancı ülkeler, ülkelere oluşturulan birlikler, resmi finansman fonları, uluslararası ve bölgesel kuruluşlar ile uluslararası sermaye ve finansman piyasalarında faaliyet gösteren yatırım bankaları da dahil olmak üzere bankalar, satıcı veya alıcı kredisi sağlayan kuruluşlar ile firmalar veya münferiden bunların her birini,

f) DPT: Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığını,

g) Garantili imkân ve dış borcun ikrazı limiti: Yıllı bütçe kanunu ile belirlenen ve yılı içerisinde sağlanabilecek garantili imkânın ve ikrazen kullandırılacak dış borcun limitini,

ğ) Garantili imkân: Kuruluşlara sağlanan Hazine geri ödeme garantisini,

h) Garantili kredi: Hazine geri ödeme garantisi altında sağlanan krediyi,

ı) Garantili kredi anlaşması: Kuruluşun ödeme yükümlülüklerine Hazine geri ödeme garantisi sağlanan kredi anlaşmasını,

i) Garanti protokolü: Hazine geri ödeme garantisi verilebilmesini teminen Müsteşarlık ile kuruluş arasında imzalanan ve Hazine geri ödeme garantisi verme koşullarını düzenleyen protokolü,

j) Hazine geri ödeme garantisi: Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c), (ç), (d), (e), (f) ve (g) bentlerinde belirtilen kuruluşlar lehine bu kuruluşların dış finansman kaynağından sağladıkları dış borçların geri ödenmesi hususunda verilen garantiyi,

k) Hesap: Dış borç ödeme hesabını,

l) İkraz anlaşması: Dış borcun ikrazı amacıyla Müsteşarlık ile kuruluş arasında imzalanan ve ikraz koşullarını düzenleyen anlaşmayı,

m) İkrazlı kredi: Dış borcun ikrazı yöntemiyle kullandırılan krediyi,

n) Kanun: 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunu,

o) Kuruluş: Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinde belirtilen kurum, idare ve kuruluşları,

ö) Müsteşarlık: Hazine Müsteşarlığını,

p) Proje: Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinde belirtilen kuruluşlara ait yıllık yatırım programında yer alan projeler, milli savunma projeleri, niteliği itibarıyla yıllık yatırım programına tabi olmayan projeleri veya münferiden bunlardan her birini,

r) Risk hesabı: Kanunun 13 üncü maddesi çerçevesinde Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdinde oluşturulan hesabı,

s) Ticari sözleşme: Mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinde kuruluş ile yüklenici arasında yapılan yazılı anlaşmayı,

ş) Uluslararası kredili ihale (UKİ) : İlgili mevzuatta yer alan hükümler uyarınca açılan ihalelerde ihaleye katılanların ihale konusu projenin teknik özelliğine ve fiyatına ilişkin teklifin yanı sıra dış finansman teklifi de vermek zorunda oldukları ihaleyi,

t) Yüklenici: Kuruluş ile ticari sözleşme imzalayan gerçek veya tüzel kişiyi, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Projelere Dış Finansman Sağlanması

Dış finansman izni

MADDE 5 – (1) Kuruluş, dış finansman ile gerçekleştireceği Projeler için dış finansman temini amacıyla Müsteşarlığa müracaat eder.

(2) Müsteşarlık, dış finansman temini çalışmalarına başlamadan önce Projenin, yıllık yatırım programındaki yeri ve dış finansman temininin uygunluğu, yıllık yatırım programında öngörülen toplam tutarı, dış finansman ihtiyacı, önceliği ve yılı ödeneği, yıllara sari işlerde yeterli ödeneğin ayrılıp ayrılamayacağı hususlarında DPT'nin uygun görüşünü alır. Savunma projeleri ve yıllık yatırım programında yer almayan güvenlik projeleri ile niteliği itibarıyla yıllık yatırım programına tabi olmayan projeler için DPT'nin görüşü aranmaz. Özelleştirme kapsamındaki kuruluşların projeleri için dış finansman temini çalışmalarına başlanabilmesini teminen Özelleştirme İdaresi Başkanlığının da uygun görüşü alınır.

(3) Kuruluşların projelerine bu maddenin birinci fıkrası uyarınca alınan uygun görüşe istinaden dış finansman sağlanması, Bakandan alınacak onaya dayanılarak Müsteşarlıkça verilecek izne tabidir. Bu Yönetmelikte belirtilen esas ve usuller çerçevesinde dış finansmanın doğrudan Müsteşarlık tarafından temini esas olmakla birlikte, Müsteşarlık gerekli görülen durumlarda finansman teklifinin yüklenici tarafından temin edilmesi koşulu ile de izin verebilir. Sağlanacak dış finansman, dış borcun tahsisi, dış borcun ikrazı yöntemleriyle ya da Hazine geri ödeme garantisi altında kullanılır.

(4) Dış finansmanın dış borcun ikrazı yöntemiyle veya Hazine geri ödeme garantisi altında kullanılacağı durumlarda dış finansman izninin verilmesi, kuruluşun, dış finansman sağlanmasına ilişkin işlemlerin kendi iradesi ve/veya kusuru nedeniyle sonuçlandırılmaması halinde doğacak her türlü masraf ve mali yükümlülüğü karşılayacağını müracaat aşamasında yazılı olarak taahhüt etmesine bağlıdır.

(5) Dış finansman temininin aynı yıllık yatırım programı döneminde sonuçlandırılmaması durumunda, Müsteşarlık dış finansman teminine ilişkin anlaşma imzalanmadan önce bir kez daha DPT'nin görüşünü alır.

Dış finansman temininde uygulanacak usul ve esaslar

MADDE 6 – (1) Müsteşarlık kuruluşların dış finansman temini izni taleplerinin değerlendirilmesini ilgili kuruluş tarafından sunulan bilgi ve belgeler üzerinden yapar. Müsteşarlığın sorumluluğu sadece talep edilen dış finansmanın sağlanması ile sınırlı olup, projenin teknik ve ekonomik açıdan yapılabilirliği de dahil proje ile ilgili dış finansman sağlanması dışındaki her türlü sorumluluk tamamen ilgili kuruluşa aittir. Kuruluş ihale mevzuatı da dahil olmak üzere tabi olduğu mevzuata uymakla yükümlü olup, dış finansman temini izni verilmiş olması kuruluşun bu husustaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

(2) Kuruluş tarafından talep edilen dış finansman tutarının yıllık yatırım programında öngörülenden fazla olması halinde Müsteşarlık, dış finansman temini çalışmalarına yıllık yatırım programında yer alan dış kredi tutarının ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde revize edilerek kendisine bildirilmesinden sonra başlar. Yıllara sari projelerde dış finansman

sağlandıktan sonra kuruluş, söz konusu proje için ilgili yıla ait yıllık ödeneğin tahsisi ve gerekli durumlarda revizyonu için DPT nezdinde girişimde bulunur.

(3) Sağlanacak dış finansman ile ticari sözleşmenin aynı para biriminden olması esastır. Ancak resmi finansman fonları, uluslararası ve bölgesel kuruluşlardan temin edilen dış finansman ile dış finansman tutarına dahil edilen ihracat kredisi sigorta primleri ticari sözleşme para biriminden farklı olabilir.

(4) Bu Yönetmeliğin 7 nci maddesine göre verilen dış finansman temini iznine istinaden imzalanacak ticari sözleşmede; "Ticari sözleşmenin yürürlüğe girmesi, Hazine Müsteşarlığı tarafından sağlanacak dış finansmana ilişkin kredi anlaşmasının yürürlüğe girmesine bağlıdır." ifadesi, bu Yönetmeliğin 8 inci maddesine göre verilen dış finansman temini iznine istinaden imzalanacak ticari sözleşmede ise "Ticari sözleşmenin yürürlüğe girmesi, teklif edilen dış finansman koşullarının Hazine Müsteşarlığı tarafından uygun görülüp kredi anlaşmalarının müzakere edilerek imzalanması ve söz konusu kredi anlaşmalarının yürürlüğe girmesi koşuluna bağlıdır." ifadesi yer alır.

(5) İmzalanacak ticari sözleşmede; "Yüklenici, kuruluşun onayı haricinde dış finansman kaynağından kullanım yapamaz ve her bir kullanım bazında kuruluşu bilgilendirmekten sorumludur " ifadesine yer verilir. Ancak yüklenici tarafından bilgilendirme yapılmaması, kuruluşun sağlanan dış finansmandan yapılacak kullanımları takip etme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

(6) Daha önce dış finansman sağlanmış, yapımı devam eden ve tamamlanabilmesi için ek finansmana ihtiyaç duyulan projeye ilişkin ilave dış finansman taleplerinin değerlendirilebilmesi, DPT'nin ek dış finansman temini konusunda uygun görüş vermesi ve yılı program kararnamesinde belirtilen usullere göre yatırım programının revize edilmesi koşuluna bağlıdır.

Dış finansmanın doğrudan Müsteşarlık tarafından temini

MADDE 7 – (1) Müsteşarlık, projenin gerçekleştirilmesi için gerekli dış finansmanı, uygun göreceği dış finansman sağlayan yabancı ülkelerden, ülkelere oluşturulan birliklerden, resmî finansman fonlarından, uluslararası ve bölgesel kuruluşlardan veya belirli sayıda bankanın teklife davet edilmesi sonucunda iletilecek tekliflerin arasından yapılacak değerlendirme sonucunda seçeceği herhangi bir dış finansman kaynağından temin edebilir. Bu durumda kuruluş, sadece ihale konusu projenin teknik özelliğine ve fiyatına ilişkin teklif alır.

(2) Kuruluşlara dış finansman temini izni verilmesi aşamasında, bu Yönetmeliğin 5 inci, 6 ncı, 11 inci ve 14 üncü maddelerinde öngörülen kriterlerin ve koşulların karşılanması şartı aranır.

Dış finansman teklifinin yüklenici tarafından temin edilmesi

MADDE 8 – (1) Kuruluşa, dış finansman teklifinin yüklenici tarafından temin edilmesi koşuluyla izin verildiği durumlarda ihaleye katılanlar, ihale konusu projenin teknik özelliğine ve fiyatına ilişkin teklifin yanı sıra dış finansman teklifi de vermek zorundadır.

(2) Yüklenicinin temin ettiği dış finansman teklifi, ticari sözleşmenin imzalanmasını müteakip müzakere edilerek sonuçlandırılmak üzere kuruluş tarafından Müsteşarlığa iletilir.

(3) Kuruluşlara dış finansman temini izni verilmesi aşamasında, bu Yönetmeliğin 5 inci, 6 ncı, 11 inci ve 14 üncü maddelerinde öngörülen kriterlerin ve koşulların karşılanması şartı aranır.

İç finansmandan dış finansmana dönüştürülen projeler

MADDE 9 – (1) İç finansmanla gerçekleştirilmekte iken dış finansmanla devamı uygun bulunan projeler hakkında bu Yönetmeliğin 5 inci ve 6 ncı maddelerinde yer alan hükümler uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Dış Borcun Tahsisi

Uygulanacak usul ve esaslar

MADDE 10 – (1) Türkiye Cumhuriyeti adına Müsteşarlık tarafından sağlanan dış finansmanı, bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki

kuruluşlar ile savunma ve güvenlik hizmetleri sektörleri ile sınırlı olmak üzere nihai kullanıcısının Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki kamu idarelerinden olması durumunda projeyi yürüten özel bütçe kapsamındaki kuruluşlara, geri ödeme yükümlülüğü olmaksızın dış borcun tahsisi yöntemiyle kullandırmaya Bakan yetkilidir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Dış Borcun İkraza**

Uygulanacak usul ve esaslar

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b), (c), (ç) (d), (e), (f) ve (g) bentlerinde yer alan kuruluşların aşağıda sayılan kriterlerin sağlanması kaydıyla projelerinin finansmanı ile (d) bendi hariç anılan kuruluşların finansman ihtiyaçlarını karşılamak üzere Türkiye Cumhuriyeti adına Müsteşarlıkça temin edilecek dış finansmanı, anlaşmadaki mali koşullara bağlı kalarak ikraz etmeye Bakan yetkilidir. DPT'nin uygun görüşü üzerine Bakanlar Kurulu tarafından gerçekleştirilmesi ivedi ve zaruri olarak tespit edilen projeler için Türkiye Cumhuriyeti adına sağlanan dış finansman gerektiğinde Müsteşarlığın görüşü ve Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu Kararı ile anlaşmalardaki koşullarına bağlı kalmaksızın dış borcun ikrazı yöntemiyle kullanılabilir.

(2) Dış borcun ikrazı yöntemiyle dış finansman kullanılması, Müsteşarlık tarafından aşağıda yer alan koşullar ve kriterler çerçevesinde değerlendirilir:

a) Yılı bütçe kanunu ile belirlenen garantili imkân ve dış borcun ikrazı limiti kapsamında kalınması.

b) Kuruluşun Müsteşarlığa vadesi geçmiş yükümlülüğünün bulunmaması.

c) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası yerel yönetimlere ait olan kuruluşlar ile (d) bendinde yer alan kuruluşların 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 68 inci maddesinde ve 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 51 inci maddesinde öngörülen borçlanma limitini aşmamış olması.

ç) Özelleştirme kapsamında bulunan kuruluşlar için dış borcun ikrazı yoluyla dış finansman sağlanması hususunda Özelleştirme İdaresi Başkanlığının uygun görüşünün alınması.

d) Dış borcun ikrazı yöntemiyle kullanılan kredinin geri ödeme döneminde projeden sağlanacak gelirler dahil olmak üzere kuruluşun öngörülen nakit akışının, ikraza konu kredinin borç servisleri ile kuruluşun Müsteşarlığa olan mevcut borçlarından kaynaklanan yükümlülüklerini ve kuruluşun mevcut garantili ve ikrazlı kredilerinin borç servisini ve sair tüm yükümlülüklerini karşılayacak düzeyde olması.

e) Proje finansmanı dışında dış borcun ikrazı yöntemiyle dış finansman kullanılması durumunda söz konusu finansmanın geri ödeme döneminde kuruluşun öngörülen nakit akışının, ikraza konu kredinin borç servisleri ile kuruluşun Müsteşarlığa olan mevcut borçlarından kaynaklanan yükümlülüklerini ve kuruluşun mevcut garantili ve ikrazlı kredilerinin borç servisini ve sair tüm yükümlülüklerini karşılayacak düzeyde olması.

(3) Kuruluş, bu maddenin ikinci fıkrasının (d) veya (e) bentlerindeki kriteri karşıladığını ortaya koyacak projeksiyonları ve bu projeksiyonların dayandırıldığı varsayımları gösteren raporları Müsteşarlığa sunmak ile yükümlüdür. Müsteşarlığın bu konuda yapacağı değerlendirmeler kuruluş tarafından ibraz edilen bilgi ve belgelerle sınırlı olup, söz konusu bilgi ve belgelerin temini ve doğruluğundan kuruluş sorumludur.

(4) Ancak, her durumda Müsteşarlığa yapılan dış borcun ikrazı yöntemiyle dış finansman kullanımı taleplerinin sonuçlandırılabilmesi için aşağıdaki koşulların yerine getirilmesi gerekmektedir:

a) İkraza kredi ile finanse edilecek projenin yürütülmesi, izlenmesi ve gerçekleştirmelere ilişkin raporlama yapılması, borç geri ödemelerinin doğru, düzenli ve tutarlı bir şekilde yürütülmesi ve izlenebilmesi, Müsteşarlığa gerekli bilgi ve belgelerin iletilmesi, Müsteşarlıkla

gerekli koordinasyonun kurulması ve evrak akışının düzenli olarak sağlanması için kuruluş bünyesinde bir birimin proje koordinasyonundan sorumlu kılınması.

b) Büyükşehir belediyeleri, belediyeler, bunlara bağlı idareler ve il özel idareleri ile sair yerel yönetim kuruluşlarının yetkili organları tarafından, dış borcun ikrazı yöntemiyle kullanılacak dış finansman tutarında borçlanılmasına izin veren ve dış finansmanın proje finansmanı amacıyla sağlandığı durumlarda hesap kurulmasını uygun bulan bir karar alınması.

(5) Bu maddenin birinci fıkrası uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından belirlenen projeler için bu maddenin ikinci fıkrasının (b) ve (d) bentlerinde yer alan kriterler aranmaz.

İkraz anlaşması

MADDE 12 – (1) Müsteşarlıkça sağlanan dış finansmanın kuruluşu kullandırılabilmesini teminen Müsteşarlık ile kuruluş arasında ikraz anlaşması imzalanır. İkrazlı kredi anlaşmasının imza tarihinde sağlanan dış finansmanın ikraz edileceği kuruluşun belli olmadığı haller dışında ikraz anlaşması, ikrazlı kredi anlaşması yürürlüğe girmeden önce sonuçlandırılır.

(2) İl özel idareleri, büyükşehir belediyeleri ve belediyeler, kendilerine ait tüzel kişilerin ve/veya kendilerine bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlar ile kendilerinin ve/veya kendilerine ait tüzel kişilerle kendilerine bağlı tüzel kişiliği haiz kuruluşların sermayesinin yarıdan fazlasına sahip olduğu özel idare şirketleri ile belediye iktisadi kuruluşları için dış finansman kaynağından dış borcun ikrazı yöntemiyle sağlanan dış finansman imkânlarına ilişkin olarak ikraz anlaşmalarından doğan her türlü yükümlülüklerden ve bu yükümlülüklerin aksatılması neticesinde doğmuş olan ve doğabilecek Hazine alacaklarının geri ödenmesinden müteselsilen sorumludurlar.

İkraz ücreti

MADDE 13 – (1) Müsteşarlık, dış borcun ikrazı yöntemiyle dış finansman kullandırılan kuruluştan, bir defaya mahsus olmak üzere kuruluşun mali durumu, kuruluşu daha önceden garantili ve ikrazlı kredi sağlanmış olması halinde söz konusu kredilerin geri ödeme performansı ve sağlanan kredinin finansman koşulları gibi kriterleri dikkate alarak, ikraz edilen tutarın %1'ine kadar ikraz ücreti tahsil eder. Bu oranı beş katına kadar artırmaya Bakan yetkilidir. Bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan yükümlülüklerini yerine getirmeyen kuruluşun dış borcun ikrazı suretiyle dış finansman sağlanmasına ilişkin yeni taleplerinde ikraz ücreti, uygulanan en yüksek oran üzerinden tahakkuk ettirilir.

(2) Alt kullanıcılara tahsis edilmek üzere aynı anlaşmada birden fazla kuruluşu dış borcun ikraz edilmesi ve kullanım tutarının baştan öngörülememesi halinde her bir kuruluştan tahsil edilecek ikraz ücreti, ikraz edilen tutarın kuruluş sayısına bölünmesi ile elde edilecek tutar üzerinden hesaplanır.

(3) İkraz ücreti, ikraz anlaşmasının imzalanmasını takip eden 15 gün içinde kuruluş tarafından risk hesabına ödenir.

(4) Borçlu, kredinin tamamının kullanılmaması, tamamen veya kısmen iptal edilmesi veya kullanımının durdurulması hallerinde ikraz ücretinin tamamen veya kısmen iade edilmesini talep edemez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Hazine Geri Ödeme Garantisi

Uygulanacak usul ve esaslar

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c), (ç), (d), (e), (f) ve (g) bentlerinde yer alan ve aşağıda yer alan kriterleri karşılayan kuruluşların projelerinin finansmanı ile (d) bendi hariç anılan kuruluşların finansman ihtiyaçlarını karşılamak üzere temin edecekleri dış finansman için Hazine geri ödeme garantisi vermeye Bakan yetkilidir.

(2) Hazine geri ödeme garantisi altında dış finansman kullandırılması Müsteşarlık tarafından aşağıda yer alan kriterler çerçevesinde değerlendirilir:

a) Yılı bütçe kanunu ile belirlenen garantili imkân ve dış borcun ikrazı limiti kapsamında kalınması.

b) Kuruluşun Müsteşarlığa vadesi geçmiş yükümlülüğünün bulunmaması.

c) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası yerel yönetimlere ait olan kuruluşlar ile (d) bendinde yer alan kuruluşların 5393 sayılı Belediye Kanununun 68 inci maddesinde ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 51 inci maddesinde öngörülen borçlanma limitini aşmamış olması.

ç) Özelleştirme kapsamında bulunan kuruluşlar için Hazine geri ödeme garantisi altında dış finansman sağlanması hususunda Özelleştirme İdaresi Başkanlığının uygun görüşünün alınması.

d) Proje finansmanı için sağlanacak garantili kredinin geri ödeme döneminde projeden sağlanacak gelirleri de dahil olmak üzere kuruluşun öngörülen nakit akışının, geri ödeme garantisine konu borç servislerini ve kuruluşun Müsteşarlığa olan mevcut borçlarından kaynaklanan yükümlülüklerini ve kuruluşun mevcut garantili ve ikrazlı kredilerinin borç servisini ve sair tüm yükümlülüklerini karşılayacak düzeyde olması.

e) Proje finansmanı dışında Hazine geri ödeme garantisi verilmesi durumunda garantili kredinin geri ödeme döneminde kuruluşun öngörülen nakit akışının, geri ödeme garantisine konu kredinin borç servisini ve kuruluşun Müsteşarlığa olan mevcut borçlarından kaynaklanan yükümlülüklerini ve kuruluşun mevcut garantili ve ikrazlı kredilerinin borç servisini ve sair tüm yükümlülüklerini karşılayacak düzeyde olması.

(3) Kuruluş, bu maddenin ikinci fıkrasının (d) veya (e) bentlerindeki kriterleri karşıladığını ortaya koyacak projeksiyonları ve bu projeksiyonların dayandırıldığı varsayımları gösteren raporları Müsteşarlığa sunmak ile yükümlüdür. Müsteşarlığın bu konuda yapacağı değerlendirmeler kuruluş tarafından ibraz edilen bilgi ve belgelerle sınırlı olup, söz konusu bilgi ve belgelerin temini ve doğruluğundan kuruluş sorumludur.

(4) Ancak, her durumda Müsteşarlığa yapılan Hazine geri ödeme garantisi taleplerinin sonuçlandırılabilmesi için aşağıdaki koşulların yerine getirilmesi gerekmektedir:

a) Garantili kredi ile finanse edilecek projenin yürütülmesi, izlenmesi ve gerçekleşmelere ilişkin raporlama yapılması, borç geri ödemelerinin doğru, düzenli ve tutarlı bir şekilde yürütülmesi ve izlenebilmesi, Müsteşarlığa gerekli bilgi ve belgelerin iletilmesi, Müsteşarlıkla gerekli koordinasyonun kurulması ve evrak akışının düzenli olarak sağlanması için kuruluş bünyesinde bir birimin proje koordinasyonundan sorumlu kılınması.

b) Büyükşehir belediyeleri, belediyeler ve bunlara bağlı idareler ile sair yerel yönetim kuruluşlarının yetkili organları tarafından, Hazine geri ödeme garantisi altında sağlanacak dış finansman tutarında borçlanılmasına izin veren ve dış finansmanın proje finansmanı amacıyla sağlandığı durumlarda hesap kurulmasını uygun bulan bir karar alınması.

c) Kuruluşun, 21/12/2002 tarihli ve 24970 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine Garantileri Kapsamında Yapılacak Ödemelerin Üstlenilmesinde Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümlerini yerine getirmesi.

Garanti protokolü

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında sağlanan Hazine geri ödeme garantisinin geçerlilik kazanması, Müsteşarlık ile lehine garanti verilecek kuruluş arasında garanti protokolü imzalanması kaydıyla mümkündür. Garanti protokolü, garantili kredi anlaşması yürürlüğe girmeden önce imzalanır.

(2) İl özel idareleri, büyükşehir belediyeleri ve belediyeler, kendilerine ait tüzel kişilerin ve/veya kendilerine bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlar ile kendilerinin ve/veya kendilerine ait tüzel kişilerle kendilerine bağlı tüzel kişiliği haiz kuruluşların sermayesinin yarıdan fazlasına sahip olduğu özel idare şirketleri ile belediye iktisadi kuruluşlarının dış finansman kaynağından Hazine geri ödeme garantisi altında sağladıkları dış finansman imkânlarına ilişkin olarak garanti protokolünden doğan her türlü yükümlülüklerden ve bu yükümlülüklerin aksatılması neticesinde doğmuş olan ve doğabilecek Hazine alacaklarının geri ödenmesinden müteselsilen sorumludurlar.

Kısmi garanti

MADDE 16 – (1) Yukarıda belirlenen esaslara uygun olarak; Hazine geri ödeme garantisi, garantiye konu her bir kredi bazında kuruluşun mali durumu, kuruluşa daha önceden garantili ve ikrazlı kredi sağlanmış olması halinde söz konusu kredilerin geri ödeme performansı ve sağlanan kredinin finansman koşulları gibi kriterler dikkate alınarak anlaşma tutarının en fazla %95'ine kadar kısmen verilebilir.

(2) Ancak, uluslararası ve bölgesel kuruluşlardan sağlanan krediler, yabancı ülke hükümet fonları, yabancı ülkelerin resmi ihracat sigorta kuruluşları tarafından doğrudan sağlanan veya garanti verilen ihracat kredileri kısmi garanti uygulamasından istisna tutulur.

Garanti ücreti

MADDE 17 – (1) Müsteşarlık, lehine Hazine geri ödeme garantisi verilen kuruluşun bir defaya mahsus olmak üzere kuruluşun mali durumu, kuruluşa daha önceden garantili ve ikrazlı kredi sağlanmış olması halinde söz konusu kredilerin geri ödeme performansı ve sağlanan kredinin finansman koşulları gibi kriterleri dikkate alarak garanti edilen tutarın %1'ine kadar garanti ücreti tahsil eder. Bu oranı beş katına kadar artırmaya Bakan yetkilidir. Bu Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (a) ve (c) bentlerinde yer alan yükümlülüklerini yerine getirmeyen ve kullanım ve geri ödeme bildirimlerini garanti protokolü hükümleri dahilinde yapmayan kuruluşun Hazine geri ödeme garantisi sağlanmasına ilişkin yeni taleplerinde garanti ücreti, uygulanan en yüksek oran üzerinden tahakkuk ettirilir.

(2) Alt kullanıcılara kullanılmak üzere aynı anlaşmada birden fazla kuruluş lehine Hazine geri ödeme garantisi verilmesi ve kullanım tutarının baştan öngörülememesi halinde her bir kuruluşun tahsil edilecek garanti ücreti, anlaşma tutarının kuruluş sayısına bölünmesi ile elde edilecek tutar üzerinden hesaplanır.

(3) Garanti ücreti, garanti protokolünün imzalanmasını takip eden 15 gün içinde kuruluş tarafından risk hesabına ödenir.

(4) Borçlu, kredinin tamamının kullanılmaması, tamamen veya kısmen iptal edilmesi veya kullanımının durdurulması hallerinde garanti ücretinin tamamen veya kısmen iade edilmesini talep edemez.

ALTINCI BÖLÜM

Hesabın Oluşturulması ve İşleyişi

Uygulanacak usul ve esaslar

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası yerel yönetimlere ait olan kuruluşlar ile (d) bendinde yer alan kuruluşlar tarafından gerçekleştirilecek projelere dış borcun ikrazı yöntemiyle veya Hazine geri ödeme garantisi altında dış finansman sağlanabilmesi için hesap oluşturulur.

(2) Hesabın oluşturulması için aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır:

a) Hesabın açılması: Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler belediye meclis kararıyla, il özel idareleri il genel meclisi kararıyla, bağlı kuruluşlar, bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası yerel yönetimlere ait olan kuruluşlar ve sair yerel yönetim kuruluşları ise yönetim kurulu kararıyla bankada "Hesap" kurar. Hesabın oluşturulmasına ilişkin yetkili organın kararı kesin olup, kuruluşun yönetim değişikliği veya başka bir kararı ile iptal edilemez. Hesabın kurulmasına ilişkin işlemler kredi anlaşması imzalanmadan önce tamamlanır.

b) Hesabın kaynakları:

1) Hesabın kaynaklarını, proje için temin edilen kredi ve/veya kredilere ilişkin kuruluşun geri ödeme yükümlülüklerini karşılayacak şekilde vergi ve yasal kesintiler yapıldıktan sonra, öncelikle finanse edilen projeden temin edilen gelirler ile kuruluşun diğer gelir kalemleri oluşturur.

2) Hesaba aktarılacak gelirlerin hangi gelir kaleminden/kalemlerinden karşılanacağı belirlenirken kuruluşun tarife, talep, giderler ve diğer projeksiyonlarına ilişkin beyanı esas

alınır. Müsteşarlığın bu konuda yapacağı değerlendirmeler kuruluş tarafından ibraz edilen bilgi ve belgelerle sınırlıdır. Kuruluş, hesaba aktaracağı gelirlerini borç servisi dönemleri itibarıyla bir takvime bağlı olarak Müsteşarlığa beyan eder. Hesaba aktarılan gelirlerin yeterli olmaması halinde kuruluş aradaki farkı diğer gelir kalemlerinden hesaba aktarmakla yükümlüdür.

3) Kuruluş, Müsteşarlık ile mutabık kalınan tutarlardaki gelirlerin hesaba aktarılması hususunda yetkili organlarının kararını alır. Yetkili organların kararında, hesaba tahsis edilecek gelir kalemleri ve bu gelir kalemlerinden hesaba aktarılacak tutarlar ve aktarım dönemleri açık olarak gösterilir.

4) Söz konusu gelirlerin hesaba aktarılmasına ilişkin yetkili organların kararı kesin olup, kuruluşun yönetim değişikliği veya başka bir kararı ile iptal edilemez veya gelirleri azaltılacak şekilde değiştirilemez.

5) Kuruluş, söz konusu hesaba yatırılacak gelirleri için başka bir bankada veya aynı bankada başka bir hesap açtıramaz.

6) Kuruluş, kredi ve/veya kredilerden kaynaklanan ana para geri ödemeleri başlayana kadar Müsteşarlık ile imzaladığı ikraz anlaşması veya garanti protokolü uyarınca hesaba aktarılan tutarları başka amaçla kullanamaz.

7) Kredi ve/veya kredilerden kaynaklanan ana para geri ödemeleri başladıktan sonraki herhangi bir tarihte, o tarih itibarıyla hesapta tutulan paranın, gelecek bir yıllık zaman diliminde kredilerden kaynaklanan her türlü ödeme dahil olmak üzere tüm borç servisini karşılayacak tutarı aşan kısmı, kuruluş tarafından başka amaçlar için kullanılabilir.

c) Hesabın nemalandırılması: Kuruluş, hesaba aktarılan tutarları, aktarım yapılan günden başlamak üzere, dış borç ödeme takvimini aksatmayacak şekilde ve vade tarihinde geri dönüşleri hesaba olmak kaydıyla, Kamu Hazinesi'ne uygulamasına ilişkin mevzuat kapsamında bu kuruluşların kaynaklarını değerlendirebilmesi için belirlenen araçlarla nemalandırabilir.

ç) Banka ile sözleşme yapılması: Hesabın çalışma usullerinin belirlenmesine ilişkin olarak kuruluş ile banka arasında bir sözleşme imzalanır. Kuruluş, Müsteşarlığa yaptığı beyanı tevsik etmek üzere söz konusu sözleşmenin bir nüshasını Müsteşarlığa gönderir. Bahse konu sözleşme, Müsteşarlık ile kuruluş arasında imzalanan ikraz anlaşmasının veya garanti protokolünün ayrılmaz parçasıdır. Kuruluş, hesaptan para kullanımını bu sözleşme hükümleri çerçevesinde yapar. Hesabın kapatılması ve banka ile kuruluş arasında imzalanacak sözleşmede değişiklik yapılması Müsteşarlığın uygun görüşüne bağlıdır. Bu sözleşmede, bu maddenin dördüncü fıkrasının (e) bendinde belirtilen raporlama yükümlülüğünün yerine getirileceğine ilişkin hükümlere yer verilir.

d) Hesabın işleyiş mekanizması: Hesaptan para kullanımı aşağıdaki şekilde gerçekleşir:

1) Garantili krediler için dış finansman kaynağı tarafından kuruluşa bildirilen faiz, anapara, taahhüt komisyonu ve diğer giderler için kuruluş, 10/3/2006 tarihli ve 26104 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliğine uygun şekilde hazırlanan ödeme evrakını vade tarihinden 7 gün önce bankaya gönderir. Banka, hesaptan borç servisini karşılamak üzere gerekli tutarı dış finansman kaynağının hesabına transfer eder.

2) İkrazlı krediler için Müsteşarlık tarafından kuruluşa bildirilen faiz, anapara, taahhüt komisyonu ve diğer giderlere ilişkin tutarın Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılmasını teminen kuruluş, Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliğine uygun şekilde hazırlanan ödeme evrakını vade tarihinden 2 gün önce bankaya gönderir. Banka, hesaptan borç servisini karşılamak üzere gerekli tutarı Müsteşarlığın hesabına transfer eder. Müsteşarlığın dış borç servisine ilişkin bildirim yapmaması, kuruluşun ödeme yükümlülüklerini hiçbir şekilde ortadan kaldırmaz.

3) Projenin, ikrazlı kredi veya krediler ve garantili kredi veya krediler ile birlikte finanse edilmesi ve bu kredilerin ödeme günlerinin aynı olması ve söz konusu proje kapsamında önceden temin edilen kredilere ilişkin yükümlülüklerinden kaynaklanan Hazine alacağı

olması halinde hesaptan yapılan para kullanımında Őu öncelik sırası izlenir: İlk olarak, garantili kredi veya kredilere ilişkin ödemeler; ikinci olarak, ikrazlı kredi veya kredilere ilişkin ödemeler; ve üçüncü olarak, söz konusu proje kapsamında önceden temin edilen krediler ile ilgili olarak kuruluşun MüsteŐarlıŐa olan yükümlölüklerine ilişkin ödemeler.

4) Hesap bakiyesinin yeterli olmaması durumunda borç servisinin kısmen de olsa karşılanabilmesi için bakiye tutarın tümü dış finansman kaynağının hesabına/MüsteŐarlıŐın hesabına aktarır.

e) Raporlama: Banka, hesap iŐleyiŐine ilişkin bilgileri bu Yönetmeliğe ekli (Ek-1) tablo formatında düzenli olarak üçer aylık dönemler itibariyle Hazine MüsteŐarlıŐı Dış Ekonomik İliŐkiler Genel Müdürlüğü ile Kamu Finansmanı Genel Müdürlüğüne ve kuruluşa bildirir. Bunun yanında kuruluş garanti protokolü ve ikraz anlaşması uyarınca hesaba aktarılan tutarlara ilişkin tabloyu (Ek-2), banka ise hesaptan yapılan transferler ile ilgili olarak ödeme bilgilerine ilişkin tabloyu (Ek-3), geçmiş tüm bilgileri de içerecek Şekilde ve işlem tarihinden itibaren 15 gün içerisinde Dış Ekonomik İliŐkiler Genel Müdürlüğü ile Kamu Finansmanı Genel Müdürlüğüne iletir.

f) Hesabın süresi: Hesabın işleyiş süresi kuruluşun dış finansman kaynağına ve/veya MüsteŐarlıŐa söz konusu proje kapsamında daha önceki anlaşmalardan kaynaklanan yükümlölükleri de dahil olmak üzere tüm yükümlölüklerinin tamamen ifa edilmesine bağlıdır. Hesabın işleyiş süresi ancak MüsteŐarlıŐın uygun görüşü ile sona erdirilir.

Denetim ve yaptırım

MADDE 19 – (1) Müsteşarlık hesap ile ilgili olarak kuruluşun vermiŐ olduğu taahhütler, garantili ve ikrazlı krediler çerçevesinde kendisine sunulan bilgi ve belgeler de dahil olmak üzere gerçekleştirilen bütün işlemleri, hesap yürürlükte kaldığı sürece Hazine Kontrolörleri Kurulu vasıtasıyla denetlemeye yetkilidir.

(2) Müsteşarlık denetim sonuçlarına göre kuruluş yetkilileri hakkında 20 nci maddeye göre idari para cezası uygulamaya yetkilidir. Hazine alacaklarına 18/10/2005 tarihli ve 25970 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine Alacaklarının Yönetimi, Takip ve Tahsiline Dair Yönetmelik hükümleri uygulanır.

BÖLÜM VII

Diğer Hükümler

İdari Para Cezaları

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmeliğin;

a) 13 üncü maddesinde belirtilen ikraz ücretinin üçüncü fıkrada belirtilen süre içerisinde ödenmemesi,

b) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında ve 15 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen sorumluluk ile müteselsil sorumluluğa ilişkin yükümlölüklerin yerine getirilmemesi,

c) 17 nci maddesinde belirtilen garanti ücretinin üçüncü fıkrada belirtilen süre içerisinde ödenmemesi,

ç) 14, 15, 16 ve 17 nci maddelere göre Hazine geri ödeme garantisi altında sağlanan dış kredilere ilişkin geri ödemeler için gereken tutarın yılı bütçelerinde yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak ayrılmaması,

d) 6 ncı maddesinin birinci fıkrası, 18 inci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinin (2) nci alt bendinde ve (e) bendinde belirtilen bilgi ve belgelerin Müsteşarlıkça talep edilen usul ve esaslar çerçevesinde verilmemesi,

e) 11 inci maddesinin üçüncü fıkrası ve dördüncü fıkrasının (a) bendi ile 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası ve dördüncü fıkrasının (a) bendi kapsamında istenecek her türlü bilgi ve belgenin Müsteşarlıkça talep edilen usul ve esaslar çerçevesinde verilmemesi,

f) Hesabın ihdasında ve iŐletilmesinde 18 inci ve 19 uncu maddelerde ve anlaşmalarda belirlenen esaslara uyulmaması,

hallerinde, söz konusu yükümlölükleri yerine getirmeyen kişiler hakkında 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 14/A maddesinde öngörölen idari para cezası uygulanır.

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:
**DOĞAL GAZ PİYASASI DAĞITIM VE MÜŞTERİ HİZMETLERİ
YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 3/11/2002 tarihli ve 24925 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğininin 40 ıncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bağımsız bölüm maliki, binanın veya tesisin sahibi ya da bunların yetkili temsilcilerinin yazılı talebi doğrultusunda, dağıtım şirketi tarafından mevcut mekanik sayaç ön ödemeli sayaç ile değiştirilebilir. Dağıtım şirketi sayaç değişimi hususunda müşterilerine hiçbir şekilde zorlamada bulunamaz. Sayacın değiştirilmesi durumunda alınacak bedel Kurul Kararıyla belirlenir.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik 1/1/2010 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

[R.G. 18 Aralık 2009 – 27436]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çevre ve Orman Bakanlığından:

**4915 SAYILI KARA AVCILIĞI KANUNUNA GÖRE EL KONULARAK
MÜLKİYETİ KAMUYA GEÇİRİLEN SAİR EŞYALARLA İLGİLİ
YAPILACAK İŞ VE İŞLEMLER HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 20 nci maddesi kapsamında el konulan eşyaların mülkiyetinin kamuya geçirilmesi kararı kesinleşinceye kadar muhafazasına; mülkiyeti Çevre ve Orman Bakanlığına geçenlerin değerlendirilmesine ve imha edilmelerine ilişkin iş ve işlemlerin belirlenmesidir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Kara Avcılığı Kanununda yasaklanan fiillerden ve aykırılıklardan dolayı el konulan, kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen av ve yaban hayvanlarıyla bunlardan elde edilen türevler ile kabahatin konusunu oluşturan araç, gereç, yivli ve yivsiz av tüfekleri ve motorlu vasıtaları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, Kara Avcılığı Kanununun 32 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Döner sermaye işletmesi: 1/5/2003 tarihli ve 4856 sayılı Çevre ve Orman Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 40 inci maddesi kapsamında kurulan döner sermaye işletmelerini,

b) El koyma: Kabahatin konusunu oluşturan ve kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen sair eşyalar üzerinde rızası olmamasına rağmen, zilyedin tasarruf yetkisinin kaldırılması işlemini,

c) İhale Komisyonu: 15/6/1984 tarihli ve 84/8213 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Döner Sermayeli Kuruluşlar İhale Yönetmeliğine göre orman idaresince kurulan komisyonları,

ç) Kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen sair eşya: Kara Avcılığı Kanununda yasaklanan ve kabahat sayılan aykırılık ve fiillerle elde edilen canlı, cansız av ve yaban hayvanları, bunların tahnit, deri, post, boynuz ve benzeri parçaları veya türevleri ile yaban hayvanlarının et ve yumurtalarını,

d) Kabahatin konusunu oluşturan sair eşya: Kara Avcılığı Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında avda kullanılması yasaklanan haznesi iki fişek alacak şekilde sınırlandırılmamış, otomatik, yarı otomatik, pompalı ve benzeri yivsiz av tüfeklerini; havalı tüfek ve tabancalar ile özellikleri Merkez Av Komisyonunca belirlenen avda kullanılması yasaklanan her türlü yüzer araçlar, ses, manyetik dalga, ışık yayan araç, gereç ve motorlu vasıtalar, canlı mühre, tuzak, kapan, diğer benzeri araç ve gereçleri ve bunlardan avlaktarda, pazaryeri ve ticarethanelerde bulundurulması yasak olanları,

e) Mülkiyetin kamuya geçirilmesi: Kara Avcılığı Kanununda yasaklanan ve kabahat nevinden sayılan fiillerden dolayı orman idaresi memurlarınca veya diğer görevlilerce el konulan, kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen sair eşyalar ile kabahatin konusunu oluşturan sair eşyaların mahalli mülki amir tarafından orman idaresine mal edilmesine karar verilmesini,

f) Orman idaresi: İl çevre ve orman müdürlükleri ile Orman Genel Müdürlüğünün il ve ilçelerdeki müdürlük, mühendislik ve orman işletme şefliklerini,

g) Rayiç bedel: İhale komisyonunca kabahatin konusunu oluşturan veya kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen sair eşyaların, satışları sırasında peşin para ile satılabilecekleri piyasa değerini,

ğ) Tahnit: Cansız av ve yaban hayvanlarının post ve derilerinin doldurulmuş halini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Av ve Yaban Hayvanları ve Bunlardan Elde Edilen Ürünler Hakkında Yapılacak İşlemler

Av ve yaban hayvanları ve bunlardan elde edilen ürünlerin muhafaza ve teslimi

MADDE 5 – (1) Kara Avcılığı Kanununun 20 nci maddesi ve 16/6/2005 tarihli ve 25847 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Av ve Yaban Hayvanları ile Bunlardan Elde Edilecek Ürünlerin Bulundurulması, Üretimi ve Ticareti Hakkında Yönetmeliğin 85 inci maddesi kapsamında, görevliler tarafından el konulan ve aynı Kanunda yasaklanan kabahat fiillerinin işlenmesi suretiyle elde edilen sair eşyalar, muhafaza edilmek üzere orman idaresine teslim edilir.

(2) El konulan sair eşyaların orman idarelerine nakil ve teslim imkânı yoksa;

a) Kabahat işlenen yer, köy hudutları içinde olması halinde ise, o köy muhtarına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine,

b) Kabahat işlenen yer, belediye hudutları içinde ise, o yer belediyesine yediemin senedi karşılığında,

teslim edilir.

(3) El konulan sair eşyalar orman idarelerine veya kabahatin işlendiği mahal itibariyle köy yetkililerine veya belediyelere tesliminin hiçbir şekilde mümkün olamaması durumunda, sanığa ya da itimat edilebilecek diğer şahıslara rızalarıyla ve ücretsiz olmak kaydıyla yediemin senedi ile teslim edilir.

(4) Köy yetkililerine, belediyeye veya imkânsızlık sebebiyle itimat edilebilir diğer şahıslara teslim edilen sair eşyalar, en kısa zamanda orman idarelerine idarece nakledilir. Orman idarelerinin kendi görevlilerine teslimi bir tutanakla yapılır.

Canlı av ve yaban hayvanlarının doğaya salınması

MADDE 6 – (1) Kara Avcılığı Kanunu ve bu Kanun hükümlerine dayanılarak çıkarılan yönetmelikler, Merkez Av Komisyonu kararları, 20/6/1996 tarihli ve 22672 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan ve kısa adı CITES olan Nesli Tehlike Altında Olan Yabani Hayvan ve Bitki Türlerinin Uluslararası Ticaretine İlişkin Sözleşmeyi ve 27/12/2001 tarihli ve 24623 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Nesli Tehlike Altında Olan Yabani Hayvan ve Bitki Türlerinin Uluslararası Ticaretine İlişkin Sözleşmenin Uygulanmasına Dair Yönetmelik ile taraf olunan diğer uluslararası sözleşmelerin hükümlerine aykırı olarak elde edilen, bulundurulmuş, sergilenen, üretilen ve ticarete konu olan, el konulan canlı hayvan ve ürünlerle ilgili olarak, Av ve Yaban Hayvanları ile Bunlardan Elde Edilen Ürünlerin Bulundurulması, Üretimi ve Ticareti Hakkında Yönetmeliğin 85 inci maddesi hükümleri uygulanır.

(2) Av ve Yaban Hayvanları ile Bunlardan Elde Edilen Ürünlerin Bulundurulması, Üretimi ve Ticareti Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre Türkiye’de yaşayan türlerden olan ve canlı olarak el konulan, özel bakım ve tedaviye muhtaç olmadığı tespit edilen av ve yaban hayvanları, orman idaresi yetkilileri tarafından başka bir şekilde değerlendirilmesine karar verilmediği takdirde doğal yaşama ortamlarına serbest bırakılır. Av ve yaban hayvanlarından yaralı olanlar tedavileri yapıldıktan ve doğal yaşamlarını devam ettirebilecekleri tespit edildikten sonra yaşama ortamlarına, mümkün olduğunda yakalandıkları yaşama alanlarına serbest bırakılır. Bunlardan doğal yaşamlarını devam ettiremeyecek şekilde yaralı olanlar, sakat ve özürlü kalanlara il çevre ve orman müdürlüklerince Av ve Yaban Hayvanları ile Bunlardan Elde Edilen Ürünlerin Bulundurulması, Üretimi ve Ticareti Hakkında Yönetmeliğin hükümleri doğrultusunda Av ve Yaban Hayvanı ve Ürün Bulundurma Belgesi düzenlenerek kurtarma merkezlerine veya bu işle ilgili olarak protokol imzalanan hayvanat bahçelerine teslim edilir.

(3) Canlı av ve yaban hayvanları ile bunlardan elde edilen ürünlere el koyma sonucunda oluşan nakliye, depolama, bakım ve muhafaza masrafları ile canlı hayvana el konulduğu süre içerisinde yapılan tüm masraflar, Kara Avcılığı Kanunu ve bu Kanun hükümlerine

dayanılarak çıkarılan yönetmeliklere aykırı hareket edenlerden yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre tahsil edilir.

Cansız av ve yaban hayvanlarının etlerinin imhası, satışı ve satış bedellerinin iadesi

MADDE 7 – (1) El konulan ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı alınan cansız av hayvanlarının etinin satış öncesi insan gıdası olarak değerlendirilip değerlendirilmeyeceğine ilişkin olarak varsa il çevre ve orman müdürlüğü veteriner hekiminden, yoksa belediye, sağlık kuruluğu ve tarım il müdürlüğü veteriner hekimlerinden rapor alınır. İnsan gıdası olarak değerlendirilemeyecek olan av ve yaban hayvanlarının etleri imha edilip, hazırlanan imha tutanağı işlem dosyasına konur.

(2) İnsan gıdası olarak değerlendirilebilecek av ve yaban hayvanlarının etleri, bekletilmeksizin orman idaresince Döner Sermayeli Kuruluşlar İhale Yönetmeliği hükümlerine göre satılır.

(3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşmeden satılan av hayvanlarının etlerinin satış bedelleri, tüm masraflar düşüldükten sonra döner sermaye işletmesinin emanet hesabına alınır. Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararın orman idaresi lehine kesinleşmesi halinde emanet hesaptaki satış bedeli gelir hesaplarına alınır.

(4) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına sanık tarafından itiraz edilmesi ve yetkili mahkemece mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararın kaldırılması ve bu kararın kesinleşmesi halinde emanet hesaba alınan satış bedeli ilgiliye iade edilir.

Cansız av ve yaban hayvanlarının türevlerinin muhafazası, satışı ve satış bedellerinin iadesi

MADDE 8 – (1) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı alınan ve kabahatin işlenmesi suretiyle elde edilen av ve yaban hayvanlarının yumurta, deri, post, boynuz, tahnit ve benzeri parçaları ile bunların türevleri, karar kesinleşinceye kadar orman idaresi depolarında muhafaza edilir. Ancak, bunlardan ticareti serbest olanların muhafazası zor ve bozulacak olanları satılır. Bunların satışları ve satış bedellerinin döner sermaye işletmesi emanet hesaplarına alınması ile ilgili bu Yönetmeliğin 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları hükümleri kıyasen uygulanır.

(2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına itiraz edilmesi ve yetkili mahkemece bu kararın kaldırılması ve kararın kesinleşmesi halinde mevcut olanlar aynen; satılmış olanların döner sermaye işletmesi emanet hesaplarda bekletilen satış bedelleri sahiplerine iade edilir.

(3) Ticareti yasak olan veya ülkemizde kullanım alanı bulunmayan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararının orman idaresi lehinde kesinleşmesi halinde bunların değerlendirilme şekli Bakanlığın uygun görüşü alınarak belirlenir.

(4) Satışı yapılanlara il çevre ve orman müdürlüklerince Av ve Yaban Hayvanları ile Bunlardan Elde Edilen Ürünlerin Bulundurulması, Üretimi ve Ticareti Hakkında Yönetmelik hükümleri doğrultusunda Av ve Yaban Hayvanı ile Ürün Bulundurma Belgesi düzenlenir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

El Konulan Araç ve Gereçler Hakkında Yapılacak İşlemler

Araç ve gereçlerin muhafaza ve teslimi

MADDE 9 – (1) Kara Avcılığı Kanununun 20 nci maddesi kapsamında görevliler tarafından el konulan, bu Kanunda kabahatin konusunu oluşturan veya aynı Kanun ve Merkez Av Komisyonu kararıyla avlanmada kullanılması; avlaklarda, pazaryeri ve ticarethanelerde bulundurulması yasak olan araç ve gereçler muhafaza edilmek üzere orman idaresine teslim edilir.

(2) El konulan araç ve gereçlerin muhafazası ve orman idaresine teslimine ilişkin olarak bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarının hükümleri kıyasen uygulanır.

Araç ve gereçlerin sahiplerine iadesi

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde belirtilen ve orman idaresine teslim edilen ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar alınan araç ve gereçler, yasa dışı avcılıkta kullanılmaması için karar kesinleşinceye kadar sahiplerine iade edilmez. Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararının yetkili Sulh Ceza Mahkemesince kaldırılması ve bu kararın kesinleşmesi halinde, el konulan bu araç ve gereçler sahiplerine iade edilir.

(2) Ancak, avcılık dışında da kullanılan araç ve gereçler; mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşinceye kadar, bu sair eşyalara el konulabileceği gibi, kişilerin muhafazasında da bırakılabilir.

(3) Araç ve gereçlerin sahiplerine iadesinde Ek-1'deki örneğe uygun şekilde;

a) Bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesine göre takdir edilen bedel karşılığında kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil gösterilmesi,

b) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararının orman idaresi lehinde kesinleşmesi halinde aynen iade edileceğinin peşinen kabul edilmesi,

c) Aynen teslimi imkânsız hale gelmiş sair eşya için takdir olunan toplam bedelin idareye ödenmemesi durumunda, söz konusu alacağın takibinin 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ve anılan Kanunun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı ile birlikte takip ve tahsil edileceği,

hususlarını içeren taahhütname alınır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

El Konulan Yivli ve Yivsiz Av Silahları Hakkında Yapılacak İşlemler

Silahların muhafaza ve teslimi ve Cumhuriyet Başsavcılığına intikali

MADDE 11 – (1) Kara Avcılığı Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası kapsamında, avda kullanımının yasaklanması nedeniyle kabahat fiillerinin konusunu oluşturan ve aynı Kanunun 20 nci maddesi kapsamında görevlilerce el konulan, haznesi iki fişek olacak şekilde sınırlandırılmamış otomatik, yarı otomatik, pompalı ve benzeri yivsiz av tüfekleri ile havalı tüfekler, muhafaza edilmek üzere orman idaresine teslim edilir.

(2) Bunların muhafazası ve orman idaresine teslimine ilişkin olarak bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin iki, üç ve dördüncü fıkralarının hükümleri kıyasen uygulanır.

(3) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun kapsamında taşınması ve bulundurulması ruhsata tabi olan her nevi ateşli yivli av silahlarını ruhsatsız olarak avda kullananların tüfek ve silahlarına el konulur. El konulan her nevi ateşli yivli av silahları soruşturma evrakı ile birlikte Cumhuriyet Başsavcılığına intikal ettirilir.

Silahların iadesinin yapılmaması

MADDE 12 – (1) Kabahat fiillerinin konusunu oluşturan haznesi iki fişek olacak şekilde sınırlandırılmamış otomatik, yarı otomatik, pompalı ve benzeri yivsiz av tüfekleri ile havalı tüfeklerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşinceye kadar sahiplerine iadesi yapılmaz.

TS 870 standardında olan yivsiz av tüfekleri ile havalı tüfeklerin satışı

MADDE 13 – (1) Haznesi iki fişek olacak şekilde sınırlandırılmamış otomatik, yarı otomatik, pompalı ve benzeri yivsiz av tüfeklerinden, mülkiyetinin kamuya geçirilmesi kararı kesinleşen TS 870 Tüfekler - Yivsiz, Setsiz, Ateşli Kara Avcılığı ve Müsabakalar İçin standardına uygun olanlar ile havalı tüfekler, Döner Sermayeli Kuruluşlar İhale Yönetmeliği hükümlerine göre orman idaresince satılır. Satış bedelleri, tüm masraflar düşüldükten sonra döner sermaye işletmesinin gelir hesabına alınır.

(2) Satışlarda, 11/9/1981 tarihli ve 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun 8 inci maddesi ve 10/3/1982 tarihli ve 17629 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının

Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 9 uncu maddesi kapsamında, alıcıdan Yivsiz Tüfek Ruhsatnamesi, yoksa mahallin en büyük mülki amirinden alınacak Yivsiz Tüfek Satın Alma Belgesi aranır. Havalı tüfeklerin satışlarında bu belge aranmaz.

(3) Alıcılara orman idaresince satılan tüfeklerin cins, marka, çap ve seri numaralarının belirtildiği fatura düzenlenerek verilir.

(4) Havalı tüfekler hariç, yivsiz av tüfeklerinin cins, marka, çap ve seri numaraları ile alıcının açık adresinin, alıcılar tarafından ibraz edilen Yivsiz Tüfek Ruhsatnamesi veya Yivsiz Tüfek Satın Alma Belgesinin tarih ve numarasının belirtildiği Ek-2 listesi, satış sonrası bir ay içinde mahallin en büyük mülki amirliğine gönderilir.

TS 870 standardına uygun olmayan yivsiz av tüfekleri ile yivli av tüfekleri hakkında yapılacak işlemler

MADDE 14 – (1) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşen TS 870 standardına uygun olmayan yivsiz av tüfekleri, adli bir suçta kullanılıp kullanılmadığına ilişkin il/ilçe emniyet müdürlüğü veya il/ilçe jandarma komutanlığından alınacak yazı ve her biri için alınmış mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kesinleşmiş idari yaptırım kararlarıyla birlikte Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu Hurda İşletmesine hurda olarak teslim edilir. Teslim edilen tüfeklerin teslim tutanağı ve yazılar işlem dosyalarında muhafaza edilir.

(2) Bulundurulması suç oluşturanlar ile av suçunun işlenmesinde kullanılanlar ve kabahatin konusunu oluşturması nedeniyle mülkiyetinin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı verilen yivli av tüfekleri, soruşturma evrakı veya kesinleşmiş idari yaptırım kararlarıyla birlikte 15/2/1984 tarih ve 18313 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Mahkemelerce Zoralımına Karar Verilen veya Güvenlik Kuvvetlerince Herhangi Bir Şekilde Ele Geçirilen Ateşli Silah, Mermi, Her Türü Patlayıcı Madde, Bıçak, Kesici ve Öldürücü Alet ile Benzerlerinin Milli Savunma Bakanlığına Teslimi İşlerine Ait Yönetmelik hükümleri ile aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi kapsamında Cumhuriyet Başsavcılığına teslim edilir. Teslime ilişkin tutanak ve yazılar işlem dosyalarında muhafaza edilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

El Konulan Motorlu Vasıtalar Hakkında Yapılacak İşlemler

Motorlu vasıtaların muhafaza ve teslimi

MADDE 15 – (1) Kara Avcılığı Kanununun 6 ncı maddesi kapsamında avlanmada kullanılması nedeniyle kabahatin konusunu oluşturan ve aynı Kanunun 20 nci maddesi kapsamında görevlilerce el konulan motorlu vasıtalar orman idaresine teslim edilir.

(2) Bu motorlu vasıtalar zaruret olmadıkça yediemine teslim edilmez. Ancak orman idaresine teslimin imkânsız olduğu hallerde, durumu ve nitelikleri ayrıntılı olarak belirtmek suretiyle bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları hükümleri kıyasen uygulanır. Bu şekilde yediemine teslim edilen motorlu vasıtalar hakkında ayrıca bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin dördüncü fıkrası hükümlerine göre hareket edilir.

Mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı kesinleşinceye kadar motorlu vasıtaların sahiplerine iadesi

MADDE 16 – (1) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşinceye kadar motorlu vasıtaların trafik kaydında belirtilen sahipleri, vasıtalarının iadesini istemeleri halinde kişilerin muhafazasında da bırakılabilir.

(2) Motorlu vasıtanın trafik kaydında belirtilen sahibine iadesinde bu Yönetmeliğin 10’uncu maddesinin üçüncü fıkrası hükümleri kıyasen uygulanır.

(3) İade işlemi, bu Yönetmeliğin 17 nci maddesine göre trafik kaydına şerh koydurulduktan ve 18 inci maddesi hükümleri yerine getirildikten sonra yapılır.

(4) İadesi istenen motorlu vasıta trafiğe kayıtlı değilse trafik kaydının yapılması; trafik kaydı yaptırıldıktan sonra da 4915 sayılı Kanunun 20 nci maddesi kapsamında av kabahatinden dolayı el konulduğu hususunda trafik kaydına şerh konulması trafik bürosundan

yazı ile istenir. Trafik kayıt ve şerh işlemi yapıldıktan sonra motorlu vasıta sahibine iade edilir. Bu işlemleri yaptırmayan vasıta sahipleri iade talebinden vazgeçmiş sayılır.

Trafiğe şerh verilmesi

MADDE 17 – (1) El konulan motorlu vasıtalarının kayıtlı olduğu trafik bürosuna durum derhal bildirilerek trafik siciline ve ruhsatnamesine av kabahatinden dolayı el konulduğu hususunda şerh konulması sağlanır.

(2) Trafik sicili ve ruhsatnamesinde bu şerhi taşıyan motorlu vasıtayı satın alan üçüncü şahısların iyi niyet iddiaları dikkate alınmaz.

(3) Aynı motorlu vasıta ile birden fazla av kabahatinin işlenmesi ve bu motorlu vasıtanın kabahatin konusunu oluşturması halinde, her defasında işlenen yeni kabahat için trafiğe şerh koydurulması zorunludur.

Vergi borcu ve borç takyidinin sorulması

MADDE 18 – (1) Motorlu vasıtanın bulunduğu yer vergi dairesine yazı yazılarak plaka ve evsafi belirtilen aracın vergi borcu olup olmadığı var ise bu yazının ihbar kabul edilerek mükelleften tahsil edilmesi istenir ve av kabahati nedeniyle araca el konulduğu bildirilir.

(2) Motorlu araç sahibinin aracını orman idaresinden kefaletle geri almak istemesi halinde, geçmiş yıllara ait vergi borcunun bulunması durumunda bu borcun ödenmesi istenir.

(3) Aynı zamanda aracın kayıtlı olduğu trafik şubesine yazı yazılarak araç üzerinde borç takyidinin bulunup bulunmadığı varsa mahiyeti sorulur, bir borcun varlığı halinde araç sahibince geri istendiğinde ya borcun kaldırılması ya da bu borç için ayrı bir teminat vermesi istenir. Aksi takdirde araç kefaletle sahibine iade edilmez.

(4) Vergi borcu ve borç takyitleri sahibince kaldırılmamış ve mülkiyeti kamuya geçirilme kararı kesinleşmiş halde orman idaresinde bulunan araçlar için, 18/7/1997 tarihli ve 23053 sayılı (mükerrer) Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 73 üncü maddesi gereğince aracın trafik kaydının silinmesi istenir. Kayıt silindikten sonra durum vergi dairesine bildirilir ve araç satışa çıkarılır.

Bedel takdiri

MADDE 19 – (1) El konulan motorlu vasıtaların rayiç bedel takdiri; vasıtasının motor ve şasi numarası, kaporta, kasa, dingil ve lastiklerinin durumunun ayrıntılı belirtilmesi ve ayrı ayrı değerlendirilmesi suretiyle yapılır.

Mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı kesinleşmeden yeniden av kabahati işlenmesi

MADDE 20 – (1) El konulan motorlu vasıtasının sahibine iadesinden sonra ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararının henüz kesinleşmediği hallerde, aynı vasıta ile yeniden av kabahati işlenmesi durumunda, yeni kabahat için vasıtanın o günkü rayiç değeri bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesi hükmüne göre yeniden takdir edilir. Motorlu vasıtanın sahibine iadesinde, takdir edilen bedel karşılığında nakit, Devlet tahvili veya limit dâhili süresiz banka teminat mektubu alınır.

Kaçırılma veya çalınma

MADDE 21 – (1) Av kabahati sebebiyle görevlilerce el konulduktan sonra kaçırılan veya çalınan vasıtanın plaka numarası, modeli, rengi, cinsi, motor ve şasi numarası ile kolayca teşhisini sağlayacak özelliklerinden tespit edilebilenleri bir yazıyla mahalli polis, jandarma, belediye ve trafik teşkilatına bildirilir.

(2) Yakalanan vasıtalar için bu bölümdeki madde hükümleri aynen uygulanır.

ALTINCI BÖLÜM

Mülkiyetin Kamuya Geçirilmesi Kararı Kesinleşen Araç ve Gereçler ile Motorlu Vasıtalar Hakkında Yapılacak İşlemler

Mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı kesinleştikten sonra satış ve iade

MADDE 22 – (1) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararının orman idaresi lehinde kesinleşmesinden sonra, orman idaresi deposunda veya garajında bekletilen, sahiplerine iade edilmeyen araç ve gereçlerden avda kullanılması yasak olmayanlar ile motorlu vasıtalar, Döner Sermayeli Kuruluşlar İhale Yönetmeliği hükümlerine göre orman

idaresince satılır. Satış bedeli her türlü masraflar düşüldükten sonra döner sermaye işletmesinin ilgili gelir hesabına alınır.

(2) Bu Yönetmeliğin ilgili hükümlerine göre sahiplerine iade edilen araç ve gereçler ile motorlu vasıtalar idari yaptırım kararı orman idaresi lehinde kesinleşenler ise bu Yönetmeliğin 23 üncü maddesine göre sahiplerinden geri alınarak aynı usul ve esaslarla satılır.

(3) Avda kullanılması yasaklanan ses, manyetik dalga ve ışık yayan araç ve gereçler; tuzak ve kapanlar ile diğer benzeri araç, gereçlerden orman idaresinde kullanım yeri ve imkânı olmayanlar ve eğitim amaçlı olarak kullanılacakların haricindekiler imha edilir. İmha orman idaresi yetkililerince oluşturulan komisyon marifetiyle gerçekleştirilir ve tutanağa bağlanarak muhafaza edilir.

(4) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına, yetkili Sulh Ceza Mahkemelerine itiraz edilmiş, mahkemece idari yaptırım kararının kaldırılmasına karar verilmiş ve bu karara karşı orman idaresince yetkili mahkemeye yapılan itirazın da kabahatli lehinde kesinleşmiş olması durumunda, el konulan araç ve gereçler ile motorlu vasıtalar sahiplerine iade edilmemiş ve mevcut ise aynen; bu Yönetmelik hükümlerine göre sahiplerine iade edilmişse verdikleri teminat veya kefalet senetleri iade edilir.

Geri alma, yakalama

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmeliğin ilgili hükümlerine göre sahiplerine iade edilen ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı orman idaresi lehinde kesinleşen araç ve gereçler ile motorlu vasıtalar sahiplerinden geri alınır. İdarenin talebine rağmen sahiplerince teslim edilmeyenlerin yakalanmaları veya sahiplerinden geri alınmaları için mahalli polis, jandarma, belediye veya trafik teşkilatına bildirilir ve orman idaresine teslim edilmesi istenir.

(2) Motorlu vasıtaların yanmış olması, hurda haline gelmesi veya başka bir sebeple tesliminin veya değerlendirilmesinin imkânsızlığı hallerinde, bu durumlar belgelendirilerek Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü ve Orman Genel Müdürlüğünden izin alınmak kaydıyla, iadeleri esnasında tayin ve tespit edilmiş bedelleri tahsil edilir.

Bir mülkiyetin kamuya geçirilmesine dair karar varken motorlu vasıtanın tekrar yakalanması

MADDE 24 – (1) Araç hakkında daha önceden verilmiş bir mülkiyeti kamuya geçirme kararı varsa, bu kararın kesinleşme sürecinde araç şahsa iade edilmiş ve karar kesinleşmeden aynı araç ikinci defa av kabahatinde kullanılmışsa; ilk işlenen fiilden dolayı verilen mülkiyeti kamuya geçirme kararının kesinleşmesine kadar ikinci kararın bekletilmesi mülki amirden talep edilir. İlk fiilden dolayı mülkiyetin kamuya geçirilme kararının itiraz üzerine mahkemece kaldırılmasına karar verildiği takdirde, ikinci fiilden dolayı mülkiyetin kamuya geçirilmesi mülki amirden istenir. Ancak ilk fiilden dolayı verilen mülkiyeti kamuya geçirme kararı kesinleşmişse bu durumda ikinci fiilden dolayı Kabahatler Kanununun 18 inci maddesinin altıncı fıkrası uyarınca, kaim değer mülkiyetinin kamuya geçirilmesi, mülki amirden talep edilir.

Satışın mümkün olmaması halinde gelir kaydetme

MADDE 25 – (1) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararı kesinleşen motorlu vasıta hakkında başka bir suçundan veya kabahatten ötürü daha önce verilmiş müsadere kararı veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı sebebiyle satışın mümkün olamaması halinde, alınmış teminat orman idaresince gelir kaydedilir veya el koyma sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden veya kefilinden, tahsil edilir.

(2) Kabahatler Kanunu kapsamında bu Yönetmelikte adı geçen alacakların takip ve tahsili, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uyarınca ilgili birimlerce yapılır.

Yabancı plakalı araçlara el konulması ve satılması

MADDE 26 – (1) Kara Avcılığı Kanununa göre kabahatin konusunu oluşturan yabancı plakalı vasıtalara ilgili mevzuatına göre el konulur.

(2) İlgili idareler nezdinde girişimde bulunularak, aracın Kara Avcılığı Kanununa muhalefetten dolayı el konulduğu, mülkiyetinin kamuya geçirildiği, kararın kesinleştiği ve satılması gerektiği belirtilip, vasıtanın plakası, motor ve şasi numarası, yaşı, markası belirtilerek vasıtanın satılabilmesi için gerekli izinler alınır. Bu iznin alınmasından sonra motorlu vasıtanın satışında bu Yönetmeliğin altıncı bölümünün ilgili hükümleri kıyasen uygulanır.

Plakasız vasıtalarla el konulması ve satılması

MADDE 27 – (1) Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 28 inci maddesine göre motorlu araçların yetkili tescil kuruluşuna tescil ettirilmesi ve tescil belgesi alması zorunlu kılındığından, el konulan plakasız vasıtaların araç sahibi tarafından geri alınmasının istenmesi durumunda, öncelikle sahiplerince vasıtanın trafiğe tescil işlemlerinin ikmal ettirilmesi sağlanır. Trafik tescilinin yapılmasından sonra araçların sahiplerine iadesinde bu Yönetmeliğin üçüncü ve altıncı bölümünün ilgili hükümleri kıyasen uygulanır.

(2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı kesinleşen motorlu vasıtalar, bu Yönetmeliğin 22 nci maddesi hükümleri kıyasen uygulanıp satılır. Satışa ilişkin vasıtanın motor ve şasi numarası, yaşı, markası belirtilerek fatura düzenlenir. Satış sonrası Karayolları Trafik Yönetmeliğinin ilgili hükümleri alıcı tarafından yerine getirilir.

YEDİNCİ BÖLÜM **Son Hükümler**

Yürürlük

MADDE 28 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 29 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Orman Bakanı yürütür.

Ek-1

El Konulan Araç ve Gereçler ile Motorlu Vasıtaların Sahiplerine İadesinde Alınacak Taahhüt ve Kefaletname Örneği

4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununa muhalefetten kabahatin konusunu oluşturması nedeniyle el konulan ve idarece ..... TL fiyat takdiri yapılan ..... evsftaki ..... adına kayıtlı .....araç/..... için takdir edilen fiyatı aynen kabul ediyoruz.

Kabahatin konusunu oluşturduğu iddiasıyla el konulan ..... nın mülkiyetinin kamuya geçirilmesi kararının kesinleşmesi halinde;

Yukarıda tespit olunduğu şekilde .....İl müdürlüğü veya bağlı birimine aynen teslim etmeyi,

Herhangi bir sebeple aynen teslimi imkansız hale gelmiş ise takdir olunan toplam ..... TL bedelini hiçbir ihtara ve hükme gerek kalmaksızın borçlu ve müşterek müteselsil kefil sıfatıyla nakden ve bir defada .....Müdürlüğüne ödemeyi,

Gecikme halinde yasal faiziyle ödemeyi, tebligatın aşağıda bildireceğim adresime yapılmasını, adres değişikliğini bildirmediğim takdirde bu senette yazılı adresime yapılmasını, adres tebligatın geçerli olacağını, ihtilaf halinde .....İcra Daireleri ve Mahkemelerin yetkili olduğunu borçlu ve müşterek müteselsil kefil sıfatıyla kabul ve taahhüt ederiz.

Ek--2

YİVSİZ AV TÜFEĞİ SATIŞ BİLDİRİM CETVELİ

Sıra No	Alıcının	Av Tüfeğinin	İbraz Edilen Yivsiz Tüfek
----------------	-----------------	---------------------	----------------------------------

								Ruhsatnamesinin	
	Adı Soyadı	T.C. Kimlik No.	Adresi	Cinsi	Markası	Çapı	Seri Nosu	Tarihi	Numarası

...../...../200..
İl Çevre ve Orman Müdürü

[R.G. 19 Aralık 2009 – 27437]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

Konu : Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu

GENELGE

2009/21

5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 3'üncü maddesi ile kurulmuş bulunan Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu Başkanlığının, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil ÇİÇEK tarafından yürütülmesi uygun görülmüş, "Kurullarda Görev Alacak Hükümet Üyeleri" konulu 2009/7 sayılı genelge eki "Kurullar Listesi"nin 5'inci sırası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

5 - AFET VE ACİL DURUM YÜKSEK KURULU

Başkan Cemil ÇİÇEK Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı

Üyeler Millî Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Millî Eğitim Bakanı, Bayındırlık ve İskân Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Çevre ve Orman Bakanı

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/1086

Karar No : 2007/2993

YARGITAY İLAMI

Davacı İlköncü Kent Site Yön. Süha Tulga Soydemir ile davalı Birgün Tomruk arasındaki davada Büyükçekmece Sulh Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 29/12/2004 günlü ve 2003/1132 Esas 2004/1839 sayılı kararının davalı tarafından temyiz edilmesi üzerine mahkemece hüküm altına alınan alacağın miktarı itibariyle kesin olduğu gerekçesiyle temyiz isteminin reddine karar verilmiş olup bu kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/1/2007 gün ve Hukuk-2007/2134 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Gerekçeli kararın, tefhim edilen kısa karara uygun olması gerekir. Kısa kararla gerekçeli kararın çelişkili bulunması durumu 10/4/1992 gün ve 1991/7-1992/4 Sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı uyarınca mutlak bozma nedenidir.

Taraflara tefhim edilen kısa kararda asıl alacakla gecikme tazminatına hükmedilmiş, fazlaya ilişkin istemler reddedilmiş iken gerekçeli kararda asıl alacağın %40'ı oranında icra tazminatının da davalıdan alınıp davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

Saptanan bu çelişki karşısında, anılan İçtihadı Birleştirme kararı uyarınca kararın bozulması gerektiğinden, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'nun 427. Maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 2/4/2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 15 Aralık 2009 – 27433]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22508

Karar No : 2008/15770

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 225-111

Davacı : Tümer ÇEK adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığı Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır.

Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları oluştuğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle

kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22514

Karar No : 2008/15771

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 218-104

Davacı : Şaban DİNÇ adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M.Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22515

Karar No : 2008/15772

YARGITAY İLAMI

Çorum İş Mahkemesi

Mahkemesi :

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 231-117

Davacı : Fahri YILDIZCI adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M.Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22516

Karar No : 2008/15773

YARGITAY İLAMI

Çorum İş Mahkemesi

Mahkemesi :

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 229-115

Davacı : Ünal MISIR adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22517

Karar No : 2008/15774

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 230-116

Davacı : Duran ÖZ adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette mütesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamladığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için

yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22518

Karar No : 2008/15775

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası: 224-110

Davacı : Yılmaz YILDIRIM adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise,

geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22519

Karar No : 2008/15776

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 277-103

Davacı : Mustafa UYURMAK adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla artırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı artırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık

zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22520

Karar No : 2008/15777

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 226-112

Davacı : Önder UYANIK adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamladığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır, 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir,

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, “sonuca etkili olmamak üzere” **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22521

Karar No : 2008/15778

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 219-105

Davacı : Seçkin TUNÇ adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağıının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK-5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K. nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22522

Karar No: 2008/15779

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 220-106

Davacı : Ahmet KAYA adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödemiş olduğu ücretin geri verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK-5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlanış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık

zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22523

Karar No: 2008/15780

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi:

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası: 223-109

Davacı : Kadir GÜLMEZ adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK-5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamladığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır. Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı Yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22524

Karar No : 2008/15781

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 222-108

Davacı : Nazım ARMUTCU adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranılan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK-5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığını Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır.

Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı Yasanın EK-5 nci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır. 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/22525

Karar No : 2008/15782

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi :

Çorum İş Mahkemesi

Tarihi : 30/3/2006

Numarası : 227-113

Davacı : Halil DENİZ adına Avukat Deniz YAĞLI

Davalı : T. Şeker Fabrikaları A.Ş. adına Avukat Osman ÇAL

Dava : Davacı, ağırlık zammı alacağına ödemiş karar verilmesini istemiştir. Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Davanın yapılan yargılaması sonunda, mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmesi üzerine dava dosyası için Tetkik Hakimi M. Göçer tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, işyerinde mevcut çalışma şartlarının, ilgili yasalarda aranan ağır ve riskli, sağlığı tehlikeye sokucu nitelikte olduğundan bahisle, 506 sayılı Yasaya 2098 ve 3395 sayılı yasa ile eklenen EK 5 inci madde hükümlerinden yararlandırılarak, mevcut çalışma sürelerine itibari hizmet sürelerinin eklenmesini talep edip dava açtığı Mahkemece, anılan yasa hükmü gereğince çalışmaya başladığı tarihten geçerli olmak üzere itibari hizmet süresinden yararlandırılması gerektiğinin tespitine dair istemin kabul edilip, hüküm kesinleştiğini, önceki çalışma sürelerine, itibari hizmet süresi eklendiğinde, Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürlüğünce ödenmesi gereken ilave prim borcunun ikmal edildiğini, çalışma saatlerinin değiştirildiğini, ancak ağır sanayi işçisi olmasına rağmen biriken ağırlık zammı ücreti ile birlikte her ay ödenmesi gereken ağırlık zammı ücretinin ödenmediğini ileri sürerek, biriken yaklaşık 300 YTL'lik ağırlık zammı ücretinin yasal faizi ile birlikte ödenmesini istemiştir.

Davacı, davalıya ait Şeker Fabrikasında, 14/9/1990 tarihinden itibaren işçi olarak çalışmış ise de, bu çalışmaların, 2/11/1998 den sonrası daimi işçi kadrosunda, öncesinin ise, geçici işçi kadrosunda geçtiği dosyadaki davalı idarece sunulan hizmet yazısından anlaşılmaktadır.

Mahkemece, ağırlık zammı ücretinin ve davanın kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içinde bulunan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin EK-3 no'lu cetvelin "ağırlık zamları listesi" yazısının ilk paragrafında; "İşin hususiyetine göre ve o işte bilfiil çalıştığı müddete inhisar etmek ve hiçbir surette müktesep hak teşkil eylememek kaydıyla, aşağıda tadat edilen yerlerde çalışan GEÇİCİ işçilere, gruplarında gösterilen "AĞIRLIK ZAMLARI" ödenir. Bu miktarlar ikinci yıl birinci ve ikinci altıncı aylarda ücret zammı oranında ve ücretin zamlandığı tarih itibarıyla arttırılarak ödenecektir." denilerek, devamında da işyeri gruplamalarının yapıldığı görülmektedir.

Bu yazının içeriğinden ağırlık zammından yararlanması gereken işçilerin, öncelikle geçici işçi statüsünde çalışıyor olmaları gerekmektedir. Davacı ise, daimi işçi statüsünde çalışmaktadır.

Davacının daha önce açtığı tespit davası ile, 506 S.K.nun EK-5 madde hükümlerinden yararlandırılmasının gerekçesi, davacının çalıştığı işyerinin olumsuz fiziksel ve kimyasal koşulları taşımasıdır.

Dosyadaki belgelerden ve yazışmalardan, bir kısım geçici işçilerin 506 sayılı yasanın EK-5 inci maddesinde anlatılan itibari hizmet sürelerinden, koşulları olduğu için yararlandırılmıştır. Ancak bu husus daimi işçilerin de, ağırlık zammından yararlandırılmaları gerektiği olgusu anlamında kabul edilemez.

Oysa davamızda Toplu İş Sözleşmesi EK-3 no'lu cetveldeki ağırlık zammı ücretinden, sadece geçici işçilerin yararlandırılacağı olgusu önem taşımaktadır, 506 S.K.nun EK-5 maddesindeki itibari hizmete hak kazanma şartları ve nedeni ile daimi ve geçici işçi statüsünde çalışma hali farklı kavramlardır.

İtibari hizmet sürelerine ilişkin açılan tespit davalarının kazanılması ile prim ödeme gün sayısı arttırıldığından sosyal güvenlik hukuku açısından, işçilere veya hak sahiplerine, ileride bağlanacak yaşlılık veya ölüm aylıklarında aylık bağlama oranının yükseltilmesi gibi olumlu bir katkı sağlamış olacaktır.

Ağırlık zammı ücreti ise toplu iş sözleşmesi hükümlerinde yer alan, kapsamı belirtilmiş gruplara (geçici işçilere), ödenecek ücrete ilişkin, iş hukuku normları dahilinde sağlanmış bir haktır.

Toplu İş Sözleşmesinde belirlenmiş haklar genişletilerek uygulanamaz.

Bu nedenler mahkemece Toplu İş Sözleşmesinin EK-3 no'lu cetvelinin ağırlık zammına ilişkin hükmünün kapsamı yanlış yorumlayarak, daimi işçi statüsünde çalışanların da ağırlık zammı ücretinden yararlandırılmaları gerektiği yolunda hüküm kurulması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/6/2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 19 Aralık 2009 – 27437]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 14. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/15234

Karar No : 2007/15795

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Eskişehir 3. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 27/2/2001

Numarası : 2001/8-2001/289

Davacı : Mustafa TEKİN

Davalı : Tapu Sicil Müdürlüğü V.D.

Davacı vekili tarafından, davalılar aleyhine 18/12/2000 gününde verilen dilekçe ile tapuda kayıt düzeltilmesi istenmesi üzerine yapılan duruşma sonunda; davanın kabulüne dair verilen 27/2/2001 günlü temyiz edilmeden kesinleşen hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 1/11/2007 gün ve 2007/203152 sayılı tebliğnamesi ile HUMK.nun 427/6 maddesi gereğince Kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, dosya ve içerisindeki bütün kağıtlar incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR

Dava tapu kayıtlarında yanlış yazıldığı ileri sürülen baba adı düzeltilmesine ilişkindir. Davanın kabulüne ilişkin hüküm Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca davacı safında yer alan Mustafa Tekin'i yargılamada temsil eden Av. H. Hüseyin Karabulut'un vekilliğini gösterir vekalet örneğinin hüküm verilinceye kadar dosyaya sunulmaması nedeniyle davada taraf teşkili sağlanmaksızın yargılama yapılmasının yasaya uygun düşmeyeceği, bu nedenle davanın açılmamış sayılmasına karar verilecek yerde esasa ilişkin hüküm tesisinin yasaya aykırılığı ileri sürülerek hükmün H.U.M.K.'nun 427/6 maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenmiştir. Gerçekten de dava yukarıda adı geçen vekil tarafından açılmış ve görülmüştür. Vekil hüküm tarihine kadar davacının vekili olduğunu gösterir vekaletnamesini sunmamıştır. H.U.M.K.'nun 67/1 maddesi vekaletnamesini sunmayan vekilin dava açamayacağı ve yargılama ile ilgili hiçbir görev de yapamayacağını öngörmüştür. Bu kural kamu düzeni ile ilgili olup yargılamanın her safhasında resen gözetilmesi gerekir. Somut olayda yöntemine uygun açılmış bir davadan söz edilemeyeceğine göre aynı madde hükmünce davanın açılmamış sayılmasına karar vermek gerekir. Yasanın bu amir hükmü gözden kaçırılarak işin esası hakkında karar vermesi doğru görülmemiş hükmün bu nedenle bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının H.U.M.K.'nun 426/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin yukarıda açıklanan nedenlerle kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 11/12/2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/3056

Karar No : 2006/3978

YARGITAY İLAMI

Davacı Ali Rıza Yılmaz'a velayeten Gülami Yılmaz ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Eyüp 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 9/7/2004 günlü ve 2003/615-2004/275 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 4/4/2006 gün ve Hukuk-45349 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacının davalı Nüfus Müdürlüğüne karşı açtığı davada velayeti altında bulunan oğlu Ali Rıza Yılmaz'ın 20/8/1999 olan doğum tarihinin 20/7/1997 olarak düzeltilmesini istediği, mahkemece davanın kabulü ile adı geçenin doğum tarihinin ay ve günü baki kalarak 20/8/1997 olarak düzeltilmesine karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 336. maddesinde "evlilik devam ettiği sürece ana ve baba velayeti birlikte kullanılır" hükmü mevcuttur. Bu hükme göre eşlerden herhangi birisine öncelik veya üstünlük tanınmamıştır. Aynı Kanunun 342. maddesinde de ayırım yapılmaksızın anne ve babanın, çocuğu velayetleri çerçevesinde temsil edecekleri ilkesi getirilmiştir.

Evlilik birliği içinde velayetin kullanılması kapsamında ana ve baba tarafından çocuk adına açılacak tüm davalar yönünden emredici nitelikteki bu hükümler geçerlidir. Buna göre, asıl olan eşlerin birlikte dava açmaları ise de, bunlardan birisi tarafından açılacak davaya diğer eşin sonradan icazetini bildirip olumlu iradesini ortaya koyması ile velayetin birlikte kullanılması gerçekleşmiş olduğundan yeterlidir. İncelenen dosyadaki nüfus kayıt örneğinden yaşının düzeltilmesi istenilen küçüğün annesi davacı Gülami Yılmaz'ın eşi Bilgiye Yılmaz'ın sağ olduğu, ancak davaya katılımının sağlanmadığı anlaşılmaktadır.

Mahkemece davacıya, eşinin davaya katılmak ya da duruşmada hazır bulunmak suretiyle icazetini bildirmesi veya icazetini gösteren imzası noterden onaylı belge ibraz etmesi için süre verilmesi, diğer eşin katılımının veya rızasının sağlanamaması durumunda davanın reddine karar verilmesi gerekirken, eşlerden birisinin istemi yeterli bulunarak yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Diğer taraftan;

Mahkemece, yaşının düzeltilmesi istenilen küçüğün gerçek yaşının tespiti için tam teşekküllü bir sağlık kuruluşuna sevk edilip kemik grafileri çektilerle sağlıklar kurulu raporunun alınması, ayrıca mernis doğum tutanağının nüfus müdürlüğünden getirilmesi suretiyle küçüğün hastane veya benzer bir resmi kurumda doğup doğmadığının araştırılması gerekirken eksik inceleme ile davanın kabulüne karar verilmesi de doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 11/5/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/6222

Karar No : 2006/7562

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Aydın 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 23/6/2005

Numarası : 2001/986-234

Davacı : Hazine

Davalı : Aydın Belediye Başkanlığı

Dava Türü: Elatmanın önlenmesi

Taraflar arasında hakem sıfatıyla görülen davada;

Davacı Hazine, davalı Belediyenin devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan dere yatağından kum ve çakıl çıkarmak suretiyle elattığını ileri sürerek elatmanın önlenmesi ve tazminat isteğinde bulunmuştur.

Davalı, davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, davanın kabulüyle davalının kum almak suretiyle elatmasının önlenmesine ve tazminata karar verilmiştir.

Davalı tarafından süresinde hakem kararına itirazı üzerine mahkemece itirazın reddine karar verilmiş, karar kesinleşmiştir.

Hakem sıfatıyla verilip kesinleşen karara karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca HUMK'nun 427/6 md. gereğince kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla, tetkik hakimi Uğur Şentürk'ün raporu okundu, düşüncesi alındı. Dosya incelendi gereği görüşülüp düşünüldü.

KARAR

Dava taşınmazın aynı ile ilgili (elatmanın önlenmesi ve buna bağlı tazminat) isteğine ilişkindir.

Mahkemece, davaya hakem sıfatıyla bakılarak karar verilmiştir.

Bilindiği üzere, 29/6/1938 tarihli 3533 Sayılı Yasanın 1. maddesi gereğince Umumi, Mülhak ve Hususi Bütçelerle idare edilen Daireler ve Belediyelerle sermayesinin tamamı Devlete veya Belediye veya Hususi idarelere ait Daire ve Müesseseler arasındaki ihtilafların tahkim yolu (hakem marifetiyle) ile çözümlenmesi gerekeceği muhakkaktır. Davadaki tarafların ise, anılan Yasanın 1. maddesinde belirtilen kuruluşlardan olduğu ve dava sebebinin taşınmazın aynına yönelik bulunduğu da sabittir. Nevar ki, 3/7/2003 tarihinde kabul edilip 19/7/2003 tarihinde yürürlüğe giren 4916 Sayılı Yasanın 24. maddesi ile 3533 Sayılı Yasanın 4. maddesi hükmü değiştirilmiş, taşınmazın aynı ile ilgili ihtilaflar bu maddenin kapsamı dışına çıkarılarak çekişmelerin genel mahkemelerde çözüme kavuşturulacağı hükme bağlanmıştır. Görev kuralı; kamu düzeniyle ilgili olup, mahkemece davanın her aşamasında kendiliğinden (res'en) gözetilmesi gerekli bir usul kuralıdır.

Öte yandan, yasal düzenlemelerle sonradan yürürlüğe konulan usul hükümlerinin; özellikle mahkemelerin görevini belirleyen kuralların -ayrık durumlar hariç- kesinleşmemiş, eldeki davalarda da uygulanacağı tartışmasızdır.

Hal böyle olunca davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken yazılı olduğu üzere hüküm kurulması doğru değildir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazı yerindedir. Kabulü ile hükmün açıklanan nedenle HUMK.nun 427/6-8. maddesi gereğince kamu yararına BOZULMASINA, 29/6/2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2007/5642

Karar No : 2007/7012

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Gebze 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 30/5/1985

Numarası : 1984/293

Davacı : Hazine

Davalı : Gebze Bld. Bşk.

Dava Türü: Tapu İptali ve Tescil

19/7/2003 tarihinde yürürlüğe giren 4916 Sayılı Yasa ile iptaline karar verilen 775/3 Sayılı Yasa hükmü uyarınca daha önce taraflar arasında 3533 Sayılı Yasa gereğince görülüp kabul edilmiş ve itiraz yolundanda geçerek kesinleşen hükmün Adalet Bakanlığının Kanun yararına bozma isteğini içeren yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının bozma isteyen bila tarihli 2007/90000 sayılı tebliğnamesi ile dosya Dairemize gönderilmekle Tetkik Hakimi Selda Özer'in raporu okundu, düşüncesi alındı. Dosya incelendi, gereği görüşülüp, düşünüldü.

KARAR

Dava, tapu iptali ve tescil isteğine ilişkindir.

Mahkemece, davaya hakem sıfatıyla bakılarak istek gibi kabul kararı verilmiştir.

Davada taraflar 3533 Sayılı Yasanın 1. maddesinde belirtilen kuruluşlardan olup, aralarındaki taşınmaz mülkiyetine ilişkin uyuşmazlığın çözümü sıfatları itibariyle aynı yasa hükümleri gereğince hakeme aittir. Ne varki, bu tür davalarda hakem sadece taşınmaz mülkiyetinin hangi tarafa ait olduğunu tespitle görevlidir. 5519 Sayılı Yasanın 1. maddesi hükmü uyarınca tescile karar verme yetkisi genel mahkemelerin görevi kapsamında olup, hakem sıfatıyla tescile karar verilemeyeceği tartışmasızdır. (H.G.K. 5/2/1992 tarih 1991/8-591 esas 1992/40 karar, keza H.G.K. 15/3/1989 tarih 1989-49 esas 1989/176 sayılı kararı) Görev kamu düzeniyle ilgili olup, davanın her aşamasında kendiliğinden gözetilmesi zorunlu bir usul kuralıdır. Kaldı ki 19/7/2003 tarihinde yürürlüğe giren 4916 sayılı yasa ile 3533 sayılı yasa hükmü değiştirilmiş ve taşınmazın aynı ile ilgili her türlü çekişmenin çözümü genel mahkemelere bırakılmıştır. Esasen kurulan hükmün (tescil isteği bakımından) karar tarihindeki yasal düzenlemelere uygun olduğu da söylenemez.

Hal böyle olunca, tescil isteği yönünden davanın görev nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken genel mahkemenin görevine giren bu istek hakkında da hakem sıfatıyla tescile hükmedilmesi doğru değildir. Temyiz itirazı yerindedir. Kabulüyle hükmün açıklanan nedenden ötürü H.U.M.K.'nin 427/6. maddesi gereğince kanun yararına BOZULMASINA, bozma kararının bir suretinin yayınlanmak üzere Yüksek Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 18/6/2007 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 22 Aralık 2009 – 27440]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/2072

Karar No : 2006/2575

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Ankara 5. Aile Mahkemesi

Tarihi : 15/6/2005

Numarası : 2003/827-2005/821

Davacı : İclal Oktay (Çelik) - Av. Y. Akmaz

Davalı : Zafer Mehmet Çelik - Av. Ö. Duvarcı

Taraflar arasında görülen nafaka davasının yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hüküm kanun yararına bozulması için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY KARARI

Temyiz isteminin süresi içinde olduğu anlaşıldıktan sonra dosyadaki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü.

Davacılar vekili tarafından Zafer Mehmet Çelik aleyhine açılan davada, davacı İclal Oktay ile davalının Ankara 17. Asliye Hukuk Mahkemesinin 25/3/1998 tarih 1997/437 Esas, 1998/158 Karar sayılı hükmüyle boşandıkları belirtilerek İclal için hükmedilen 15.000.000 TL nafakanın 150.000.000 TL'ye, velayeti anneye verilen İlgin ve Oktay Çelik için hükmedilen 10.000.000'er TL iştirak nafakasının 100.000.000'er TL'ye çıkarılmasına karar verilmesinin istendiği, mahkemece "davanın kısmen kabulüne, Ankara 17. Asliye Hukuk Mahkemesinin 25/3/1998 tarih ve 1997/437 Esas, 1998/158 Karar sayılı kararı ile davacı asil İclal Çelik için belirlenen 15.000.000 TL nafakanın 45.00 YTL artırılarak 60.00 YTL yoksulluk nafakasına, müşterek çocuklar için belirlenen 10.000.000'ar TL iştirak nafakasının 30.000.000 TL artırılarak ayrı ayrı 40.00 YTL iştirak nafakasına çıkarılmasına, toplam 140.00 YTL nafakanın davalıdan alınarak davacı anneye verilmesine, fazlaya ilişkin taleplerin reddine..." dair kesin olarak verilen kararın taraflarca temyiz edilmeyerek kesinleştiği anlaşılmıştır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun "Yoksulluk nafakası" başlığını taşıyan 175. maddesinde düzenlenen yoksulluk nafakası, kusuru daha ağır olmamak kaydı ile boşanma ile yoksulluğa düşecek eşin, diğer eşten mali gücü oranında süresiz olarak isteyebileceği bir nafaka olup, bu nafakaya hükmedilebilmesinin ön koşulunun, bu konuda talep bulunması olduğu gerek öğretisi, gerekse yargısal kararlarda istikrarlı bir biçimde kabul edilmektedir. Talep yazılı şekilde veya sözlü olarak yapılabilir. Ancak hukuki sonuç doğurabilmesi için sözlü isteklerin mahkeme tutanağına geçirilmesi zorunludur.

Nafakanın artırılması davasına dayanak teşkil eden Ankara 17. Asliye Hukuk mahkemesinin 1997/437 Esas, 1998/158 Karar sayılı dosyasının incelenmesinde:

Davalının yoksulluk nafakası talebinin bulunmadığı, yoksulluk nafakasına ilişkin talep haklarını saklı tuttuğu, mahkemece boşanmaya karar verilerek "... davalı eş lehine 7/7/1997 tarihinden başlamak üzere aylık 15.000.000 TL nafakanın tayin ve takdirine, müşterek çocuklar lehine her biri için ayrı 10.000.000'ar TL'den ceman 20.000.000 TL iştirak nafakasının tayin ve takdirine, davacıdan alınarak davalı tarafa verilmesine..." şeklinde hüküm kurulduğu, temyiz incelemesi sonunda hükmün manevi tazminat yönünden kısmen bozulmasına ilişkin Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 12/6/1998 tarih ve 5996-7453 sayılı ilamının 1. bendinde hükmolunan nafakaların tedbir nafakaları olduğunun belirtildiği görülmüştür.

Bu itibarla, nafakanın artırılmasını isteyen İclal Oktay lehine daha önce hükmedilen bir yoksulluk nafakası bulunmamasına rağmen, mahkemece nafakanın artırılmasına ilişkin yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/3/2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/8677

Karar No : 2006/11139

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Bayındır Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 13/2/2006

Numarası : 2005/586-2006/65

Davacı : S. S. Yakacık Köyü Sulama Kooperatifi Vek. Av. Ayhan HASIROĞLU

Davalı : İsmail ÖZDEN Vek. Av. Bülent HEKİMOĞLU

Dava dilekçesinde 870 YTL için yapılan ilamsız icra takibine vaki haksız itirazın iptaline takibin devamına % 40 icra inkar tazminatının faiz ve masraflarla birlikte davalı taraftan tahsili istenilmiştir. Mahkemece davanın kesin hüküm nedeniyle reddi cihetine gidilmiş, hüküm davacı vekili talebi üzerine kanun yararına Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY KARARI

Temyiz isteminin süresi içinde olduğu anlaşıldıktan sonra dosyadaki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü.

Davada, 870 YTL alacağın tahsili için yapılan takibe vaki haksız itirazın iptali istenilmiştir.

Mahkemece davanın kesin hüküm nedeniyle reddi cihetine gidilmiştir.

HUMK'nun 237. md. nin 2. fıkrası hükmü uyarınca kesin hükümden sözedilebilmesi için, iki tarafın müddeabihin ve dayanılan hukuki sebebin aynı olması şarttır. Her ne kadar mahkemece daha önce aynı konuda İcra Mahkemesinde itirazın kaldırılması talebinin reddine karar verildiği, bu nedenle kesin hüküm nedeniyle davanın reddine karar verilmiş ise de, Tetkik Mercinin itirazın kaldırılması talebinin reddine ilişkin kararı, hukuk mahkemesini bağlamaz. Tetkik Mercii Hakimliğinin kararı kesin hüküm teşkil etmez. Davacının genel hükümlere göre her zaman Hukuk Mahkemesinde dava açma hakkı olduğu gözetilmeden, kesin hüküm nedeniyle davanın reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, 19/9/2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 22 Aralık 2009 – 27440]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 12. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/20917

Karar No : 2006/21955

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Ezine İcra Ceza Mahkemesi

Tarihi : 16/9/2003

Numarası : 2001/72-49

Davacı : Seda Tezcanlılar Vs.

Davalı : Akman Deri Ltd. Şti. Vs.

Dava Türü: Şikayet

Yargıtay C. Başsavcılığının yazılı emir yoluyla bozma istemine ilişkin olan Mahkeme kararı, ihalenin feshi iddiası ile ilgili şikayetin incelenmesi sonunda verilmiş olup, HUMK.nun 409/5. maddesi gereğince ve davanın açılmamış sayılması hakkındadır. Olayda uygulanması gerekli İİK.nun 134/2. maddesinde ihalenin feshi talebi üzerine Mahkemenin, talep tarihinden itibaren 20 gün içinde duruşma yapacağı ve taraflar gelmese bile icap eden kararı vereceği hüküm altına alınmış bulunmaktadır. Bu durumda Mahkemece tarafların yargılamaya katılmaması halinde veya şikayetçinin katılmayıp, davalının yargılamaya devam etmediğini bildirmesi üzerine işin esası ile ilgili mevcut deliller değerlendirilerek olumlu-

olumsuz bir karar verilmesi yerine HUMK.nun 409. maddesi gerekçe gösterilip davanın açılmamış sayılması isabetsiz olup, hükmün kanun yararına bozulması gerekmiştir.

SONUÇ : Yargıtay C. Başsavcılığının 12/6/2006 tarihli isteminin kabulüne Mahkeme kararının HUMK.nun 427/7. maddesi gereğince kanun yararına bozulmasına, aynı fıkra uyarınca bozmanın hükmün hukuki sonuçlarını kaldırmayacağına, bozma kararının bir örneğinin Resmî Gazete’de yayınlanması için Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere C. Başsavcılığına tevdiine, 23/11/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 22 Aralık 2009 – 27440]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Danıştay Üyeliklerine Seçme Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Karar Tarihi : 8/12/2009

Karar No : 543

Danıştay’da boş bulunan 3 (üç) üyelik için gizli oyla yapılan seçim sonucunda,

- 1-) Danıştay Savcısı 26783 Buket ORAL,
  - 2-) Danıştay Tetkik Hâkimi 27713 Nalan TERZİ,
  - 3-) Ankara İdare Mahkemesi Başkanı 27710 Ziya ÖZCAN’ın,
- Danıştay üyeliğine seçilmelerine karar verilmiştir.

[R.G. 16 Aralık 2009 – 27434]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Adalet Bakanlığından:

YURT DIŞI TEBLİGAT VE İSTİNABE TALEPLERİNDE UYULMASI GEREKEN USUL VE ESASLARA DAİR TEBLİĞ

Yabancı ülkelerden tebliğ ve istinabe istemi ile ilgili olarak 2010 yılında yapılacak uygulamada:

I. Yurt dışı tebligat ve istinabe işlemlerinde, Bakanlığımızca bu konuda çıkartılan ve 1/3/2008 tarihinde yürürlüğe giren Genelge’de belirtilen esaslar ve açıklanan hususların gözönünde tutulması,

II. Yurt dışı tebligat ve istinabe taleplerinde Tebligat Tüzüğü’nün 37. maddesi uyarınca her tebligat ve istinabe talebi için:

A. Tebligat talebinde:

1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için 18.- TL, diğer ülkeler için ise 30.- TL posta gideri alınması, tebligat evrakına pul yapıştırılmaması veya eklenmemesi, Bakanlığımızdan herhangi bir duyuru beklenilmeden gideceği ülkeye göre posta giderinin tespit edilerek, ilgisince Maliye Bakanlığı’nın "Muhtelif Gelirler" hesabına yatırılmasının sağlanması ve buna dair makbuz örneğinin, Bakanlığımıza gönderilen evraka eklenmesi veya tarih ve sayısının Bakanlığımıza yazılan sevk yazısında belirtilmesi,

2) Kanada adli makamları aracılığıyla yapılacak tebligatlarda masraf talep edildiğinden, Ottawa Büyükelçiliğimiz adına düzenlenecek 50.- Kanada Doları tutarında çekim evrak ile birlikte Bakanlığımıza gönderilmesi,

3) Amerika Birleşik Devletleri adli makamları aracılığı ile yapılacak tebligatlarda masraf talep edildiğinden "Process Forwarding International Wells Fargo Bank, S.W.I.F.T. No:WIFBIUS6S account no:2007107119 USA" adına (ABA routing no:121000248 belirtilmek suretiyle) 95.- ABD Doları tutarındaki masrafın tebligatın yapılacağı kişinin adı ve soyadı ile şirket ise ismi belirtilmek suretiyle ödemesinin yapılip makbuz örneğinin evrak ile birlikte Bakanlığımıza gönderilmesi,

4) Fransa adli makamları aracılığı ile yapılacak tebligatlarda masraf talep edildiğinden Fransa için "Chambre Nationale des Huissiers de Justice" adına ve muhatabın ismi ile birlikte dosya numarası yazılmak suretiyle "BNP PARIBAS MAINE MONT PARNASSE Agence PARIS MAINE MONT (00274) RIB: 30004 00274 000 10225371 58 IBAN:FR76 3000 4002 7400 0102 2537 158 BIC:BNPAFRPPXV" hesabına, 50.- Euro yatırılarak makbuzun evrak ile birlikte Bakanlığımıza gönderilmesi,

5) Avustralya adli makamları aracılığı ile yapılacak tebligatlarda masraf talep edildiğinden Melburn Başkonsolosluğumuz adına düzenlenecek 90.- Avustralya Doları tutarındaki çekin evrak ile birlikte Bakanlığımıza gönderilmesi,

6) Belçika adli makamları aracılığı ile yapılacak tebligatlarda masraf talep edildiğinden 75.- Euro'nun veya karşılığı Türk Lirasının mahkeme veznesine peşinen yatırılmasının sağlanması ve bu hususun Bakanlığımıza gönderilecek sevk yazısında belirtilmesi,

B. İstinabe talebinde:

1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için 18.- TL, diğer ülkeler için ise 30.- TL posta gideri alınması, istinabe evrakına pul yapıştırılmaması veya eklenmemesi, Bakanlığımızdan herhangi bir duyuru beklenilmeden gideceği ülkeye göre posta giderinin tespit edilerek, ilgisince Maliye Bakanlığı'nın "Muhtelif Gelirler" hesabına yatırılmasının sağlanması ve buna dair makbuz örneğinin, Bakanlığımıza gönderilen evraka eklenmesi veya tarih ve sayısının Bakanlığımıza yazılan sevk yazısında belirtilmesi,

2) Almanya ile Kanada'nın Quebec Eyaleti makamlarınca istinabe taleplerimizin yerine getirilmesi için masraf talep edildiğinden, dinlenecek her bir tanık için 550.- TL avansın ilgisince mahkeme veznesine depo ettirilmesi ve bu hususun Bakanlığımıza gönderilecek sevk yazısında belirtilmesi,

3) Yurt dışında DNA testi istenen hallerde 3.000.- TL, kan tahlili yapılması istenen hallerde 1.500.- TL, Türkiye'de yapılacak tahlil ve DNA testi işlemlerine esas olmak üzere yurt dışından kan ve doku örneğinin alınması istenen hallerde 500.- TL 'nin mahkeme veznesine avans olarak depo ettirilerek yabancı mahkemece talep edilecek masrafın ödenmesinden sonra arta kalabilecek meblağın ilgisine iade edilmesi,

4) Bilirkişi tetkikini gerektiren diğer talimat istemlerinde (hesap incelemesi, sağlık raporu alınması gibi), istinabe masrafı yabancı adli makam tarafından talep edildiğinde ödenmek üzere, 235.- TL mahkeme veznesine avans olarak depo ettirilmesi,

5) Almanya dışındaki devletler, istinabe taleplerimizin yerine getirilmesi ile ilgili olarak nadiren masraf talep ettiklerinden, bu devletlere gönderilecek taleplerde ilgisinden posta gideri dışında avans alınmaması, ancak o devlet adli makamı tarafından talep edilmesi halinde ödenmesini teminen ilgisinden masrafın ödeneceğine dair bir "Taahhütname" alınması,

III. Uygulamaya 1 Ocak 2010 tarihinden itibaren başlanması,
gerektiği tebliğ olunur.

[R.G. 15 Aralık 2009 – 27433]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından:

**KAMU PERSONELİNİN GENEL SAĞLIK SİGORTASI KAPSAMINA
ALINMASI HAKKINDA TEBLİĞ**

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Tebliğin amacı, 2008 yılı Ekim ayı başından önce 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa tabi çalışmış olmaları sebebiyle 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 4 üncü maddesi kapsamında sayılanların ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlık hizmetlerinin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından 15/01/2010 tarihinden itibaren devralınmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2- (1) Bu Tebliğ, 5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Sağlık hizmeti devralınacaklar

MADDE 3-(1) 15/01/2010 tarihi itibarıyla;

- a) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanuna ekli;
1- (I) sayılı cetvelde sayılmış olan genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde,
2- (II) sayılı cetvelde sayılmış olan özel bütçeli idarelerde,
3- (III) sayılı cetvelde sayılmış olan düzenleyici ve denetleyici kurumlarda,
4- (IV) sayılı cetvelde sayılmış olan sosyal güvenlik kurumlarında,
b) Belediyeler ve il özel idareleri ile bunların bağlı kuruluşlarında, mahalli idare birliklerinde (köylere hizmet götürme birlikleri hariç),
c) 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamına giren kamu iktisadi teşebbüslerinde,

d) Özelleştirme programına alınmış olanlar dahil, sermayesinin en az % 50'si kamuya ait olan kurum, kuruluş, ortaklık veya şirketlerde,

e) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında,

f) Yukarıda belirtilenler kapsamına girmemekle birlikte özel kanunlarla veya özel kanunların verdiği yetkiye dayanılarak kurulmuş olan diğer kamu kurum ve kuruluşlarında,

5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi gereğince 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre kesenek ve karşılık ödenmesi gerekenler ile bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlık hizmetleri Sosyal Güvenlik Kurumunca devralınarak 5510 sayılı Kanunun genel sağlık sigortasına ilişkin hükümlerinden yararlandırılacaklardır.

Ayrıca, 5434 sayılı Kanunun mülga 12 nci maddesinin (II) işaretli fıkrasının son paragrafı, mülga geçici 192 nci, mülga geçici 218 inci ve mülga ek 76 ncı maddesi kapsamında kesenek ve karşılık ödenenler ile sermayesinde kamu payı kalmayan veya % 50'nin altına düşmüş olan ortaklık ya da kuruluşlarda ilgili kanunları gereğince 5434 sayılı Kanunla ilişkilendirilmeye devam olunan ve bu sebeple 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında kesenek ve karşılık alınmak suretiyle istihdam edilenlerin ve bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin sağlık hizmetleri Sosyal Güvenlik Kurumunca devralınarak 5510 sayılı Kanunun genel sağlık sigortasına ilişkin hükümlerinden yararlandırılacaklardır.

Ancak, yukarıda belirtilenlerden, 5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası kapsamına girenler ile aynı Kanunun 105 inci maddesindeki istisna gereğince sağlık hizmetleri ilgili kamu idarelerince karşılanmaya devam olunacaklar hakkında bu Tebliğ hükümleri uygulanmaz.

Genel sağlık sigortası tescil işlemleri

MADDE 4- (1) Sağlık hizmetleri devralınacak kişilerin genel sağlık sigortası tescil işlemleri aşağıda belirtildiği şekilde yapılacaktır.

1- Devir tarihi itibarıyla çalışanların tescili

Devir tarihinde bu Tebliğin "Sağlık hizmeti devralınacaklar" başlıklı 3 üncü maddesinde belirtilen kuruluşlardan;

- a) Genel ve özel bütçeli kamu idarelerinde Maliye Bakanlığı Muhasebat Genel Müdürlüğü say2000i sistemi kapsamında maaş tahakkukları yapılarak emekli keseneği ve kurum karşılıkları gönderilen sigortalılar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin,

b) Sosyal Güvenlik Kurumunun “SGK Reçete Kontrol Sistemi”ni kullanan kurumlarda çalışan sigortalılar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin,

genel sağlık sigortası tescili ve sağlık aktivasyonları bu sistemlerde kayıtlı olan bilgiler kullanılarak Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından oluşturulan “(4/c) GSS Tescil ve Sağlık Aktivasyon Programı”na elektronik ortamda toplu olarak aktarılmak suretiyle yapılacaktır.

Ancak, bu sistemlerde kayıtlı bulunmayan ya da kayıtlı olmakla birlikte tescil için yeterli bilgileri bulunmayanlar ile say2000i ve “SGK Reçete Kontrol Sistemi”ni kullananlar dışında kalan kamu idarelerinde çalışan sigortalılar ve bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin tescil ve sağlık aktivasyonları ise, 5510 sayılı Kanunun geçici 11 inci maddesine göre işyeri tescili www.sgk.gov.tr

_web sayfasında “e-sgk” bölümünde bulunan “Kesenek Bilgi Sistemi Kurum Tescili Uygulaması” ile yapılarak Sosyal Güvenlik Kurumunca verilmiş olan 3 nolu kullanıcı adı ve şifresi ile www.sgk.gov.tr web sayfasında “e-sgk” bölümünden “Hak Sahipliği”ne girilerek “(4/c) GSS Tescil ve Sağlık Aktivasyon Programı” aracılığıyla en geç 28/12/2009 tarihine kadar idarelerince girilecek tescil ve aktivasyona esas bilgilerine göre yapılacaktır.

Aylık prim ve hizmet belgelerinde emekli sicil numarası bulunmayanların sigortalılık tescili ve buna bağlı olarak genel sağlık sigortası tescil işlemi yapılamayacağından, idarelerce 28/12/2009 tarihine kadar aylık prim ve hizmet belgelerinin kontrol edilerek emeklilik sicil numarası bulunmayanların işe giriş bildirgesi programının 4 üncü sırasında yer alan “Kayıt Güncelleme” menüsünden güncellenmesi, mükerrerlik veya yanlışlık bulunanlarla ilgili olarak da Sigortalı Tescil ve Hizmet Daire Başkanlığına başvurulması gerekmektedir.

2- Devir tarihinden sonra yeniden çalışmaya başlayanların tescili

Devralınan kamu idarelerinde 15/01/2010 tarihinden sonra yeniden göreve başlayan ve 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında sayılanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin tesciline ve sağlık aktivasyonlarına esas bilgiler, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından oluşturulan www.sgk.gov.tr web sayfasında “e-sgk” bölümünde bulunan “Hak Sahipliği”ne girilerek “(4/c) GSS Tescil ve Sağlık Aktivasyon Programı” aracılığıyla idarelerince girilecek tescil ve aktivasyona esas bilgilere göre yapılacaktır.

3- Durum değişikliği hallerinde yapılacak işlemler

Devir tarihinden sonra sigortalı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin bu Tebliğin “Devralınan kamu idarelerinde çalışanlar ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanma şartları” başlıklı altıncı maddesinde belirtilen durum değişikliği halleri sonucu genel sağlık sigortasından yararlanma haklarında meydana gelecek değişikliklerden dolayı yapılacak tescil, aktivasyon oluşturma ve sonlandırma işlemlerine esas olacak bilgiler ilgili idarelerce Sosyal Güvenlik Kurumuna “(4/c) GSS Tescil ve Sağlık Aktivasyon Programı” aracılığıyla bildirilecektir.

4- 5434 sayılı Kanuna göre isteğe bağlı iştirakçi olanlar ile ilgi devamı sağlananların tescili

5434 sayılı Kanunun mülga 12 nci maddesinin (II) işaretli fıkrasının son paragrafı ile mülga geçici 218 nci maddesi gereğince isteğe bağlı iştirakçi sayılanlar, aynı Kanunun mülga ek 76 ncı ve mülga geçici 192 nci maddeleri gereğince ilgilendirilenler ile devir tarihinden sonra aynı kapsamda sigortalı olacakların kendilerinin genel sağlık sigortası tescili Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü Sigortalı Tescil ve Hizmet Daire Başkanlığı tarafından, kendilerinin ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerin sağlık aktivasyonu ise sosyal güvenlik il müdürlükleri/sosyal güvenlik merkezlerince yapılacaktır.

5434 sayılı Kanunun mülga ek 71 inci maddesi gereğince 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile ilgileri devam olunanlardan; emekli keseneği ve kurum karşılıkları aylık prim ve hizmet belgesi ile gönderilenlerin tescile esas bilgilerinin işverenlerince bildirilmesi, emekli keseneği ve kurum karşılıkları aylık prim ve hizmet belgesi ile gönderilmeyenler ise kendi talepleri üzerine Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü Sigortalı Tescil ve Hizmet Daire Başkanlığı tarafından tescil edilecektir. Bunların

ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerin sağlık aktivasyonu ise sosyal güvenlik il müdürlükleri/sosyal güvenlik merkezlerince yapılacaktır.

Genel sağlık sigortası primlerinin alınması

MADDE 5 - (1) Sağlık hizmetleri devir alınan kamu idareleri 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında 15/01/2010 tarihinden itibaren Sosyal Güvenlik Kurumuna verecekleri aylık prim ve hizmet belgelerinde emekli keseneklerine esas aylıklarının % 12'si oranında genel sağlık sigortası primi tahakkuk ettirerek bu primin tamamını "Aylık Prim ve Hizmet Belgesinin Sosyal Güvenlik Kurumuna Verilmesine ve Primlerin Ödenme Sürelerine Dair Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ"de belirtildiği şekilde ve sürede Sosyal Güvenlik Kurumuna ödeyeceklerdir.

5434 sayılı Kanunun mülga 12 nci maddesinin (II) işaretli fıkrasının son paragrafı, mülga geçici 192 nci maddesi, mülga geçici 218 inci maddesi ve mülga ek 76 ncı maddesi kapsamında kesenek ve karşılık ödeyenler ile sermayesinde kamu payı % 50'nin altına düşmüş veya kalmamış olan ortaklık ya da kuruluşlarda ilgili kanunları gereğince 5434 sayılı Kanunla ilişkilendirilmeye devam olunan ve bu sebeple 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında kesenek ve karşılık alınanlardan, emekli keseneğine esas aylıkları tutarı üzerinden % 12 oranında ayrıca genel sağlık sigortası primi alınacaktır. Bu prim, kesenek ve karşılıkların ödenme süresi içinde, 5434 sayılı Kanunun mülga 12 nci maddesinin (II) işaretli fıkrasının son paragrafı, mülga geçici 192 nci maddesi, mülga geçici 218 inci maddesi ve mülga ek 76 ncı maddeler kapsamında ilgilendirilenler için kendileri tarafından, diğerleri için ise işverenleri tarafından ödenir. Ancak, Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine tabi olması gereken bir görevde çalışmakta iken 5434 sayılı Kanunun mülga ek 76 ve geçici 192 nci maddeleri uyarınca ilgilendirilenlerin genel sağlık sigortası priminin % 5'ini kendileri, % 7'sini ise işverenlerinin yatırmaları gerekmektedir.

Bu Tebliğ kapsamına giren sigortalılardan görevden uzaklaştırılan, görevi ile ilgili olsun veya olmasın herhangi bir suçtan tutuklanan veya gözaltına alınanların genel sağlık sigortası primleri, emeklilik keseneğine esas aylıklarının yarısı üzerinden tahakkuk ettirilerek ödenecektir. Bunlardan, daha sonra görevlerine iade edilerek tam aylığa hak kazananların emekli keseneğine esas aylıklarının tamamı üzerinden genel sağlık sigortası primi tahakkuk ettirilerek Kuruma gönderilir.

406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 29 uncu maddesiyle 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 22 nci maddesi gereğince diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilen personelin aylık veya ücretlerinin ilgisine göre Özelleştirme Fonundan veya Hazineden karşılandığı döneme ilişkin genel sağlık sigortası primleri de emekli keseneği ve kurum karşılıkları ile birlikte kesenek ve karşılıkları gönderen kurum/işveren tarafından ödenir.

Devralınan kamu idarelerinde çalışanlar ile bunların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanma şartları

MADDE 6- (1) Devir tarihi itibarıyla ilgili kanunlarında belirlenmiş olan koşullara uygun olarak gerekli tedavi yardımlarından yararlananlar, aynı koşulları korudukları müddetçe genel sağlık sigortası kapsamında sağlık hizmetinden yararlanmaya devam ederler.

Devir tarihinden sonra 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında yeniden göreve başlayanlar, sigortalı işe giriş bildirgesinin verilmiş olması kaydıyla ilk tam emekli keseneği bildirilmesi gereken aylığın başlangıç tarihinden itibaren 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre genel sağlık sigortasından yararlandırılırlar.

5434 sayılı Kanun kapsamında emekli aylığı almakta iken devir tarihinden sonra 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında bir göreve girmeleri nedeniyle 5434 sayılı Kanuna göre emekli keseneği ve kurum karşılığı alınanlar göreve girdikleri tarih itibarıyla sağlık hizmetlerinden yararlandırılırlar.

5434 sayılı Kanunun mülga 12 nci maddesinin (II) işaretli fıkrasının son paragrafı, ek 76 ncı maddesi, geçici 192 nci maddesi veya geçici 218 inci maddesine tabi olarak iştirakçiliği devam ettirilenlerden, genel sağlık sigortası primini doğrudan kendileri ödemekle

yükümlü olanlar prim borcu olmaması şartıyla bakmakla yükümlü olunan kişilerle birlikte sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

Kesenek ve karşılıkları 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre ödenmeye devam edilenlerden bu kapsamdaki sigortalılık ilişkisi sona erenler, zorunlu sigortalılıklarının sona erdiği tarihten itibaren on gün süreyle genel sağlık sigortasından yararlandırılır. Bu sigortalılar, sigortalılık niteliğini yitirdikleri tarihten geriye doğru bir yıl içinde 90 günlük zorunlu sigortalılıklarının olması durumunda, sigortalılık niteliğini yitirdikleri tarihten itibaren başlayan 90 gün ile sınırlı olmak kaydıyla, zorunlu sigortalılıklarından sonraki genel sağlık sigortalılıklarından dolayı prim borcu olup olmadığına bakılmaksızın bakmakla yükümlü olduğu kişiler dahil sağlık hizmetlerinden yararlandırılırlar.

Örnek 1- Aylıkları ayın 15'inde ödenen sigortalının 06/03/2010 tarihinde görevinden ayrılması halinde, sigortalılık niteliğinin sona ereceği 14/03/2010 tarihini takip eden 15/03/2010 tarihinden itibaren onuncu günün sonu olan 24/03/2010 (dahil) tarihine kadar sağlık hizmetinden yararlandırılır.

Örnek 2- Aylıkları ayın 1'inde ödenen sigortalının 06/03/2010 tarihinde görevinden ayrılması halinde, sigortalılık niteliğinin sona ereceği 31/03/2010 tarihini takip eden 01/04/2010 tarihinden itibaren onuncu günün sonu olan 10/04/2010 (dahil) tarihine kadar sağlık hizmetinden yararlandırılır.

Bakmakla yükümlü olunan kişide birden fazla genel sağlık sigortalılık halinin birleşmesi durumunda, yazılı olarak talep edilmesi şartıyla tercihe göre işlem yapılır.

1-Durum değişikliği ve halleri

Durum değişikliği, sigortalının veya bakmakla yükümlü olunan kişilerin genel sağlık sigortasına devir işleminden önce ilgili kanunlarına göre almakta olduğu sağlık hizmetlerinin sona ermesini ve değişiklik tarihi itibari ile sağlık hizmetlerinden yararlandırılma koşullarının 5510 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmesini ifade eder.

Sigortalının, 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamındaki sigortalılığının sona ermesi veya aylık bağlanması durum değişikliği sayılacak ve genel sağlık sigortalılığı sonraki durumu dikkate alınarak 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre yeniden belirlenecektir.

5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamındaki sigortalının bakmakla yükümlü olduğu kişilerin durum değişikliklerinde ise bu Tebliğden önceki şartlara göre sağlık yardımı yapılmasına son verilecek ve sonraki durumları dikkate alınarak 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre genel sağlık sigortalılıkları yeniden belirlenecektir.

2-Sigortalının kendisi

a) 15/01/2010 tarihi itibariyle 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi uyarınca 5434 sayılı Kanuna göre emekli keseneği ve kurum karşılığı alınmaya devam olunanlar ayrıca bir şart aranmaksızın Sosyal Güvenlik Kurumunca sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

b) Askerlik süresi dışındaki aylıksız izin sürelerinde sigortalılar sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

3-Bakmakla yükümlü olunan kişiler

Devir tarihinde ilgili kanunları gereği bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmetlerinden yararlananlar devir tarihinden sonra da aynı şartlarla sağlık hizmetlerinden yararlanmaya devam ederler.

Devir tarihinde sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkı olduğu halde sağlık hizmetlerinden yararlanmayan bakmakla yükümlü olunan kişiler, devir tarihinden sonra "Kısa Vadeli Sigorta Kolları Uygulama Tebliği"nin 23 üncü maddesinde belirtilen belgelerle müracaatta bulunmaları halinde, durumlarında değişiklik olmaması şartıyla devir tarihinden önceki koşullar çerçevesinde sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

Bu Tebliğ kapsamında genel sağlık sigortasına devredilenlerden askere gitmesi nedeniyle aylıksız izinli sayılanlar dahil ilgili kanunları gereğince aylıksız izin kullanan sigortalıların bakmakla yükümlü olduğu kişiler, bu süre içinde de sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

Sigortalının bakmakla yükümlü olduğu yabancı uyruklu kişilerden Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne verilen kimlik numarası bulunmayanlar, sosyal güvenlik il müdürlüğü/sosyal güvenlik merkezlerinden alacakları “Sağlık Belgesi” ile sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

a) Sigortalının eşi

Devir tarihinde eşinden dolayı bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmeti karşılananlar, uzun vadeli sigorta kolları kapsamında zorunlu olarak sigortalı sayılmamaları, isteğe bağlı sigortalı olmamaları veya gelir ve/veya aylık almamaları şartıyla sağlık hizmetlerinden yararlandırılmaya devam edilir.

b) Sigortalının erkek çocuğu

Devir tarihinde sigortalı tarafından bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmeti karşılanan erkek çocuklar, uzun vadeli sigorta kolları kapsamında zorunlu olarak sigortalı (öğrenim yapmakta iken tatil devresinde çalışanlar hariç) sayılmamaları, isteğe bağlı sigortalı olmamaları veya gelir ve/veya aylık almamaları ve evlenmemeleri şartıyla 25 yaşını dolduruncaya kadar sağlık hizmetlerinden yararlandırılmaya devam edilir.

c) Sigortalının kız çocuğu

Devir tarihinde sigortalı tarafından bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmeti karşılanan kız çocukları, durumlarında değişiklik oluncaya kadar sağlık hizmetlerinden yararlanmaya devam ederler. Kız çocuklarının uzun vadeli sigorta kolları kapsamında zorunlu olarak sigortalı (öğrenim yapmakta iken tatil devresinde çalışanlar hariç) sayılmaları, isteğe bağlı sigortalı olmaları, gelir ve/veya aylık almaları ve evlenmeleri durum değişikliği olarak değerlendirilir. Ancak, devrolunan sigortalıya aylık bağlanması veya aylık almakta iken 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında sigortalı olmayı gerektirecek şekilde yeniden çalışması durumu kız çocuklarının sağlık hizmetlerinden yararlanmasını etkilemez.

d) Sigortalının malul çocuğu

Devir tarihinde sigortalı tarafından bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmeti karşılanan malul çocuklar, durumlarında değişiklik oluncaya kadar sağlık hizmetlerinden yararlanmaya devam ederler. Bunların uzun vadeli sigorta kolları kapsamında zorunlu olarak sigortalı sayılmaları, isteğe bağlı sigortalı olmaları, 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz, Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre bağlanmış aylıklar dahil gelir ve/veya aylık almaları veya evlenmeleri durum değişikliği olarak değerlendirilir.

Devir tarihinden sonra malullük durumunda değişiklik olan bakmakla yükümlü olunan çocukların sağlık hizmet sunucuları tarafından verilen raporlarının Kurum Sağlık Kurulunca onaylanması gerekir.

e) Sigortalının üvey çocuğu

Sigortalının üvey çocuğu hakkında durumuna göre (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtildiği şekilde işlem yapılır.

f) Sigortalının ana ve babası

Devir tarihinde sigortalı tarafından bakmakla yükümlü olunan kişi olarak sağlık hizmeti karşılanan ana ve babalar, devir tarihinden sonra da sağlık yardımlarından yararlandırılmaya devam olunur. Durum değişikliklerinde ise bu Tebliğe göre sağlık yardımı yapılmasına son verilecek ve sonraki durumları dikkate alınarak 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre genel sağlık sigortalılıkları yeniden belirlenecektir.

Evlenmeleri nedeniyle bakmakla yükümlü olunan kişi kapsamından çıkmaları, uzun vadeli sigorta kolları kapsamında zorunlu olarak sigortalı sayılmaları, isteğe bağlı sigortalı olmaları, 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz, Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre bağlanmış aylıklar dahil gelir ve/veya aylık almaları ana ve baba açısından durum değişikliği olarak değerlendirilir.

g) Sigortalının bakmakla yükümlü olduğu yabancı uyruklu kişiler

Sigortalının bakmakla yükümlü olduğu yabancı uyruklu kişiler, oturma izni almış ve yabancı bir ülke mevzuatı kapsamında sigortalı sayılmaması şartıyla bu madde çerçevesinde sağlık hizmetlerinden yararlandırılır.

Tescil işleminin yapılmaması hali

MADDE 7- (1) 5510 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin altıncı fıkrasında, Sosyal Güvenlik Kurumunun; genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanmalarına esas bilgilerinin, sağlayacağı elektronik alt yapı üzerinden girilmesini kamu idarelerinden, işverenlerden isteme yetkisine sahip olduğu, sigortalıların bakmakla yükümlü olduğu kişilerin Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinde belirtilen şartlara uygun olarak veya Kurumca belirlenecek sürede bilgi girişlerini yapmayanlar hakkında 102 nci maddeye göre idari para cezası uygulanacağı, anılan maddenin birinci fıkrasının (k) bendinde de, genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilere ait bilgi girişlerini süresinde yapmayanlar ile bakmakla yükümlü olunan kişi olmayanlara ait bilgi girişi yapanlara asgari ücretin yarısı tutarında idari para cezası uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Bu itibarla, bakmakla yükümlü olunan kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlandırılmasına ilişkin uygulamaya durum değişikliğinin olduğu tarihte son verilmesi gerektiğinden, kamu idarelerinin bakmakla yükümlü olunan kişilerin durum değişikliğine ilişkin bilgileri, değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren onbeş gün içinde Kuruma bildirmesi gerekmekte olup, bildirim bu sürede yapılmaması halinde de yukarıda belirtilen idari para cezası uygulanacaktır.

Yürürlük

MADDE 8- (1) Bu Tebliğ hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 9- (1) Bu Tebliğ hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.
Tebliğ olunur.

[R.G. 18 Aralık 2009 – 27436]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

KREDİ KARTI İŞLEMLERİNDE UYGULANACAK AZAMI FAİZ ORANLARI HAKKINDA TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ (SAYI: 2009/9)

MADDE 1 – 2/4/2006 tarihli ve 26127 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2006/1 sayılı Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Aylık azami akdi faiz oranı, Türk lirası için yüzde 2,91, ABD doları için yüzde 2,54 ve Euro için yüzde 2,30’dur.

(2) Aylık azami gecikme faizi oranı, Türk lirası için yüzde 3,66, ABD doları için yüzde 3,11 ve Euro için yüzde 2,82’dir.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ 1/1/2010 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

[R.G. 19 Aralık 2009 – 27437]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

İŞKOLU TESPİT KARARI

Karar Tarihi : 16/12/2009

Karar No : 2009/62

İşyeri : Bayburt İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği
-Vali Nihat Üçyıldız Cad. Özel İdare İşhanı Kat: 5 BAYBURT
-Erzurum Yolu Üzeri Eski Köy Hizmetleri Müdürlüğü Binası
BAYBURT

B.M. Dosya No : 758.69, 456.69

Tespiti İsteyen : Bayburt İl Özel İdaresi İnsan Kaynakları ve Eğitim Müdürlüğü

İnceleme : Bayburt İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği'nde Bakanlığımızca yapılan incelemede; 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 6 ncı maddesinde belirtilen ana faaliyet konuları ile 5286 sayılı Kanunla Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen hizmetlerin devredilmesi sebebiyle İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği işyerlerinde ağırlıklı olarak yürütülen "Köy yollarının yapımı, bakımı, onarımı ile karla mücadele, köylerin içme suyu tesislerinin ve kanalizasyon işlerinin yapımı, köylerde imar çalışmaları, yapılaşma ve çevre düzenlemesi" işlerinin "İşkolları Tüzüğü"nü 15 sıra numaralı "İnşaat" işkolunda yer aldığı, işyerlerinde yapılan büro işlerinin ise asıl işe yardımcı işler niteliğinde olduğu tespit edilmiştir.

Karar: Bayburt İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği ve bağlı işyerlerinde yapılan işlerin niteliği itibariyle "İşkolları Tüzüğü"nü 15 sıra numaralı "İnşaat" işkoluna girdiğine ve yapılan bu tespitin Resmî Gazete'de yayımlanmasına 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 4 üncü maddesi gereğince karar verilmiştir.

[R.G. 22 Aralık 2009 – 27440]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

Bankamızca, vadesine en çok 3 ay kalan senetler karşılığında yapılacak reeskont işlemlerinde uygulanacak iskonto faiz oranı yıllık %15, avans işlemlerinde uygulanacak faiz oranı ise yıllık %16 olarak tespit edilmiştir.

Belirlenen bu oranlar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 22 Aralık 2009 – 27440]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kurul Kararları

AFET VE ACİL DURUM YÜKSEK KURULU KARARI

Karar Tarihi : 16/12/2009

Karar No : 1

5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un geçici 2 nci maddesine istinaden Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı'nın 17 Aralık 2009 tarihi itibariyle faaliyete geçmesi kararlaştırılmıştır.

BAŞKAN
Cemil ÇİÇEK
Başbakan a.
Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı

ÜYE
Mehmet Vecdi GÖNÜL
Millî Savunma Bakanı

ÜYE
Beşir ATALAY
İçişleri Bakanı

ÜYE
Ahmet DAVUTOĞLUMehmet ŞİMŞEK
Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı

ÜYE
Nimet ÇUBUKÇU
Millî Eğitim Bakanı

ÜYE
Mustafa DEMİR
Bayındırlık ve İskân Bakanı

ÜYE
Recep AKDAĞ
Sağlık Bakanı

ÜYE
Binali YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

ÜYE
Taner YILDIZ
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

ÜYE
Veysel EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

KAMU İHALE KURULU KARARI

Toplantı Tarihi : 7/12/2009

Karar No : 2009/DK.D-164

4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 13 üncü maddesi ile aynı Kanunun 5812 sayılı Kanununun 26 ncı maddesi ile değişik Ek 1 Maddesi uyarınca, Kamu İhale Bülteninde yayımlanan ilanlar dışında kalan ve mahalli gazetede ya da mahalli gazete çıkmayan yerlerde idare ile hükümet ve belediye binalarının ilân tahtalarına asılan yazılar ve belediye yayın araçları ile yapılan ve yedi günlük süreye tabi ilanlar, ayrıca Kurum tarafından da yayımlanacaktır.

Bu çerçevede, Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinin (1) nolu alt bendinde düzenlenen ilanların Kurum tarafından yayımlanmasına ilişkin olarak;

1 - Kamu İhale Bülteninde yayımlanan ilanların Ek Madde1 uyarınca ayrıca yayımlanmasına gerek bulunmadığına,

2 - Kamu İhale Bülteninde yayımlanan ilanlar dışında kalan ve mahalli gazetede ya da mahalli gazete çıkmayan yerlerde idare ile hükümet ve belediye binalarının ilân tahtalarına asılan yazılar ve belediye yayın araçları ile yapılan ve yedi günlük süreye tabi ilanların Kurum tarafından yayımlanması işleminden yeni bir karar alınıncaya kadar ücret alınmamasına,

3 - Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinin (1) nolu alt bendinde düzenlenen ilanların ihale tarihinden en az yedi gün önce Kurum tarafından yayımlanmasına,

4 - Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinin (1) nolu alt bendinde düzenlenen ilanlar üzerinde ön kontrol yapılmamasına,

5 - Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinin (1) nolu alt bendinde düzenlenen ilanların Kuruma hiç gönderilmemesi veya geç gönderilmesi halinde, ilanların Kanunun 13 üncü maddesine uygun bir şekilde yenilenmedikçe ihale veya ön yeterliğin gerçekleştirilemeyeceğine,

- 6 - Bu Kararın, 4/1/2010 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesine,
7 - Kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasına,
8 - Yukarıda alınan kararların gereğinin yapılması için gerekli işlemlerin Başkanlıkça yürütülmesine,
Oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

 [İçindekilere dön](#)

Kamu Görevlileri Etik Kurulundan:

KAMU GÖREVLİLERİ ETİK KURULU KARARI

Dosya Numarası : 2009/69

Başvuru Tarihi : 8.9.2009

Karar Tarihi : 5.11.2009

Karar Numarası: 2009/40

A. BAŞVURAN

Resen İnceleme

B. HAKKINDA İNCELEME YAPILAN KAMU GÖREVLİSİ

Sedat YILDIRIM, Uşak Sivaslı İlçesi eski Kaymakamı

C. RAPORTÖR

Dr. Yılmaz AYDIN

D. İDDİALARIN ÖZETİ

İçişleri Bakanlığının 25.7.2009 tarih ve 2009/11095 sayılı müşterek kararnamesiyle Sivaslı ilçesi Kaymakamlığından Erzurum İli Oltu İlçesi Kaymakamlığına atanan Sedat YILDIRIM’ın Sivaslı İlçesinden ayrılışı münasebetiyle onuruna verilen veda yemeğinde ve düzenlenen eğlencede, geceye katılanlarla birlikte alınan video kayıtlarının ve fotoğrafların yer aldığı basın yayın organlarında kamu görevlisinin güven ve itibarını sarsacak ve yöneticilik görevi ile bağdaşmayacak hal ve hareketlerde bulunduğu iddiaları üzerine Kurulumuz tarafından resen inceleme başlatılmıştır.

E. İNCELEME

Raportör tarafından hazırlanan raporda; konunun görev, konu ve kabul edilebilirlik yönünden ilgili Kanun ve Yönetmeliğe uygun olduğuna ilişkin görüş değerlendirilerek esastan incelenmesine geçilmiştir.

Konuyla ilgili olarak 14 -15 Eylül 2009 tarihlerinde mahallinde yapılan incelemede, Sivaslı Kaymakamlığından temin edilen 4 adet CD içinde yer alan söz konusu veda yemeği ve düzenlenen eğlence programına ilişkin fotoğraf ve video görüntüleri ile katılan kişilerin verdiği ifadelerden;

Sivaslı İlçesi Kaymakamlığından Erzurum İli Oltu İlçesi Kaymakamlığına atanması münasebetiyle Kaymakam Sedat YILDIRIM onuruna 7.8.2009 tarihinde Sivaslı Belediye Düğün Salonunda yemekli veda gecesi düzenlendiği, İlçede görev yapan kamu yöneticilerinin ve çok sayıda ilçe halkının genelde eşli olarak katıldıkları gecede çeşitli kişi ve kuruluşlarca Kaymakama plaket takdim edildiği, bunun yanında geceye katılanların katkılarıyla alınan bir takım elbise, ayakkabı, kemer, kravat ve gömlekten oluşan hediyein Kaymakam Sedat YILDIRIM’a verildiği, programın sonuna doğru Kaymakam’ın başından su dökülerek ıslatıldığı, ayrıca Kaymakam’ın da kendini ıslatan kişiye aynı şekilde mukabelede bulunduğu;

Veda gecesinden sonra İlçeye bağlı Evrenli Mahallesiindeki gazinoda Kaymakam Sedat YILDIRIM onuruna veda eğlencesi tertiplendiği, geceye bazı kamu yöneticileri ve halktan yaklaşık 60 - 70 kişinin katıldığı, Kaymakamın yemeğe akşam saat 22.00 civarlarında geldiği ve gece yarısı 01.00’e doğru ayrıldığı, Kaymakam Sedat YILDIRIM’ın veda eğlencesinin düzenlendiği bu yere ilk defa gelmediği, iki buçuk sene içinde değişik vesilelerle 20-25 defa

geldiği, eğlence programında Kaymakam'ın birkaç kişi tarafından omuza alınarak elbiseleriyle birlikte havuza atıldığı, kendisinin de buna itiraz etmediği, ayrıca ıslatılacağından ve havuza atılacağından önceden bilgi sahibi olduğu nitelikte daha sonra ıslanmış elbiselerini değiştirip, şort giyerek geldiği ve birkaç kişiyle birlikte diğer davetliler önünde bir müddet daha yüzmeye devam ettiği, havuz kıyafetiyle dansözlerle ve misafirlerle fotoğraf çektirdiği;

Ayrıca Sivaslı İlçe Emniyet Amirliğinin 14.8.2009 tarih ve 214 sayılı yazısı ve ekinde yer alan dosya içeriğinden, söz konusu veda eğlencesinin yapıldığı gazino ile ilgili olarak İlçe Emniyet Amirliğince farklı tarihlerde 6 defa tutanak tutularak işlem yapılmak üzere Belediye Başkanlığına gönderildiği, ayrıca Kaymakamlık makamı onayı ile işyerine iki defa idari para cezası uygulandığı, işyeri sahibi hakkında, uyuşturucu madde kaçakçılığı, 6136 sayılı Kanuna muhalefet, kasten adam yaralama, adam öldürme suçları ile ilgili olarak farklı tarihlerde polis ve jandarma tarafından 7 defa tahkikat evrakı düzenlenerek yetkili Cumhuriyet Savcılıklarına gönderildiği, yapılan yargılamalar sonucu hapis ve para cezaları aldığı, bazı davalarının da halen devam ettiği konuları incelenmiştir.

Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik'in "Saygınlık ve Güven" başlığını taşıyan 10. maddesinde; "Kamu görevlileri, kamu yönetimine güveni sağlayacak şekilde davranırlar ve görevin gerektirdiği itibar ve güvene layık olduklarını davranışlarıyla gösterirler. Halkın kamu hizmetine güven duygusunu zedeleyen, şüphe yaratan ve adalet ilkesine zarar veren davranışlarda bulunmaktan kaçınırlar." hükmüne,

"Hediye Alma ve Menfaat Sağlama Yasağı" başlığını taşıyan 15. maddesinde; "Kamu görevlisinin tarafsızlığını, performansını, kararını veya görevini yapmasını etkileyen veya etkileme ihtimali bulunan, ekonomik değeri olan ya da olmayan, doğrudan ya da dolaylı olarak kabul edilen her türlü eşya ve menfaat hediye kapsamındadır.

Kamu görevlilerinin hediye almaması, kamu görevlisine hediye verilmemesi ve görev sebebiyle çıkar sağlanmaması temel ilkedir.

Kamu görevlileri, yürüttükleri görevle ilgili bir iş, hizmet veya menfaat ilişkisi olan gerçek veya tüzel kişilerden kendileri, yakınları veya üçüncü kişi veya kuruluşlar için doğrudan doğruya veya aracı eliyle herhangi bir hediye alamazlar ve menfaat sağlayamazlar." hükümleri ile hediye alma yasağı kapsamında;

a) Görev yapılan kurumla iş, hizmet veya çıkar ilişkisi içinde bulunanlardan alınan karşılama, veda ve kutlama hediyeleri, burs, seyahat, ücretsiz konaklama ve hediye çekleri,

c) Hizmetten yararlananların vereceği her türlü eşya, giysi, takı veya gıda türü hediyeler" hükmüne yer verilmiştir.

Ayrıca, Yönetmelik'in "Yöneticilerin Hesap Verme Sorumluluğu" başlığı altında " ... Yönetici kamu görevlileri, personeline etik davranış ilkeleri konusunda ... rehberlik etmekle yükümlüdür." hükmü bulunmaktadır.

Yukarıda özetlenen iddiaların, bilgi ve belgelere dayanılarak etik davranış ilkeleri çerçevesinde yapılan inceleme ve değerlendirilmesi sonucunda, Sivaslı İlçesi eski Kaymakamı Sedat YILDIRIM'ın savunmasının istenmesine karar verilmiştir.

F. SAVUNMA

Uşak Sivaslı İlçesi eski Kaymakamı Sedat YILDIRIM, Kurulumuza gönderdiği 22.10.2009 tarihli savunma yazısında özetle;

Sivaslı İlçesi Kaymakamlığından Erzurum İli Oltu İlçesi Kaymakamlığına atanması münasebetiyle 7.8.2009 tarihinde adına düzenlenen veda gecesinde, yemeğe katılanların katkı ve katılımlarıyla kendisine bir takım elbise, ayakkabı, kemer, kravat, gömlek hediye edildiğini, ayrıca çeşitli kurum, kuruluşlar ve sivil toplum örgütlerince şahsına plaketler de verildiğini, alınan hediyelerin Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik'in 15. maddesinin 6. fıkrası kapsamında bir hatıra ve anı niteliğinde olduğunu, ilçedeki görev süresinin sona ermesi nedeniyle alınan hediye ile menfaat sağlamadığı gibi performans ve tarafsızlığını da etkilemediğini, Mülki İdare Amirlerinin görev yerleri değiştiğinde düzenlenen veda yemeklerinde maddi değeri farklı

ancak manevi değeri büyük hediye aldıklarını, bunun bir ülke gerçeği olduğunu, bunun 5176 sayılı Kanun öncesinde olduğu gibi sonrasında da yapılageldiğini, yadırganacak ve gariptenecek bir durum olmayıp etik davranış ilkelerine aykırılık oluşturmadığını,

Sivaslı İlçe hudutlarında bulunan gazonada adına düzenlenen eğlence programına katıldığını, havuza atıldığını, havuzda deniz Őortuyla yüzdüğünü kabul ettiğini, bu tür eğlence programının İlçede önceden beri düzenlenmekte olduğunu, çeşitli kamu görevlileri için düzenlenen veda gecelerinde de benzer görüntülerin yaşandığını, İlçede bu tür eğlencelerin normal ve doğal karşılandığını, toplum tarafından yadırganmadığını, ancak hiçbir danszle baş başa oynamadığını ve fotoğraf ektirmediğini basına yansıyan fotoğraflardan birkaç tanesinin montaj olduğunu, birçoğunun ise 8-10 kişilik gruplardan zumlanarak oryantallerle baş başa çekilmiş gibi basına yansıtıldığını ve konunun çarpıtıldığını, ilçede görev yaptığı 4 yıl boyunca buna benzer davranışlarının olmadığını, fiilen ve hukuken görev süresi bitmiş biri olarak görev başında yapmadığı ve basına çok farklı Şekilde yansıyan görüntü ve fotoğraflarla anılan yönetmeliğin 8. ve 10. maddelerini ihlal etmediğini, basına yansıyış Őeklinden olayların biraz abartılı ve aşırıya kaçmış Şekilde algılanabildiğini, ama tüm bu olayların görevi sırasında yapılan davranışlar olmadığını, ifade etmiştir.

KARAR

Dosyadaki bilgi ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde;

Sivaslı İlçesi Kaymakamlığından Erzurum İli Oltu İlçesi Kaymakamlığına atanması münasebetiyle 7.8.2009 tarihinde Sivaslı Belediye Düğün Salonunda onuruna düzenlenen veda gecesinde Kaymakam Sedat YILDIRIM'a geceye katılan kamu görevlileri ve halkın katkılarıyla alınan takım elbise, ayakkabı, kemer, kravat ve gömleğin hediye edildiği, programın sonuna doğru Kaymakam'ın başından aşağıya su dökülmek suretiyle ıslatıldığı, ayrıca Kaymakam'ın da buna mukabelede bulunduğu anlaşılmıştır.

Veda gecesinden sonra ise, İlçeye bağlı Evrenli Mahallesinde daha önce hakkında çeşitli idari işlemler yapılan gazonada tertiplenen ve bazı kamu yöneticileri ve İlçe halkından yaklaşık 60-70 kişinin katıldığı veda eğlencesine katılan Kaymakam'ın birkaç kişi tarafından omuza alınarak içi su dolu havuza atıldığı, kendisi buna itiraz etmediği, daha sonra ıslanmış elbiselerini değiştirip Şort giyerek havuza girdiği ve sonrasında havuz kıyafetiyle danszler ve misafirlerle fotoğraf çektirdiği, mahallinde yapılan incelemede Kaymakamlıka verilen CD kayıtlarından açıkça saptanmıştır.

Kaymakam Sedat YILDIRIM'ın aldığı hediyeler ile ilgili Yönetmelik'in 15. maddesinde düzenlenen hediye alma yasağı kapsamına girmediği, bunların anı niteliğinde sembolik değeri olduğuna ilişkin savunması kabul edilemez; çünkü yukarda belirtilen hediyeler, maddi değeri olan kullanıma yönelik eşyadır.

Kaymakam Sedat YILDIRIM, gerek veda yemeğinde gerek eğlence programında, görevi başında kamu görevlisidir ve sorumlulukları devam etmektedir. Kaymakam'ın bu tutumu, görevinin gerektirdiği itibar ve güveni sarsıcı niteliktedir, ayrıca Kaymakam'da bulunması gereken etik liderlik görevleri ile de bağdaşmamaktadır. Bu durumun, halkın kamu yönetimine olan güven duygusunu sarsacağı açıktır.

Yukarıda belirtilen nedenlerle hakkında inceleme yapılan Sivaslı İlçesi eski Kaymakamı Sedat YILDIRIM'ın, Yönetmelik'in "Saygınlık ve Güven" başlığını taşıyan 10. maddesinde ve "Hediye Alma ve Menfaat Sağlama Yasağı" başlığını taşıyan 15. maddesi ile 20. maddesinde düzenlenen "Yöneticilerin Hesap Verme Sorumluluğu" ile ilgili etik davranış ilkelerine aykırı davrandığı sonucuna varılmış, kararın taraflara tebliğine ve Resmi Gazete'de yayımlanmasına, tebliğden itibaren altmış gün içinde idari yargı yolu açık olmak üzere,

5.11.2009 tarihinde, hediye alma yönünden oy çokluğu, diğerleri yönünden oybirliği ile karar verilmiştir.

Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ
Başkan

Teoman NSAN
ye

Talip KABAN
ye

Dr. E. Aydın ÖZKUL
Üye

Selçuk HONDU
Üye

Erdoğan KESİM
Üye

Metin İlyas AKSOY
Üye

Filiz DİNÇMEN
Üye

Muharrem GÖKTAYOĞLU
Üye

Prof. Dr. Salih AYNURAL
Üye

Gülsüm AZERİ
Üye

AZLIK OYU

Sivaslı kaymakamının başka bir yere atanması nedeniyle verilen hediyelerin, sadece mahallindeki kamu görevlileri tarafından veya sadece halktan kişiler tarafından mı yahut da hem kamu görevlileri hem halk tarafından mı verildiği açıkça belli değildir.

Anılan eşyaların alınmasına iştirak edenlerin daha önceki hediyelerine kaymakamın da iştirak etmiş olması muhtemeldir.

Ayrıca bu eşyanın verildiği sırada kaymakamın ataması yapılmış ve görev yaptığı Sivaslı İlçesi ile çıkar çatışması yaratacak ilişkisi de kalmamıştır.

Bütün bu açıklamalar karşısında kaymakamın davranışının Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik'in 15. maddesine açıkça aykırı davrandığı tespit edilemediğinden kararımızın hediye alma yasağı ile ilgili bölümüne katılmıyorum.

Selçuk HONDU
Üye

[R.G. 17 Aralık 2009 – 27435]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

İstanbul 6. İcra Müdürlüğünün 1998/7062, 2001/26213 ve 1997/17280 sayılı dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

10004/1-1

İstanbul 5. İcra Müdürlüğünün 2008/15282 sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 16 Aralık 2009 – 27434]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

2008 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı olan birinci sınıf Konya Sekizinci Noterliği 17 Şubat 2010 ve İzmir Onuncu Noterliği 20 Şubat 2010 tarihlerinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2008 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1-	İzmir Onuncu Noterliği	730.347,36-TL
2-	Konya Sekizinci Noterliği	818.839,18-TL

[R.G. 19 Aralık 2009 – 27437]

 İçindekilere dön

Duyuru

15 Aralık 2009 tarih ve 27433 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, İslam Konferansı Örgütü ve İslam Konferansı Örgütü ve İslam Konferansı Diyalog ve İşbirliği Gençlik Forumu Arasında İslam Konferansı Diyalog öi İşbirliği Gençlik Forumu’nun İstanbul’da Kurulması Hakkında Anlaşma”nın Onaylanmasına Dair 2009/15638 Sayılı Milletlerarası Andlaşma,

16 Aralık 2009 tarih ve 27434 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü İle Hırvatistan Cumhuriyeti Devlet Arşivi Arasında İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile İtalya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Türkiye’de Bir Türk-İtalyan Üniversitesinin Kurulmasına Dair Anlaşmanın onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti ile Gürcistan Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Yemen Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Oman Sultanlığı Hükümeti Arasında Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunmasına İlişkin Anlaşmanın onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı ile Oman Sultanlığı Sağlık Bakanlığı Arasında Sağlık Alanında İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptı’nın onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Umman Sultanlığı Tarım ve Balıkçılık Bakanlığı Arasında Mutabakat Zaptı’nın onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun,

- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Umman Sultanlığı Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma

Anlaşması'nın ve eki "Protokol"ün onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun,
- Elektrik Tesisleri Proje Yönetmeliği,
18 Aralık 2009 tarih ve 27436 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
- Çevre ve Orman Bakanlığında Yeterlilik Belgesi Tebliği, yer darlığı nedeniyle Bülten'e
alınamamıştır.